

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

ČJ: KUOK 115795/2022

Olomouc 4. listopadu 2022

SpZn. KÚOK/57816/2020/OSR/7515

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Dana Sejkorová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 40

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

doručované veřejnou vyhláškou

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KUOK), jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, dále podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal na podkladě odvolání Marka Kociána, 783 16 Jívová 264, podaného dne 12. 12. 2019, odvolání Lidmily Šlížkové, bytem 783 16 Jívová 24, podaného dne 13. 12. 2019, a odvolání Spolku Nízký Jeseník, sídlem Těšíkov 41, 785 01 Šternberk, podaného dne 13. 12. 2019, rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru stavebního (dále jen Stavební úřad Šternberk), pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 154937/2019, ze dne 11. 11. 2019, ve znění opravného rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 159436/2019, ze dne 20. 11. 2019. Tímto rozhodnutím Stavební úřad Šternberk podle ust. § 94a odst. 5, § 79, § 92 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen stavební zákon), a podle ust. § 9 a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve společném řízení rozhodl na žádost žadatele společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., IČ 29292417, Antala Staška 1076/33a, 140 00 Praha 4 - Krč, o umístění (výrok č. 1) a povolení (výrok č. 2) stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na níže uvedených pozemcích v kat. území Jívová.

Odbor SR KÚOK na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

odvolání Lidmily Šlížkové, bytem 783 16 Jívová 24, podané dne 13. 12. 2019, odvolání Spolku Nízký Jeseník, sídlem Těšíkov 41, 785 01 Šternberk, podané dne 13. 12. 2019, směřující proti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 154937/2019, ze dne 11. 11. 2019, se podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu,

z a m í t á

a odvoláním napadené shora citované rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk se

p o t v r z u j e .

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

SYNERGION Jívová, s.r.o., IČ 29292417, se sídlem Antala Staška 1076/33a, 140 00 Praha 4 - Krč

Odůvodnění

Dne 22. 4. 2016 Stavební úřad Šternberk obdržel žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na dočasnou stavbu pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na níže uvedených pozemcích v katastrálním území Jívová. Předmětem podané žádosti je výstavba výroby elektrické energie větrného parku Jívová o celkovém výkonu 10 MW sestávající z 5 ks větrných elektráren (VTE 1 - VTE 5), každá o výkonu 2 MW, příjezdových komunikací, zpevněných (manipulačních) ploch v blízkosti jednotlivých větrných elektráren, podzemního kabelového vedení, optického vedení a uzemnění, vsakovacího zařízení u jednotlivých větrných elektráren.

Následně pro provedeném řízení Stavební úřad Šternberk dne 7. 8. 2017 vyhotovil rozhodnutí pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 106026/2017, kterým předmětnou dočasnou stavbu „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v katastrálním území Jívová umístil a povolil. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 7. 9. 2017 odvolání Spolek Nízký Jeseník, se sídlem Těšíkov 9, 785 01 Šternberk, zastoupený RNDr. Josefem Kapitánem, Ph. D. V odvolacím řízení bylo následně rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk rozhodnutím Odboru SR KÚOK Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, č.j. KUOK 89108/2018, ze dne 3. 9. 2018 zrušeno a věc byla Stavebnímu úřadu Šternberk vrácena k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 9. 2018.

Jak Odbor SR KÚOK v tomto rozhodnutí uvedl, při přezkoumávání nezjistil v průběhu společného řízení o umístění a povolení předmětné stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ žádné procesní ani věcné vady, které by byly důvodem pro zrušení vydaného rozhodnutí. V předmětném rozhodnutí se Stavební úřad Šternberk zabýval souladem stavby s vydanou územně plánovací dokumentací obce Jívová a také se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje a s Politikou územního rozvoje České republiky, přitom dospěl k závěru, že daná stavba je s uvedenými dokumentacemi v souladu. Zabýval se také souladem stavby s podmínkami dotčených orgánů a rovněž souladem stavby s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Přitom neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy, kdy se k žádosti kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady. Neměl tak důvod danou stavbu „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na uvedených pozemcích v katastrálním území Jívová, napadeným rozhodnutím neumístit a nepovolit.

Nicméně podstatným důvodem, proč byl Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán nucen předmětné rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk zrušit a věc mu vrátit k novému projednání, byla skutečnost, že Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VIII (MŽP), závazným stanoviskem č.j. MZP/2018/570/174, ze dne 10. 4. 2018, „Souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu udělený Krajským úřadem Olomouckého kraje pod č.j. KÚOK 108318/2015 - změna závazného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění“, změnilo podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu (ve znění platném do 31. 12. 2017) závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, orgánu ochrany zemědělského půdního fondu pod č.j. KUOK 108318/2015, ze dne 14. 12. 2015 (dále jen „závazné stanovisko“), které bylo podmiňujícím stanoviskem pro předmětné rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk, následovně: Text uvedený na str. 1 cit.: „*ve smyslu ustanovení § 9 odst. 8 zákona vydává souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 3,2345 ha pro účely realizace záměru Větrný park Jívová (dále též předmětný záměr), na následujících pozemcích v k.ú. Jívová*“ se nahrazuje textem „*ve smyslu ustanovení § 9 odst. 8 zákona neuděluje souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 3,2345 ha pro účely realizace záměru Větrný park Jívová (dále též předmětný záměr),*

na následujících pozemcích v k.ú. Jívová“. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, platí, že k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro nezemědělské účely je třeba souhlasu orgánu ochrany zemědělského půdního fondu. Záměr, který vyžaduje odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, nelze povolit podle zvláštních právních předpisů bez tohoto souhlasu, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 (pozn. toto nedopadá na tento případ). Při posouzení odnětí orgán ochrany zemědělského půdního fondu vychází z celkové plochy zemědělské půdy požadované pro cílový záměr. Z tohoto vyplývá, že bez vydaného souhlasu k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu nelze navrhovaný záměr pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v katastrálním území Jívová povolit.

Stavební úřad Šternberk tudíž na základě rozhodnutí Odboru SR KÚOK pokračoval ve společném řízení vedeném ve věci předmětné stavby „Větrný park Jívová (5x2MW)“. Dne 3. 10. 2018 Stavební úřad Šternberk obdržel žádost společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., o přerušení řízení z důvodu doplnění žádosti o nové stanovisko Odboru životního prostředí a zemědělství KÚOK k dočasnému vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu, a to do 31. 3. 2019. Stavební úřad Šternberk žádosti vyhověl a vedené řízení usnesením ze dne 24. 10. 2018 přerušil do 31. 3. 2019. Poté žadatelka dne 27. 3. 2019 požádala o pokračování řízení a předložila souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF Odboru životního prostředí a zemědělství KÚOK ze dne 8. 3. 2019 a také aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců inženýrských sítí a dotčených orgánů. Současně sdělila, že došlo ke změně návrhu účelu užívání přístupových komunikací. Poté Stavební úřad Šternberk opatřením ze dne 15. 5. 2019 oznámil nové projednání společného územního a stavebního řízení ve věci shora uvedené stavby, a protože mu byly dobře známy poměry staveniště a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, upustil od ústního jednání. Současně účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení uvedeného oznámení. Dále uvedl, že veřejnost může uplatňovat své připomínky k záměru ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění oznámení o novém projednání na úřední desce Stavebního úřadu Šternberk. Součástí spisu je dále fotodokumentace a další podklady dokládající zveřejnění záměru na místech stanoveným Stavebním úřadem Šternberk v oznámení o novém projednání žádosti ve společném řízení. Dne 29. 5. 2019 nahlédl do spisu Lukáš Šlížek, zastupující Lidmilu Šlížkovou. Poté ve dnech 19. 6. 2019 - 21. 6. 2019 Stavební úřad Šternberk obdržel námítky Spolku Nízký Jeseník, Dany Chlupové, Stanislava Mettera a Lidmily Šlížkové, kdy všichni ve svých námítkách vyjadřovali nesouhlas s realizací daného záměru. Dne 21. 6. 2019 nahlédl do správního spisu zástupce žadatele, přičemž mu byly poskytnuty kopie podaných námitek a následně dne 21. 6. 2019 obdržel Stavební úřad Šternberk jeho vyjádření, že vzhledem k totožnému obsahu námitek žadatelka trvá na vyjádření k námítkám, jež bylo předloženo do předchozího projednání.

Součástí správního spisu jsou dále sdělení Odboru SR KÚOK ze dne 9. 7. 2019 pod č.j. KUOK 71566/2019, a ze dne 9. 7. 2019 pod č.j. KUOK 71270/2019, a také sdělení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 12. 7. 2019, č.j. MMR-30931/2019-83/1945, a ze dne 12. 7. 2019, č.j. MMR-30929/2019-83/1945, k podnětu Dany Chlupové a podnětu Stanislava Mettera k prohlášení nicotnosti „Oznámení o novém projednání společného územního a stavebního řízení“. Dále je součástí spisu žádost Policie ČR o součinnost ve věci uvedených podnětů ze dne 2. 8. 2019, na níž Stavební úřad Šternberk reagoval opatřením ze dne 5. 8. 2019.

Poté dne 10. 10. 2019 požádal Stavební úřad Šternberk Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK v rámci součinnosti k vyjádření k podaným námítkám týkajícím se závazného stanoviska, jímž byl vydán souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF. Dne 15. 10. 2019 pak Stavební úřad Šternberk obdržel požadované vyjádření k námítkám. Stavební úřad Šternberk poté opatřením ze dne 18. 10. 2019 účastníkům řízení sdělil, že ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí ve věci, a že dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají možnost se před vydáním rozhodnutí k těmto podkladům vyjádřit, a to ve lhůtě 5 dnů od doručení předmětného opatření, poté bude ve věci rozhodnuto. Dne 23. 10. 2019 nahlédl do spisu Lukáš Šlížek, zastupující Lidmilu Šlížkovou. Poté dne 6. 11. 2019 Stavební úřad Šternberk obdržel vyjádření k podkladům Spolku Nízký Jeseník, zastoupeného RNDr. Josefem Kapitánem, Ph. D.

Následně Stavební úřad Šternberk dne 11. 11. 2019 vyhotovil rozhodnutí pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 154937/2019, kterým I. výrokem rozhodl podle § 94a odst. 5, § 79 a § 92 stavebního zákona a ust. § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o umístění dočasné stavby „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v katastrálním území Jívová obsahující větrnou elektrárnu 01 na pozemku parc.č. 1470/6 (orná půda) včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1470/6 (orná půda), 1470/1 (orná půda) a vsakovacího zařízení na pozemcích parc.č. 1470/6 (orná půda), 1470/1 (orná půda), větrnou elektrárnu 02 na pozemku parc.č. 1470/11 (orná půda) včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1470/11 (orná půda), 1470/2 (orná půda) a vsakovacího zařízení na pozemku parc.č. 1470/11 (orná půda), větrnou elektrárnu 03 na pozemku parc.č. 1910/11 (orná půda) včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1910/11 (orná půda), 1910/6 (orná půda) a vsakovacího zařízení na pozemku parc.č. 1910/11 (orná půda), větrnou elektrárnu 04 na pozemku parc.č. 1390/61 (orná půda) včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1390/61 (orná půda), 1390/17 (orná půda) a vsakovacího zařízení na pozemku parc.č. 1390/61 (orná půda), větrnou elektrárnu 05 na pozemku parc.č. 1320/1 (orná půda) včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1320/1 (orná půda), 1320/14 (orná půda) a vsakovacího zařízení na pozemku parc.č. 1320/1 (orná půda), příjezdovou komunikaci k větrným elektrárnám (veřejně nepřístupná účelová komunikace) na pozemcích parc.č. 1470/1 (orná půda), 1470/7 (orná půda), 1470/8 (orná půda), 1470/2 (orná půda), 1470/11 (orná půda), 1470/13 (orná půda), 1470/25 (orná půda), 1501/1 (trvalý travní porost), 1501/3 (trvalý travní porost), 1501/4 (trvalý travní porost), 1908/14 (trvalý travní porost), 1908/20 (orná půda), 1908/19 (orná půda), 1908/18 (orná půda), 1910/11 (orná půda), 1910/6 (orná půda), 1910/13 (orná půda), 1910/9 (orná půda), 2364/1 (ostatní plocha), 1742/1 (trvalý travní porost), 1742/3 (trvalý travní porost), 2420/3 (ostatní plocha), 1390/61 (orná půda), 1390/17 (orná půda), 1390/59 (orná půda), 2423/1 (ostatní plocha), 1320/1 (orná půda), 1320/14 (orná půda), 2303/1 (ostatní plocha), zemní kabelové vedení VN 35 kV pro propojení jednotlivých větrných elektráren včetně optického kabelu v chráničce se zemnicím lankem vše na pozemcích parc.č. 1470/6 (orná půda), 1470/1 (orná půda), 1470/7 (orná půda), 1470/8 (orná půda), 1470/2 (orná půda), 1470/11 (orná půda), 1470/13 (orná půda), 1470/25 (orná půda), 1501/1 (trvalý travní porost), 1501/3 (trvalý travní porost), 1908/14 (trvalý travní porost), 1908/20 (orná půda), 1908/19 (orná půda), 1908/21 (orná půda), 1908/22 (orná půda), 1908/8 (orná půda), 1908/7 (orná půda), 1910/11 (orná půda), 1910/13 (orná půda), 2369 (ostatní plocha), 1420/7 (orná půda), 1420/8 (orná půda), 1420/6 (orná půda), 2355/5 (ostatní plocha), 2423/1 (ostatní plocha), 1390/11 (lesní pozemek), 1390/10 (orná půda), 1390/38 (orná půda), 1390/12 (orná půda), 1390/13 (orná půda), 1390/59 (orná půda), 1390/17 (orná půda), 1390/61 (orná půda), 1380/2 (trvalý travní porost), 1380/4 (trvalý travní porost), 2012/24 (orná půda), 2012/11 (orná půda), 2012/22 (orná půda),

2012/13 (orná půda), 2012/1 (orná půda), 2444/1 (vodní plocha), 2352/1 (ostatní plocha), 1320/1 (orná půda), 1320/4 (trvalý travní porost), 1320/2 (ostatní plocha), 1320/7 (ostatní plocha), 1320/8 (orná půda), vše v katastrálním území Jívová, na dobu 28 let (z toho 25 let životnost elektrárny a 3 roky biologická rekultivace) od nabytí účinnosti kolaudačního souhlasu tak, jak je zakresleno v situaci širších vztahů v měřítku 1:20000, v přehledné situaci v měřítku 1:10000, v koordinační situaci v měřítku 1:10000, v celkovém situačním výkrese v měřítku 1:5000 a v situačních výkresech 1 až 6 v měřítku 1:1000, které jsou součástí dokumentace. Dále II. výrokem rozhodl podle § 94a odst. 5, § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o vydání stavebního povolení na dočasnou stavbu „Větrný park Jívová (5x2MW)” na pozemcích v katastrálním území Jívová obsahující větrnou elektrárnu 01 na pozemku parc.č. 1470/6 včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1470/6, 1470/1, větrnou elektrárnu 02 na pozemku parc.č. 1470/11 včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1470/11, 1470/2, větrnou elektrárnu 03 na pozemku parc.č. 1910/11 včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1910/11, 1910/6, větrnou elektrárnu 04 na pozemku parc.č. 1390/61 včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1390/61, 1390/17, větrnou elektrárnu 05 na pozemku parc.č. 1320/1 včetně zpevněných ploch na pozemcích parc.č. 1320/1, 1320/14, vše v katastrálním území Jívová, na dobu 28 let (z toho 25 let životnost elektrárny a 3 roky biologická rekultivace) od nabytí účinnosti kolaudačního souhlasu. O této skutečnosti opatřením ze dne 12. 11. 2019 informoval účastníky řízení na úředních deskách s tím, že vzhledem k rozsahu dokumentu (148 stran A4) není možné rozhodnutí z kapacitních důvodů zveřejnit na úředních deskách, a kde se mohou s úplným zněním rozhodnutí seznámit. Následně dne 20. 11. 2021 vyhotovil Stavební úřad Šternberk opravné rozhodnutí pod č.j. MEST 159436/2019, jímž opravil nesprávnost týkající se adresy sídla žadatelky.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 12. 12. 2019 odvolání Marek Kocián, bytem 783 16 Jívová 264. K tomuto odvolání Odbor SR KÚOK uvádí, že o tomto odvolání bylo již rozhodnuto samostatným rozhodnutím ze dne 10. 11. 2021, č.j. KUOK 110552/2021, kterým bylo odvolání Marka Kociána, 783 16 Jívová 264, jako nepřípustné zamítnuto. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 11. 2021.

Proti tomuto rozhodnutí podala dne 13. 12. 2019 odvolání Lidmila Šlízková, bytem 783 16 Jívová 24.

Ve svém odvolání uvádí, že záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, ve kterých je uvedeno, že regulativy uvedené v Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje jsou závazné. Dále, že stavební úřad i krajský úřad shodně potvrzují, že v ZÚR je toto uvedeno, ale tuto podmínku zcela v rozporu se zákonem zpochybňují a uzavírají tím, že regulativy nejsou závazné, a že tímto zásadním způsobem překračují svoje pravomoci a porušují zákon. Uvádí, že stavební úřad i Odbor SR KÚOK jsou povinni podmínky uvedené v ZÚR respektovat a nemohou je svévolně zpochybňovat nebo rozporovat. Nadto uvádí, že i argumentace odůvodňující proč regulativy závazné být nemohou, je zcela lichá a nemá žádnou oporu v zákoně. Uvádí, že ZÚR totiž netvrdí, že územní studie je závazná, ani není možné text územní studie z roku 2009 změnit, ani neexistuje zákonný požadavek, aby vyjmenování závazných regulativů bylo výslovně převzato do ZÚR, když je zcela jednoznačné, o jaké regulativy jde. Dále uvádí, že fakt, že záměr nesplňuje regulativy uvedené v Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje, nebyl nikdy rozporován. Záměr tudíž není možné realizovat. (bod č. 1)

Uvádí také, že podle předmětné územní studie platí, že v případě realizace větrných elektráren dochází ke snižování cen nemovitostí, navíc dojde ke zcela zásadní změně životního prostředí, kdy se z přírodního prostředí stává průmyslová zóna. Dále uvádí, že podle Čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod 2/1993 Sb., platí, že každý má právo na příznivé životní prostředí. Dále, že toto právo je realizováno splněním zákonných podmínek v povolovacím procesu, a to především prostřednictvím zákona č. 100/2001 Sb. (EIA) a zákona č. 114/1992 Sb., především z hlediska posouzení zásahu do krajinného rázu. Namítá, že v těchto povolovacích procesech byl porušen zákon, vydaná stanoviska jsou nepřezkoumatelná a tedy i nezákonná. Dále, že vliv na životní prostředí nebyl v EIA dostatečně v souvislostech posouzen, a takřka ve všech posuzovaných oblastech bylo konstatováno, že jde o významný zásah, který je ale možné akceptovat. Podle odvolatelky nikdy nebyly tyto vlivy vyhodnoceny souhrnně, protože z tolika negativních vlivů by nikdy nemohl být dán souhlas s realizací. Dále uvádí, že výsledek posouzení zásahu do krajinného rázu je zcela v rozporu se zákonem, když příslušný Odbor životního prostředí MěÚ Šternberk vydal nesouhlasné stanovisko, ale Krajský úřad Olomouckého kraje ho v rozporu se zákonem změnil na stanovisko souhlasné, s odkazem na posudek soudního znalce, který žádné korektní posouzení zásahu do krajinného rázu neprovedl. Krajský úřad se sice odvolává na autoritu soudního znalce, ale není schopen vysvětlit logické rozpory v jeho posudku. Stanovisko je tak nepřezkoumatelné, a tedy i nezákonné. (bod č. 2)

Uvádí, že stavební úřad nesprávně vyhodnotil rozpor v požadavcích dotčených úřadů, a to především v rozporných požadavcích na barevné provedení větrných elektráren, kdy jeden úřad (Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK) požaduje provedení šedou barvou pro minimalizaci viditelnosti, a druhý (Úřad pro civilní letectví) zvýraznění částí VTE barvou červenou pro maximalizaci viditelnosti. Jelikož zde existuje rozpor, není možné dle odvolatele stavbu realizovat. To, že stavební úřad i krajský úřad nevidí mezi těmito podmínkami rozpor, ale jen „upřesnění“, je dle odvolatele jen doklad toho, že nejsou schopni situaci posoudit ani na té nejjednodušší úrovni. Také to, že Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK zlehčuje své vlastní podmínky v rámci územního a stavebního řízení, je zcela v rozporu se zákonem a dokládá jeho zaujatost a nekompetentnost. (bod č. 3)

Dále uvádí, že chybí konkrétní podmínky pro měření hluku a konkrétní opatření, jaká budou provedena, pokud budou překračovány hlukové limity, např. požadavek na odstranění stavby. Dále uvádí, že výše uvedený postup stavebního úřadu i krajského úřadu v bodě č. 3 ukazuje, že tyto úřady nebudou ochotny situaci podle zákona řešit. Za uvedených podmínek není dle odvolatele možné stavbu realizovat. (bod č. 4)

Dále uvádí, že je bagatelizován problém odletování námrazy až do vzdálenosti 250 m od paty VTE, které může ohrozit lidský život, a že úřad nemá právo určovat vlastníkům nemovitostí, jakým způsobem je mají užívat (k zemědělské produkci) a nemá právo je ohrožovat na životě. Dále uvádí, že je spoluvlastníkem pozemku parc. č.1320/18 ve vzdálenosti 248 m od VTE 05 na pozemku parc. č. 1320/1, oba v k. ú. Jívová, kdy VTE s rotorem o průměru 100 m bude od jejího pozemku vzdálená pouhých 198 m, dále také spoluvlastníkem pozemku parc. č.1910/18 ve vzdálenosti 298 m od VTE 03 na pozemku parc.č. 1910/11, oba v k.ú. Jívová, kdy VTE s rotorem o průměru 100 m bude od jejího pozemku vzdálená pouhých 248 m. K tomu uvádí, že není možné, aby ji tyto VTE při pobytu na jejím pozemku ohrožovaly na životě, a tvrdí, že umístěním VTE 05 a VTE 03 v těchto vzdálenostech omezí bezpečný celoroční pohyb na její nemovitosti. Dále uvádí, že žádný úřad nemá právo jí stanovit, v jakém ročním období se po své nemovitosti má pohybovat a jakkoliv jí bránit a omezovat v jeho užívání. (bod č. 5)

Uvádí, že stavebník, jak vyplývá z informace ve výrokové části rozhodnutí na str. 68, se jejími námitkami č.j. MEST 62901/2019, které uplatnila v novém projednání, vůbec nezabýval, protože se ve svém vyjádření odvolává na své stanovisko v rámci prvního projednání. Jelikož jsou jí uplatněné námitky v rámci nového projednání odlišné, není možné se k nim nevyjádřit. Pokud nejsou námitky brány v potaz a stavební úřad a stavebník není s námitkami řádně vypořádán, není možné stavbu realizovat. (bod č. 6)

Dále uvádí, že stavební úřad, který sám postupuje v rámci tohoto řízení od počátku nezákonně a nezaujatě ve prospěch stavebníka, mění výklad zákona účelově tak, aby se stavba realizovala. Také, že podle stavebního úřadu se vlastně jedná o místo, které je liduprázdné, nejsou tam žádné památky, VTE nezasahují do ochranného pásma Údolí Bystřice. Dále, že červené pruhy jsou dle stavebního úřadu neviditelné, protože stavební úřad tvrdí, že stavba je v souladu s podmínkou stanovenou úřadem pro civilní letectví. Dále uvádí, že podanými námitkami se nezabývá, nevypořádává se s nimi. Proto odvolatelka nabývá dojmu, že je ani nečte, stejně jako stavebník. Dále uvádí, že stavbu nelze realizovat, protože stavební úřad je v této věci podjatý a dle uceleného náhledu v řízení i nekompetentní. (bod č. 7)

Závěrem uvádí, že vzhledem k tomu, že odvoláním napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné, a tedy nezákonné, navrhuje, aby jej Odbor SR KÚOK zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu Šternberk.

Proti uvedenému rozhodnutí podal dne 13. 12. 2019 odvolání Spolek Nízký Jeseník, sídlem Těšíkov 41, 785 01 Šternberk, zastoupený RNDr. Josefem Kapitánem, Ph. D. Vzhledem ke skutečnosti, že podané odvolání nesplňovalo náležitosti ust. § 82 odst. 2 správního řádu, Stavební úřad Šternberk odvolatele vyzval k doplnění odvolání, tj. o údaje, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. V tomto smyslu bylo podané odvolání doplněno dne 13. 1. 2020 a poté dne 3. 2. 2020.

V odvolání ze dne 13. 12. 2019 nejprve uvádí, že důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk byla pouze změna souhlasu k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu na nesouhlas, a že ostatní odvolací body byly shledány jako nedůvodné, s čímž nesouhlasí a trvá na uvedených bodech svého předchozího odvolání a předchozích vyjádření a námitek. (bod č. 1)

V předchozím odvolání uvedl, že k povolovanému záměru uplatnil celkem 17 námitek, které však stavební úřad nedostatečně vypořádal, což dále velice podrobně rozebírá.

K nesouladu záměru s územně plánovací dokumentací uvádí, že stavební úřad se snaží obhájit umístitelnost větrných elektráren na půdách I. a II. třídy ochrany odkazem na územní studii o umístování větrných elektráren na území Olomouckého kraje, a že se snaží podle názoru odvolatele svým výkladem odstranit zdánlivý rozpor mezi první větou odstavce 74.7 ZÚR OK a územní studií tak, že územní studie má přednost před touto první větou, neboť na ni odkazuje věta třetí, která hovoří pouze o větrných elektrárnách, kdežto věta první hovoří o všech obnovitelných zdrojích energie, s čímž nesouhlasí. Pokud by podle jeho názoru zpracovatel ZÚR OK chtěl z první věty odst. 74.7 vyloučit větrné elektrárny, učinil by tak např. dovětkem „s výjimkou větrných elektráren“ a dále by je neuvedl ve výčtu obnovitelných zdrojů energie. Podle jeho názoru nelze pravidla výslovně zakotvená v ZÚR OK změnit územní studií, která má charakter územně plánovacího podkladu a rovněž proces jejího pořizování je diametrálně odlišný od procesu pořizování ZÚR. Uvádí, že je nepřípustné, aby ZÚR byly měněny územní studií, jak tomu má být v tomto případě, neboť tím státní správa zpracovávající územní studii obchází územní samosprávu, do jejíž kompetence patří

schvalování územně plánovací dokumentace, čímž dochází ke krácení ústavně zaručeného práva na samosprávu zakotveného v čl. 100 Ústavy. Dále uvádí, že stavební úřad paradoxně tento názor sdílí a uvádí na str. 91 svého rozhodnutí, tentokrát se však snaží odůvodnit, proč jiná územní studie nemůže být závazná. Z toho pak dovozuje, že stavební úřad odůvodňuje způsob svého rozhodování podle toho, čeho chce dosáhnout, ale ne podle platné legislativy, a rozhodnutí je tak nezákonné.

Dále uvádí, že v námitkách uváděl, že další skutečností rozporu s bodem 74.7 ZÚR OK je nesplnění závazných regulativů předmětné územní studie, neboť nejbližší rodinný dům je ve vzdálenosti 950 m od VTE 03, vzdálenost jednotlivých elektráren od lesa je 130 m (VTE 01), 100 m (VTE 02), 150 m (VTE 03), 110 m (VTE 04), 100 m (VTE 05) a hranice Přírodního parku údolí Bystřice je vzdálena 500 m východně od nejbližší elektrárny. Uvádí, že nesoulad závazných regulativů je vždy ospravedlňován tím, že každá z těchto skutečností byla schválena pořizovatelem ZÚR OK, a namítá, že toto tvrzení nadřazuje přenesenou působnost nad samostatnou působnost a je tedy v rozporu s čl. 100 ústavního zákona č. 1/1993Sb., Ústava České republiky, i s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.). Dále uvádí, že stavební úřad dále nesoulad odůvodňuje tím, že je nepřípustné, aby ZÚR byly měněny územní studií. Dále uvádí, že v tomto případě ale k žádnému „měnění“ ZÚR OK nedochází, ale ZÚR OK pouze výslovně uvádí, že regulativy uvedené v územní studii jsou závazné, a že tyto regulativy není možné v územní studii měnit, protože v ZÚR OK je výslovný odkaz na stav této územní studie, takže ke změně ZÚR OK pouhou změnou regulativů v územní studii nemůže dojít.

K rozporu podmínek stanovených závazným stanoviskem a stavebním povolením uvádí, že podmínky stanovené v odvoláním napadeném rozhodnutí jsou v rozporu s podmínkami uvedenými v závazném stanovisku k zásahu do krajinného rázu, kdy závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Oboru životního prostředí a zemědělství (dále jen OŽPZ KÚOK) pod č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, které změnilo závazné stanovisko Městského úřadu Šternberk, požaduje, aby větrné elektrárny byly do krajiny začleněny vhodnou volbou barevného řešení, tj. matnou šedou barvou na sloupech i rotoru, přičemž v napadeném rozhodnutí je na str. 8 v podmínce 6. uvedena podmínka obsažená v závazném stanovisku Úřadu pro civilní letectví ze dne 19. 4. 2016, podle něhož objekty větrné elektrárny budou celoplošně opatřeny šedým nátěrem a červeným nátěrem pak stožáry od výšky 40 m (pruh o výšce 3 m) a konce rotorových listů v délce 1/7. Uvádí, že tyto dvě uvedené podmínky jsou ve vzájemném rozporu a bylo povinností stavebního úřadu, aby tyto rozpory odstranil, což se však nestalo. Vysvětlení stavebního úřadu, že zvýraznění sloupů červenou barvou je pouze upřesněním podmínky na provedení nátěru sloupů větrných elektráren šedou barvou, tj. co nejméně výraznou barvou, považuje za zcela absurdní.

K nedostatečnému posouzení vlivů na zvláště chráněné druhy živočichů uvádí, že namítal absenci rozhodnutí o výjimce z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů a na této námitce stále trvá. Poukazuje na to, že vliv záměru na zvláště chráněné druhy nebyl dostatečně prověřen, že při prověřování nebyly zohledněny všechny zvláště chráněné druhy, které se v dotčené lokalitě nachází, a odkazuje na vyjádření Městského úřadu Šternberk, Odboru životního prostředí (dále jen OŽP), ze dne 2. 12. 2016 (pozn. Odboru SR KÚOK: jedná se o vyjádření OŽP k žádosti Stavebního úřadu Šternberk o součinnost, tj. vyjádření k námitkám), jehož odborným podkladem byl znalecký posudek ve věci stanovení vlivu návrhu změny č. 3 územního plánu obce Jívová na ochranu přírody zpracovaný Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR ze dne 15. 9. 2014. Uvádí, že stavební úřad při vypořádání námítky odvolatele

odkázal na rozhodnutí AOPK ze dne 6. 4. 2010, kterým se povoluje výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů z důvodu realizace předmětného záměru. Namítá, že toto rozhodnutí bylo vydáno před sedmi lety, a že od té doby se mohly podmínky změnit, kdy opět odkazuje na vyjádření OŽP ze dne 2. 12. 2016, také na vyjádření AOPK ze dne 28. 11. 2016 s tím, že AOPK v tomto vyjádření poukazuje na fakt, že výjimka byla vydána pouze pro křepelku polní. Dále pak, že jsou ale ohroženi další zvláště chráněné živočichové: čáp bílý, jestřáb lesní, moták lužní, výr velký, netopýr pestrý a čáp černý, a že pro tyto nebyla výjimka podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. udělena, a že do doby než udělena bude, není možné stavební povolení a územní rozhodnutí vydat.

Dále uvádí, že vyjádření Mgr. Kočvary z prosince 2016 považuje za podvod, a že bude žádat prošetření tohoto případu u odborové organizace sdružující autorizované osoby pro provádění průzkumu chráněných živočichů. Dále, že toto vyjádření bylo doplněno až po lhůtě stanovené stavebním zákonem jako reakce na námítky účastníků řízení. Uvádí, že Mgr. Kočvara potvrzuje přítomnost uvedených chráněných druhů v lokalitě, ale vždy zcela účelově (na objednávku investora) tvrdí, že dotčení se neuvažuje, přitom není důležité, zda dotčení druhu uvažuje Mgr. Kočvara nebo ne, důležité je, zda k dotčení může docházet nebo ne, a kdy z uvedených vyjádření je evidentní, že může.

Dále nesouhlasí s tvrzením OŽPZ KÚOK, že udělení výjimky není možné vyžadovat a je možné ji udělit dodatečně, a že touto situací se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku 2 As 207/2016-46, kdy cituje z tohoto rozsudku, v němž je mj. uvedeno, že „obecně je vhodné dbát na to, aby zájmy ochrany zvláště chráněných druhů v souladu §§ 50 a 56 zákona o ochraně přírody a krajiny byly hájeny již v úvodních fázích schvalovacího procesu záměru“, také, že „za škodlivou činnost bylo považováno až samotné uvedení VTE do provozu, ovšem v zájmu ochrany přírody a krajiny by bylo vhodné a účelné žádat o výjimku a rozhodovat o ní již před prvotním (stavebním) zásahem do krajinného rázu“, a také, že „o fungování a provozu stavby, zejména o tom, jaké negativní dopady pravděpodobně bude mít na zájmy a hodnoty chráněné právem, je tedy třeba uvážit již v územním řízení (popř. stavebním řízení), v němž se o záměru jedná a v němž je tento záměr prvotně posuzován“.

K nedostatečnému zveřejnění informace o záměru uvádí, že uplatnil námitku týkající se nesprávného vyvěšení informací podle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., že tuto námitku stavební úřad zamítl jako nedůvodnou, že informace dle § 9b zveřejnil dne 12. 9. 2017 (zřejmě jde o překlep a mělo být 2016), nikterak se však nevyjadřuje k datu sejmutí této informace a odkazuje se na odůvodnění k námitce č. 12, u tohoto bodu na str. 99 rozhodnutí je uvedeno několik dat, ale žádné se neshoduje s datem „12. 9.“ uvedeným v odůvodnění námitky č. 15 na str. 101 rozhodnutí. Naopak se zde potvrzuje vyvěšení písemnosti dne 14. 9. 2016 a její sejmutí dne 30. 9. 2016, tj. méně než po 30 dnech, což je v rozporu s požadavky § 9b daného zákona. Dále uvádí, že vypořádání námitky č. 12 je natolik zmatečné, že z ní není zřejmé, jaká informace visela 30 dní a jaká méně než 30 dní. Dále, že ust. § 9b daného zákona požaduje, aby informace o průběhu navazujícího řízení byly vyvěšovány na dobu nejméně 30 dní, což se v případě tohoto záměru nestalo. Dále namítá, že na žádné z vyvěšených vizualizací nebylo zobrazeno všech pět větrných elektráren, že vizualizace mají přinést co možná nejpřesnější představu toho, jak bude záměr po realizaci vypadat, a jestliže jsou záměrně zkreslovány, je takový postup v rozporu s účelem publicity informací o správním řízení a tím i v rozporu se zákonem.

Dále uvádí, že se rovněž odvolává do závazného stanoviska OŽPZ KÚOK č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, které změnilo závazné stanovisko OŽP ze dne 30. 12. 2010, č.j. 47522/2010/OŽP/kos, které dle jeho názoru bylo vydáno v rozporu se zákonem. Uvádí, že OŽPZ KÚOK odůvodnil v rozhodnutí změnu tím, že závazné stanovisko OŽP bylo vydáno v rozporu se zásadou legitimního očekávání a rovného přístupu, že v těsné blízkosti plánovaného Větrného parku Jívová již dvě větrné elektrárny stojí (v k.ú. Hraničné Petrovice), také radiokomunikační stožár, a také devět větrných elektráren větrného parku v k.ú. Horní Loděnice, a že tímto byl již ráz krajiny ovlivněn. Dále tím, že se ztotožňuje se závěrem znaleckého posudku v tom smyslu, že dojde k narušení krajinného rázu, nicméně k narušení původních hodnot krajiny došlo již realizací farmy větrných elektráren v Horní Loděnici. Dále, že OŽPZ KÚOK činí závěr, že byl-li již jednou aktem správního orgánu negativně ovlivněn krajinný ráz a narušeno harmonické měřítko, je třeba všechny další obdobné činnosti v této oblasti povolovat, v opačném případě by totiž podle názoru OŽPZ KÚOK došlo k rozporu se zásadou legitimního očekávání a rovného přístupu. Uvádí, že s takovým závěrem nemůže souhlasit, neboť nelze a priori vyloučit existenci hranice, kdy už zásah do krajinného rázu překročí rozumnou mez a bude netolerovatelný. Dále pak, že dříve vydaná závazná stanoviska, která měla založit legitimní očekávání investora, byla vydána na základě zřejmě nesprávně zjištěného skutkového stavu a v rozporu se zákonem. Uvádí, že z odůvodnění vyplývá, že OŽPZ KÚOK je seznámen s tím, že krajinný ráz je v místě již narušen, to ale neznamená, že může být narušován dál.

Dále uvádí, že obě dříve vydaná závazná stanoviska (pro 2 větrné elektrárny v k.ú. Hraničné Petrovice a pro 9 větrných elektráren v k.ú. Horní Loděnice) obsahují závěr, že umístěním stavby podle předložené projektové dokumentace včetně opatření ke snížení negativního dopadu na krajinný ráz nedojde ke snížení estetické a přírodní hodnoty krajinného rázu. Avšak po realizaci obou těchto záměrů dospěly k závěru, že krajinný ráz těmito větrnými elektrárnami narušen byl. Orgány ochrany přírody a krajiny tímto přiznávají, že zmíněná předchozí závazná stanoviska byla věcně nesprávná a nezákonná, neboť před jejich vydáním orgán ochrany přírody a krajiny nesprávně posoudil zásah do krajinného rázu, když tvrdil, že nedojde ke snížení jeho estetické a přírodní hodnoty, přitom opak je pravdou, což nyní přiznal OŽPZ KÚOK v odůvodnění.

Dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 155/2015-35 ze dne 12. 5. 2016, podle něhož se nelze dovolávat legitimního očekávání z titulu zavedené správní praxe za situace, kdy se jednalo o nezákonnou správní praxi, jejíž následování je nežádoucí a bylo by v rozporu se zákonem. Je tudíž přesvědčen, že v obou výše uvedených předchozích případech nemělo být vydáno souhlasné stanovisko k zásahu do krajinného rázu, neboť tento byl výstavbou větrných elektráren poškozen.

K věcně nesprávnému posouzení vlivu záměru na krajinný ráz a významné kulturní dominanty v krajině uvádí, že zásadním způsobem nesouhlasí, jakým způsobem byl vypořádán zásah záměru do krajinného rázu týkající se Přírodního parku Sovinecko (4 km), Přírodního parku Údolí Bystřice (500 m), blízkých zásadním způsobem významných památek kostela sv. Bartoloměje (1 km) a baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce (10 km). Uvádí, že z odůvodnění je zřejmé, že stavební úřad si není vědom smyslu vyhlašování přírodních parků ani smyslu ochrany nejvýznamnějších kulturních dominant v krajině, a pokud tvrdí, že se záměr nebude promítat ve významných pohledech z nebo na přírodní park, je to čistá lež, kterou lze dokázat na pohledu z vrchu Výšina jižně od Jívové. Dále opět odkazuje na znalecký posudek ve věci stanovení vlivu návrhu změny č. 3 územního plánu obce Jívová na ochranu přírody zpracovaný AOPK ČR ze dne 15. 9. 2014, v němž je uvedena mapa

viditelnosti (je také součástí odvolání), dle které oblasti významné viditelnosti záměru zasahují do obou přírodních parků.

Dále uvádí, že v Jívové se v okolí kostela sv. Bartoloměje nachází památková zóna zahrnující kromě kostela i historicky cennou budovu fary a část náměstí, že je to jedna ze dvou památkových zón, které spadají do kompetence úřadu památkové péče s rozšířenou působností ve Šternberku. Uvádí, že úřad vydal souhlas se záměrem a z odůvodnění je zcela zřejmé, že si není vědom, jaký vliv by realizace záměru na historicky cennou kulturní krajinu v okolí Jívové měla. Dále, že kostel sv. Bartoloměje je významnou dominantou okolí Jívové a realizace záměru by měla zcela stírající vliv, a žadatel nepředstavil ani jedinou vizualizaci, na které by byl kostel i větrné elektrárny. Souhlasné stanovisko je tak dle jeho názoru nepřezkoumatelné a nezákonné.

Dále uvádí, že záměr se má nacházet ve vzdálenosti cca 10 km od baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce a bude se silně uplatňovat v pohledech z okolí Olomouce na tuto kulturně vysoce důležitou památku, což považuje za neakceptovatelnou destrukci těch nejvýznamnějších kulturních hodnot regionu, přitom Odbor památkové péče se k ovlivnění této památky vůbec nevyjádřil.

Dále uvádí, že napadá závazné stanovisko k odnětí půdy ze ZPF ze dne 14. 12. 2015. Uvádí, že záměr se má nacházet na půdě I. až III. třídy ochrany ZPF, přičemž z 62 % jsou zastoupeny pozemky zařazené do I. a II. třídy ochrany a pouze z 38 % pozemky zařazené do III. třídy ochrany. Dále, že OŽPZ KÚOK ve svém závazném stanovisku ze dne 23. 3. 2015, č.j. KUOK 25320/2015, neudělil souhlas k odnětí půdy ze ZPF, že toto stanovisko nebylo nikdy zrušeno ani změněno. Přitom dne 14. 12. 2015 vydal další závazné stanovisko č.j. KUOK 108318/2015, tentokrát už souhlasné. Namítá, že pro stejný záměr existují dvě protichůdná závazná stanoviska vydaná stejným úřadem, což považuje za zcela neakceptovatelné a v rozporu se zákonem. Dále, že pozdější souhlasné stanovisko je nepodložené a odůvodnění natolik stručné a obecné, že je zcela nepřezkoumatelné a tudíž nezákonné. Jediné v souladu se zákonem vydané je nesouhlasné závazné stanovisko ze dne 23. 3. 2015 a záměr není možné realizovat.

Dále uvádí, že trvá na tom, že předložená hluková studie podhodnocuje vliv hluku větrných elektráren, např. nereflektuje specifickou situaci generování hluku větrnými elektrárnami, především v situacích stabilní atmosféry, kdy je při zemi téměř bezvětří a nízké hlukové pozadí a ve výšce 100 m je poměrně vysoká rychlost vzduchu a větrné elektrárny tak generují vysoce intenzivní rušivý hluk. To, že je hluková situace zcela neadekvátní k popisu reálné situace, lze dle odvolatele demonstrovat na stávajících větrných elektrárnách u Hraničných Petrovic, které často generují extrémní hluk slyšitelný výrazně i uvnitř budov, a že tento hluk je rozhodně vyšší, než 40 dB, které udává hluková studie. Dále, že hluková studie navíc nereflektuje současné reálné hlukové poměry v lokalitě (velký hluk od stávajících větrných elektráren) překračující hygienické limity a připouští další zvyšování hluku, což je neakceptovatelné, v rozporu se zákonem. Dále namítá podjatost a nekompetentnost pracovníků Krajské hygienické stanice v Olomouci, neboť ti, podle odvolatele, nejsou schopni řešit ani tak bagatelní záležitost, jako je obtěžování hlukem z nezkolaudované stavby „hřiště“ v Jívové.

Dále upozorňuje na probíhající řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí, kdy uvádí, že dne 23. 8. 2017 podal podnět k prohlášení nicotnosti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk, které napadl i tímto odvoláním. Dále, že podle ust. § 77 odst. 3 správního řádu platí, „jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci“. Dále uvádí, že vzhledem k tomu, že dosud, tj. do 26. 9. 2017, neobdržel žádné sdělení ze strany

správního orgánu, který výše uvedený podnět prověřuje, a je zde legitimní očekávání, že správní orgány dodržují zákony ČR, je nutné předpokládat, že správní orgán došel k závěru o existenci důvodů k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti uvedeného rozhodnutí. Proto navrhuje, aby odvolací řízení bylo přerušeno do pravomocného ukončení řízení o prohlášení nicotnosti odvoláním napadeného rozhodnutí.

Dále uvádí, že tímto také trvá na podjatosti paní Bc. Ing. Hany Mazurové, „vedoucí oddělení stavebního řádu a památkové péče, Odboru strategického rozvoje kraje“ a Ing. Josefa Veselského, „vedoucího oddělení životního prostředí a zemědělství“, jak je uvedeno v podání ohledně prohlášení nicotnosti „Rozhodnutí č.j. MEST 106026/2017“ dle § 77 správního řádu ze dne 23. 8. 2017.

Ve svých vyjádřeních a podáních pak uplatnil obsahově totožné námitky vyjadřující nesouhlas se stavbou, které se týkají rozporu daného záměru se ZÚR OK, závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu, závazného stanoviska k odnětí půdy ze ZPF, závazného stanoviska i procesu EIA, dotčení památkové zóny kostela sv. Bartoloměje.

Dále se ve svém odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, velmi podrobně, na více než 2 stranách, zabývá tím, že záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, ve kterých je uvedeno, že regulativy uvedené v Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje jsou závazné.

Uvádí, že stavební úřad i krajský úřad shodně potvrzují, že v ZÚR je toto uvedeno, ale tuto podmínku zcela v rozporu se zákonem zpochybňují a převrací její význam tak, že regulativy nejsou závazné, a tímto zásadním způsobem překračují svoje pravomoci a porušují zákon. K tomu uvádí, že stavební úřady jsou povinny ZÚR respektovat, nikoliv je upravovat, jak se jim hodí. Nadto uvádí, že i argumentace odůvodňující proč regulativy závazné být nemohou, je zcela lichá a nemá žádnou oporu v zákoně. Uvádí, že ZÚR totiž netvrdí, že územní studie je závazná, ani není možné text územní studie z roku 2009 změnit, ani neexistuje zákonný požadavek, aby vyjmenování závazných regulativů bylo výslovně převzato do ZÚR, když je zcela jednoznačné, o jaké regulativy jde. Dále uvádí, že fakt, že záměr nesplňuje regulativy uvedené v Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje, nebyl nikdy rozporován. Záměr tedy není možné realizovat.

Pro úplnost uvádí, že mezi nesplněné regulativy patří to, že nejbližší rodinný dům obce Jívová je ve vzdálenosti 950 m od VTE 03 - dle regulativů je min. 1000 m, vzdálenost jednotlivých elektráren od lesa je 130 m (VTE 01), 100 m (VTE 02), 150 m (VTE 03), 110 m (VTE 04), 100 m (VTE 05) - dle regulativů je min. 200 m, hranice Přírodního parku údolí Bystřice je vzdálena 500 m východně od nejbližší elektrárny - dle regulativů je min. 3000 m. Uvádí, že stavební úřad nesoulad odůvodňuje tím, že je nepřipustné aby ZÚR OK byly měněny územní studií. Dále, že v tomto případě ale k žádnému „měnění“ ZÚR OK nedochází, ale ZÚR OK pouze výslovně uvádí, že regulativy uvedené v územní studii jsou závazné, a že tyto regulativy není možné v územní studii měnit, protože v ZÚR OK je výslovný odkaz na stav této územní studie, takže ke změně ZÚR OK pouhou změnou regulativů v územní studii nemůže dojít.

Dále uvádí, že záměr se má nacházet na půdách I a II. třídy ochrany, a že v ZÚR OK po Aktualizaci č. 1 bylo uvedeno: „Při využívání území nepřipustit umístování větrných turbín, větrných parků v oblastech s ochranou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturních krajin oblastí (KKO) vymezených v odstavci 77 kapitoly 5.3., a na půdách I. a II. tř. ochrany.“ Dále uvádí, že v roce 2017 došlo k falšování textu ZÚR OK, kdy bylo do textu tohoto bodu v rozporu se zákonem před slova „na půdách I. a II. tř. ochrany“ vepsáno sousloví „jen výjimečně“. K tomu pak dále uvádí, že KUOK byl obsazen

organizovaným zločinem, který se aktivně podílí na destrukci demokratického právního státu, s čímž není možné se smířit, a že se jedná o trestný čin podvodu, zneužití pravomoci úřední osoby s cílem zajistit nezákonný prospěch určitým osobám tím, že umožní zejména realizaci předmětné stavby, což dále podrobně rozebírá s tím, že text vsunutý do ZÚR dne 20. 11. 2017 v rámci aktualizace č. 2b, bez korektního projednání a posouzení není legitimní text ZÚR.

Dále uvádí, že záměr se má nacházet na území kulturní krajinné oblasti svahy Nízkého Jeseníku, která byl evidována kolem roku 2015, a že tuto skutečnost nelze pominout. Dále, že v rámci Aktualizace č. 2a ZÚR OK, která nabyla účinnosti 2 dny po vydání napadeného rozhodnutí, již platí, že je vyloučeno umisťovat větrné elektrárny v těchto oblastech. Dále uvádí, že Územní studie kulturní krajinné oblasti svahy Nízkého Jeseníku chránící tyto oblasti byla zaevidována mnohem dříve, a pokud se od ní má nějaký záměr odchýlit nebo být v rozporu, musí to být přesvědčivě zdůvodněno, což se v tomto případě nestalo, a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a tedy také nezákonné. (bod č. 2 - 4)

Dále uvádí, že napadá závazné stanovisko k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu (dále jen ZPF), ze dne 8. 3. 2019, č.j. KUOK 28920/2019. Dále, že záměr se má nacházet na I. až III. třídě ochrany ZPF, přičemž z 62 % jsou zastoupeny pozemky zařazené do I. a II. třídy ochrany a jen z 38 % pozemky zařazené do III. třídy ochrany. Dále, že OŽPZ KÚOK ve svém závazném stanovisku č.j. KUOK 25320/2015, ze dne 23. 3. 2015, neudělil souhlas k odnětí půdy ze ZPF, a že toto stanovisko nebylo nikdy zrušeno ani změněno. Přitom OŽPZ KÚOK ale dne 14. 12. 2015 vydal další závazné stanovisko č.j. KUOK 108318/2015, tentokrát už souhlasné. Toto bylo přípisem MŽP ze dne 10. 4. 2018, č.j. MZP/2018/570/174, změněno na nesouhlasné.

Uvádí, že nové souhlasné závazné stanovisko k odnětí půdy ze ZPF ze dne 8. 3. 2019 je nepřezkoumatelné, a tedy nezákonné. Jako důvod uvádí, že OŽPZ KÚOK doslovně přejímá pouze argumentaci investora a zcela pomíjí protichůdné názory, a to vlastní předchozí nesouhlasné stanovisko ze dne 23. 3. 2015 a nesouhlasné stanovisko OŽP ze dne 17. 1. 2019. Dále k tomu uvádí, že na absenci vypořádání se s nesouhlasným stanoviskem OŽP upozorňoval v námitkách v rámci řízení. Namítá, že Stavební úřad Šternberk, místo aby danou situaci sám posoudil nebo uspořádal ústní jednání, vyzval v rozporu se zákonem OŽPZ KÚOK, aby se k tomu vyjádřil. Ten ve svém vyjádření pouze uvádí, že není ze zákona povinen se názorem OŽP „vypořádat“. Dále uvádí, že OŽPZ KÚOK není povinen se ztotožnit s názorem stavebního úřadu a přebírat ho, ale je povinen se jím zabývat, vypořádat ho a pokud je jeho názor odlišný, své stanovisko odůvodnit, bez toho je závazné stanovisko nepřezkoumatelné, a tudíž i nezákonné.

Dále uvádí, že OŽPZ KÚOK ve svém vyjádření ze dne 15. 10. 2019 dále odkazuje na to, že záměr je v souladu s územním plánem. Toto však považuje za absurdní názor, protože záměr v souladu s územně plánovací dokumentací (ZÚR) není, a i kdyby byl, nemůže to být hlavní důvod k souhlasu s odnětím ze ZPF. Dále, že v námitkách uvedl, že v souhlasu OŽPZ KÚOK k odnětí půdy ze ZPF není nijak vysvětleno, proč veřejný zájem, tj. domnělá státem podporovaná výroba elektrické energie z obnovitelných zdrojů, v tomto konkrétním případě převažuje nad veřejným zájmem na ochraně ZPF v lokalitě. Dle spolku je zvolená lokalita pro výrobu větrné energie vyloženě nevhodná, jak je vidět na VP Horní Loděnice, kde je průměrná využitelnost instalovaného výkonu pouze kolem 23 % a celkový přínos výroby energie tak je v celostátním měřítku zcela zanedbatelný. Jinak tomu dle spolku nebude ani u projednávaného záměru, přičemž

s ohledem na jeho umístění bude jeho využitelnost ještě horší. K tomu dále uvádí, že námitka nebyla korektně vypořádána a rozhodnutí je tak nezákonné. (bod č. 5)

Dále uvádí, že podle Čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod 2/1993 Sb., platí, že každý má právo na příznivé životní prostředí. Toto právo je realizováno splněním zákonných podmínek v povolovacím procesu, a to především prostřednictvím zákona č. 100/2001 Sb. (EIA) a zákona č. 114/1992 Sb., především z hlediska posouzení zásahu do krajinného rázu. Namítá, že v těchto povolovacích procesech byl porušen zákon, vydaná stanoviska jsou nepřezkoumatelná a tedy i nezákonná. Dále, že vliv na životní prostředí nebyl v EIA dostatečně v souvislostech posouzen, a takřka ve všech posuzovaných oblastech bylo konstatováno, že jde o významný zásah, který je ale možné akceptovat. Podle odvolatele nikdy nebyly tyto vlivy vyhodnoceny souhrnně, protože z tolika negativních vlivů by nikdy nemohl být dán souhlas s realizací. Dále pak uvádí, že výsledek posouzení zásahu do krajinného rázu je zcela v rozporu se zákonem, když příslušný Odbor životního prostředí MěÚ Šternberk vydal nesouhlasné stanovisko, ale Krajský úřad Olomouckého kraje ho v rozporu se zákonem změnil na stanovisko souhlasné, s odkazem na posudek soudního znalce, který žádné korektní posouzení zásahu do krajinného rázu neprovedl. Krajský úřad se sice odvolává na autoritu soudního znalce, ale není schopen vysvětlit logické rozpory v jeho posudku. Stanovisko je tak nepřezkoumatelné, a tedy i nezákonné. Trvá na svých předchozích vyjádřeních kritizujících vydání souhlasu se zásahem do krajinného rázu. (bod č. 6)

Uvádí, že stavební úřad nesprávně vyhodnotil rozpor v požadavcích dotčených úřadů, a to především v rozporných požadavcích na barevné provedení větrných elektráren, kdy jeden úřad (Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK) požaduje provedení šedou barvou pro minimalizaci viditelnosti, a druhý (Úřad pro civilní letectví) zvýraznění částí VTE barvou červenou pro maximalizaci viditelnosti. Jelikož zde existuje rozpor, není možné dle odvolatele stavbu realizovat. To, že stavební úřad i krajský úřad nevidí mezi těmito podmínkami rozpor, ale jen „upřesnění“, je dle odvolatele jen doklad toho, že nejsou schopni situaci posoudit ani na té nejjednodušší úrovni. Také to, že Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK zlehčuje své vlastní podmínky v rámci územního a stavebního řízení, je zcela v rozporu se zákonem a dokládá jeho zaujatost a nekompetentnost. (bod č. 7)

Dále uvádí, že chybí konkrétní podmínky pro měření hluku a konkrétní opatření, jaká budou provedena, pokud budou překračovány hlukové limity, např. požadavek na odstranění stavby. Dále uvádí, že výše uvedený postup stavebního úřadu i krajského úřadu v bodě č. 7 ukazuje, že tyto úřady nebudou ochotny situaci podle zákona řešit. Za uvedených podmínek není dle odvolatele možné stavbu realizovat. Dále uvádí, že Krajská hygienická stanice navíc není schopna prostupovat při řešení problémů s rušením nočního klidu a písemně uvádí, že se místo zákona řídí poradami, z nichž navíc neexistuje žádný zápis. Namítá, že jde o zcela nezákonný stav, který není řešen ani v rámci Ministerstva zdravotnictví. (bod č. 8)

Dále uvádí, že je bagatelizován problém odletování námrazy, kdy stavební úřad tvrdí, že led může odpadávat maximálně do vzdálenosti 50 m od paty VTE. To však považuje za zcela nepravdivé tvrzení, které by platilo pouze za předpokladu, že nefouká vítr a že se vrtule nebude točit. Dále uvádí, že u VP Horní Loděnice jsou cedule se sdělením, že led může odletovat až do vzdálenosti 150 m od paty věže. Také, že jsou známy případy, kdy led může odletovat až do vzdálenosti 250 m. Dále, že mnohakilogramové kusy ledu letící velkou rychlostí přímo ohrožují lidský život, přičemž na poli východně

od cesty mezi Jívovou a Hraničnými Petrovicemi se v zimním období pohybují stovky běžkařů. Stavební úřad situaci bagatelizuje a rozhodnutí je tak nezákonné. (bod č. 9)

K věcně nesprávnému posouzení vlivu záměru na krajinný ráz a významné kulturní dominanty v krajině uvádí, že zásadním způsobem nesouhlasí, jakým způsobem byl vypořádán zásah záměru do krajinného rázu týkající se Přírodního parku Sovinecko (4 km), Přírodního parku Údolí Bystřice (500 m), blízkých zásadním způsobem významných památek kostela sv. Bartoloměje (1 km) a baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce (10 km). Uvádí, že z odůvodnění je zřejmé, že stavební úřad ani krajský úřad si není vědom smyslu vyhlášení přírodních parků ani smyslu ochrany nejvýznamnějších kulturních dominant v krajině, a pokud tvrdí, že se záměr nebude promítat ve významných pohledech z nebo na přírodní park, je to čistá lež, kterou lze dokázat na pohledu z vrchu Výšina jižně od Jívové. Dále opět odkazuje na znalecký posudek ve věci stanovení vlivu návrhu změny č. 3 územního plánu obce Jívová na ochranu přírody zpracovaný AOPK ČR ze dne 15. 9. 2014, v němž je uvedena mapa viditelnosti (je také součástí odvolání), podle které oblasti významné viditelnosti záměru zasahují do obou přírodních parků. Uvádí, že na tuto skutečnost stavební úřad ani krajský úřad adekvátně nereagoval, pouze opakuje vyvrácená zcela absurdní a ničím nepodložená tvrzení týkající se rozčlenění přírodních parků na zóny, akceptovatelnosti zásahu atd. Dále opět konstatuje, že VP Horní Loděnice a dvě vrtule u Hraničných Petrovic byly povoleny dokonce s tím, že „k zásahu do krajinného rázu nedojde“ a nyní OŽPZ KÚOK tvrdí, že krajina je už tak narušena, že další vrtule nevadí.

Dále uvádí, že v Jívové se v okolí kostela sv. Bartoloměje nachází památková zóna zahrnující kromě kostela i historicky cennou budovu fary a část náměstí, že je to jedna ze dvou památkových zón, které spadají do kompetence úřadu památkové péče s rozšířenou působností ve Šternberku. Uvádí, že úřad vydal souhlas se záměrem a nadřízený úřad s tím souhlasí. Dále uvádí, že záměr se má nacházet ve vzdálenosti cca 10 km od baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce a bude se silně uplatňovat v pohledech z okolí Olomouce na tuto kulturně vysoce důležitou památku, přitom úřad památkové péče se k tomu odmítá vyjadřovat. Za této situace je jediným místem, kdy mohl být vliv na tyto dominanty řešen v rámci vyhodnocování souhlasu se zásahem do krajinného rázu. To dle odvolatele nikdy provedeno nebylo, vliv na kostel sv. Bartoloměje a baziliku na Svatém Kopečku nikdy řešen nebyl, což považuje za neakceptovatelnou destrukci těch nejvýznamnějších kulturních hodnot regionu, a závazné stanovisko se zásahem do krajinného rázu za nezákonné.

Dále považuje za nutné prověřit, zda je stavební úřad v současné době (pozn. Odboru SR KÚOK: v době doplnění odvolání, tj. leden 2020) obsazen, kdy upozorňuje na to, že činnost stavebního úřadu byla zastavena v situaci, kdy činnost ústavních zákonů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny, viz podání Mgr. Vladimíra Chlupa, na které upozorňoval v rámci námitek. K tomu uvádí, že tato situace nebyla rozporována, nebylo na ni reagováno a nebyla dosud napravena.

Dne 8. 1. 2020 do správního spisu nahlédl zástupce žadatele, současně mu byly poskytnuty kopie podaných odvolání.

Poté Stavební úřad Šternberk opatřením ze dne 15. 1. 2020 v souladu s ust. § 86 odst. 2 správního řádu seznámil ostatní účastníky řízení s podanými odvoláními a současně jim dal možnost, aby se ve stanovené lhůtě k jeho obsahu vyjádřili. Této možnosti využila Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, a to vyjádřením doručeným stavebnímu úřadu dne 17. 1. 2020. Poté dne 23. 1. 2020 obdržel Stavební úřad Šternberk vyjádření Odboru životního prostředí a zemědělství

KÚOK k námitkám odvolání. Možnosti seznámit se s podanými odvoláními a vyjádřit se k nim využila i žadatelka nejprve nahlédnutím do správního spisu dne 17. 1. 2020 a následně podáním doručeným Stavebnímu úřadu Šternberk dne 3. 2. 2020, v němž podrobně reagovala na námitky uvedené v podaných odvoláních, a jehož přílohou jsou podklady dokládající vyjádření žadatelky. Současně žadatelka dne 3. 2. 2020 podala návrh na přerušení odvolacího řízení z důvodu podané žaloby na zrušení několika částí Aktualizace č. 2a ZÚR OK, kterými je vymezena Kulturní krajinná oblast svahy Nízkého Jeseníku. Dne 5. 2. 2020 obdržel Stavební úřad Šternberk vyjádření Odboru životního prostředí Městského úřadu Šternberk k námitkám odvolání.

Následně byla Stavebním úřadem Šternberk podaná odvolání Marka Kociána, Spolku Nízký Jeseník a Lidmily Šlížkové odeslána spolu s příslušným správním spisem a dne 22. 5. 2020 doručena odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí.

Po přezkoumání předložených materiálů Odbor SR KÚOK zjistil, že námitky podaného odvolání Spolku Nízký Jeseník směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného OŽPZ KÚOK pod Sp.zn. KÚOK/8722/2019/OŽPZ/7257, č.j. KUOK 28920/2019, dne 8. 3. 2019, k vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. Dále také, že námitky odvolání Lidmily Šlížkové, Marka Kociána a Spolku Nízký Jeseník směřují i proti obsahu závazného stanoviska OŽPZ KÚOK ze dne 19. 8. 2009, Sp. zn. KÚOK/85415/2008/OŽPZ/7265, č. j. KUOK 85415/2008, k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí. Proto Odbor SR KÚOK požádal Ministerstvo životního prostředí ve smyslu § 149 odst. 5 (nyní odst. 7) správního řádu, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadená výše uvedená závazná stanoviska vydal, o jejich potvrzení nebo změnu.

Pokud se jedná o námitky uplatněné odvolatelem v jeho předchozím odvolání, na které se odkazuje v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, a které směřují do obsahu závazných stanovisek (viz níže) vydaných k danému záměru jako podklad pro rozhodování Stavebního úřadu Šternberk, Odbor SR KÚOK uvádí, že níže uvedená závazná stanoviska byla přezkoumána v rámci odvolacího řízení, které bylo Odborem SR KÚOK vedeno ve věci předmětného záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ pod Sp.zn.: KÚOK/113693/2018/OSR/7515, přičemž se jedná o tato závazná stanoviska:

Závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci (KHS) pod Sp.zn. KHSOC/18645/2013, č.j. KHSOC/18645/2013/OC/HOK, ze dne 20. 9. 2013. Toto bylo vyjádřením Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. 2. 2018, č.j. MZDR 2027/2018-4/OVZ, pod názvem „Žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci č.j. KHSOC/18645/2013/OC/HOK ze dne 20. 9. 2013 na stavbu „Větrný park Jívová“ v k.ú. Jívová“, potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

Dále Koordinované závazné stanovisko č. 3/2013, Městského úřadu Šternberk, ze dne 16. 10. 2013, č.j. MEST 26795/2013 – KŘ 1/2013 nas, konkrétně stanovisko Odboru školství a kultury č.j. MEST 26650/2013, Sp.zn. 2/2013 vyj, z hlediska památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. K tomuto vydal stanovisko pod názvem „Větrný park Jívová - stanovisko“ Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor sportu, kultury a památkové péče, č.j. KUOK 1172/2018, ze dne 4. 1. 2018, v němž je uvedeno, že se nejedná o kulturní památku nebo její prostředí a navržené stavby nebudou umístěny v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, a proto se nemůže příslušný

orgán státní památkové péče k uvedené stavbě z hlediska zájmů státní památkové péče vyjadřovat. Dále také, pokud odvolatelé namítají, že realizace stavby by měla stírající vliv na kostel sv. Bartoloměje v Jívové a baziliku Navštívení Panny Marie na sv. Kopečku, k ochraně těchto kulturních památek byla vyhlášena ochranná pásma, do kterých nebude stavbou zasaženo.

Dále pak rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, Sp.zn. KÚOK/73131/2010/OŽPZ/297, č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, jímž bylo změněno závazné stanovisko Městského úřadu Šternberk, č.j. 47522/2010/OŽP/kos, ze dne 30. 12. 2010. Toto bylo přípisem OŽPZ KÚOK „Přezkum závazného stanoviska a vyjádření k námitkám, ze dne 23. 3. 2011, potvrzeno.

Závazné stanovisko k vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu OŽPZ KÚOK ze dne 14. 12. 2015, Sp.zn. KÚOK/86254/2015/OŽPZ/7257, č.j. KUOK 1083018/2015, z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. Toto bylo přípisem ze dne 10. 4. 2018, č.j. MZP/2018/570/174, Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII, s názvem „Souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu udělený Krajským úřadem Olomouckého kraje č.j. KÚOK 108318/2015 - změna závazného stanoviska dle ustanovení § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění“, změněno tak, že text: „ve smyslu ustanovení § 9 odst. 8 zákona vydává souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 3,2345 ha pro účely realizace záměru Větrný park Jívová (dále též předmětný záměr), na následujících pozemcích v k.ú. Jívová“ se nahrazuje textem „ve smyslu ustanovení § 9 odst. 8 zákona neuděluje souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 3,2345 ha pro účely realizace záměru Větrný park Jívová (dále též předmětný záměr), na následujících pozemcích v k.ú. Jívová“. Toto bylo důvodem pro zrušení přechozího rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk. V novém projednání pak bylo vydáno nové závazné stanovisko, které bylo v tomto řízení přezkoumáno (viz níže).

K námitkám týkajícím se nedostatečného posouzení vlivů na zvláště chráněné druhy živočichů, kdy rozhodnutím o povolení výjimky ze zákazu škodlivého zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů AOPK ČR, Správy chráněné krajinné oblasti, Litovelské Pomoraví pod č.j. S/01332/2010-00483/LM/2010, ze dne 6. 4. 2010, byla výjimka vydána pouze pro křepelku polní, se vyjádřil OŽPZ KÚOK, a to opatřením ze dne 5. 2. 2018, v němž tyto námitky vyhodnotil jako nedůvodné.

Vzhledem ke skutečnosti, že tato závazná stanoviska byla již v rámci předchozího odvolacího řízení přezkoumána, a odvolatel současně k těmto závazným stanoviskům neuvedl v podaném odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opakovaný přezkum těchto závazných stanovisek, Odbor SR KÚOK opětovně nepožádal příslušné správní orgány o jejich přezkoumání, jelikož by to bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou rychlosti a procesní ekonomie.

Součástí předloženého správního spisu je současně návrh společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., Antala Staška 1076/33a, 140 00 Praha 4 - Krč, na přerušení odvolacího řízení ve věci povolení Větrného parku Jívová z důvodu soudního sporu vedeného u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, pod sp. zn. 73 A 4/2019.

Odbor SR KÚOK posoudil podanou žádost a usnesením č.j. KUOK 68956/2020, ze dne 22. 6. 2020, podle ust. § 64 odst. 2 správního řádu, odvolací řízení vedené pod SpZn: KÚOK/57816/2020/OSR/7515 přerušil do 30. 9. 2020.

Dne 7. 7. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska“ ze dne 7. 7. 2020

pod Sp.zn.: ZN/MZP/2020/570/238, č.j. MZP/2020/570/985, Ministerstva životního prostředí. Tímto bylo závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje vydané pod č. j. KUOK 85415/2008, ze dne 19. 8. 2009, k posouzení vlivu provedení záměru „Větrný park Jívová“ na životní prostředí, v plném rozsahu potvrzeno.

Poté dne 1. 10. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Žádost o přerušení řízení“ společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., ze dne 30. 9. 2020, ve které žádá o prodloužení přerušení řízení do 30. 11. 2020. Jako důvod uvádí soudní řízení o zrušení jednoho z odvolatelů, tedy Spolku Nízký Jeseník, sídlem Těšíkov 9, 785 01 Šternberk, vedené u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, pod sp.zn. 23 Cm 60/2020. Odbor SR KÚOK posoudil žádost společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., a odvolací řízení vedené pod SpZn: KÚOK/57816/2020/OSR/7515 přerušil do 30. 11. 2020.

Poté dne 30. 11. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Doplnění vyjádření k odvolání Spolku Nízký Jeseník“ společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., jehož součástí bylo i usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci vydané pod č.j. 23Cm 60/2020-148, dne 19. 10. 2020, kterým byl podaný návrh na zrušení spolku zamítnut.

Následně dne 27. 1. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Prošetření dodržování zásad zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů - Souhlas k dočasnému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu udělený Krajským úřadem Olomouckého kraje pod č.j. KUOK 28920/2019 ze dne 8. 3. 2019“ vydané pod Sp.zn.: ZN/MZP/2021/570/24, č.j. MZP/2021/570/88, ze dne 26. 1. 2021, Ministerstvem životního prostředí, Odborem výkonu státní správy VIII. V tomto bylo konstatováno, že šetřené závazné stanovisko nelze vzhledem k vadám v postupu KÚOK, OŽPZ potvrdit. Uvedené závazné stanovisko nicméně nezměnil ani nezrušil, tudíž zůstává v platnosti.

Dne 8. 2. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel žádost společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., o nahlížení do správního spisu ve věci stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“, její doplnění dne 11. 2. 2021. S ohledem na epidemiologickou situaci v ČR žádala o tzv. distanční způsob možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, které byly shromážděny ve správním spise v průběhu odvolacího řízení až do dnešního dne, tj. o zaslání kopií případných nových podkladů, zejména výsledků přezkumů závazných stanovisek, která byla napadena v rámci podaných odvolání ve věci stavby Větrný park Jívová. Odbor SR KÚOK podané žádosti s ohledem na současný stav v ČR vyhověl a požadované výsledky přezkumů závazných stanovisek žadatele zaslal.

Poté dne 11. 2. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Žádost o přerušení odvolacího řízení ve věci povolení Větrného parku Jívová“ společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., ze dne 10. 2. 2021, ve které žádá o přerušení odvolacího řízení z důvodu vedeného řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 23. 9. 2020, č.j. 73 A 4/2019-226, vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 412/2020, ve věci návrhu na zrušení části opatření obecné povahy „Aktualizace č. 2a Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje“. Odbor SR KÚOK posoudil tuto žádost, a usnesením ze dne 3. 3. 2021, č.j. KUOK 26945/2021, odvolací řízení vedené pod SpZn: KÚOK/57816/2020/OSR/7515 přerušil do 31. 12. 2021.

Dne 17. 3. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel žádost spolku Nízký Jeseník o nahlížení do správního spisu ve věci stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“. S ohledem na epidemiologickou situaci v ČR spolek žádal o tzv. distanční způsob možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, které byly shromážděny ve správním spise v průběhu odvolacího řízení až do dnešního dne, tedy o zaslání kopií případných nových podkladů, zejména výsledků přezkumů závazných stanovisek, která byla

napadena v rámci podaných odvolání ve věci stavby Větrný park Jívová, přičemž uvedl konkrétně dokumenty, o které žádá. Odbor SR KÚOK podané žádosti s ohledem na současný stav v ČR vyhověl a požadované dokumenty žadateli zaslal.

Následně dne 15. 10. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel žádost společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., o pokračování odvolacího řízení vedeného ve věci předmětné stavby pod SpZn: KÚOK/57816/2020/OSR/7515. Odbor SR KÚOK žádost o pokračování řízení posoudil a opatřením č.j. KUOK 105358/2021, ze dne 18. 10. 2021, účastníkům řízení oznámil, že pokračuje v řízení o odvolání proti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 154937/2019, ze dne 11. 11. 2019, které směřuje k vydání rozhodnutí. Odbor SR KÚOK účastníkům řízení dále sdělil, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že Odbor SR KÚOK nevydává rozhodnutí dříve, než uplyne doba 3 pracovních dnů ode dne, kdy bude uvedené vyrozumění doručeno. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Odbor SR KÚOK poté jednotlivými rozhodnutími na základě zjištěných skutečností odvolání výše uvedených odvolatelů proti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 159436/2019, ze dne 11. 11. 2019, podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustná zamítl.

Rozhodnutím pod č.j. KUOK 110552/2021, ze dne 10. 11. 2021, Odbor SR KÚOK jako nepřipustné zamítl odvolání Marka Kociána, 783 16 Jívová 264. V tomto rozhodnutí Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že vlastnické právo odvolatele Marka Kociána k pozemkům a stavbám na nich, jako spoluvlastníka stavby rodinného domu č. p. 264 na pozemku parc. č. st. 333 v kat. území Jívová, stavby na pozemku parc. č. st. 513 v kat. území Jívová a pozemků parc. č. 1085/1 (trvalý travní porost), parc. č. 1102/1 (zahrada), parc. č. 1102/8 (ostatní plocha) a parc. č. 1102/9, vše v kat. území Jívová, nemůže být společným územním rozhodnutím a stavebním povolením přímo dotčeno, resp. odvolatel nemůže být přímo dotčen na právu své nemovitosti běžně užívat a nakládat s nimi. Nebylo tedy naplněno ust. § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) stavebního zákona, a odvolatel Marek Kocián, není účastníkem společného územního a stavebního řízení ve věci stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v kat. území Jívová. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 11. 2021.

Rozhodnutím pod č.j. KUOK 112441/2021, ze dne 10. 11. 2021, Odbor SR KÚOK jako nepřipustné zamítl odvolání Lidmily Šlížkové, 783 16 Jívová 24.

V tomto rozhodnutí Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že vlastnické právo odvolatelky Lidmily Šlížkové, jako vlastníka stavby č.p. 24, tj. zemědělské usedlosti na pozemku parc. č. st. 45 v k. ú. Jívová, pozemků parc. č. st. 390 (zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště), parc. č. 2411/38 (ostatní plocha), parc. č. 2411/108 (ostatní plocha) a parc. č. 91 (trvalý travní porost), vše v k. ú. Jívová a spoluvlastníkem pozemků parc. č. 1190/13, 1320/18, 1320/21, 1390/36, 1390/37, 1390/45, 1470/23, 1470/24, 1908/27, 1908/28, 1910/18 (vše orná půda), parc.č. 1385/28, 1910/19, 1972/3, 1973/9 (vše lesní pozemek), parc.č. 1496/15, 1526/15 (oba trvalý travní porost), parc.č. 1510/15, 2354/4 (oba ostatní plocha, ostatní komunikace) a 1973/2 (ostatní plocha, jiná plocha), vše v k. ú. Jívová, nemůže být společným územním rozhodnutím a stavebním povolením přímo dotčeno, resp. odvolatelka nemůže být přímo dotčena na právu své nemovitosti běžně užívat a nakládat s nimi. Podle Odboru SR KÚOK tedy nebylo naplněno ust. § 85 odst. 2 písm. b) a ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, a odvolatelka Lidmila Šlížková není účastníkem společného územního a stavebního řízení ve věci stavby

pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na uvedených pozemcích v katastrálním území Jívová. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 11. 2021.

Rozhodnutím ze dne 10. 11. 2021, pod č.j. KUOK 112443/2021, Odbor SR KÚOK jako nepřípustné zamítl odvolání RNDr. Josefa Kapitána, Ph.D., Těšíkov 41, 785 01 Šternberk (resp. odvolání označené jako odvolání Spolku Nízký Jeseník).

V tomto rozhodnutí Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že Spolku Nízký Jeseník podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona náleží postavení účastníka společného řízení, který může podle § 9c odst. 4 tohoto zákona podat odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení. Nicméně dále zjistil, že odvolatel Spolek Nízký Jeseník v době podání svého odvolání včetně jeho doplnění nesplňoval zákonné podmínky pro jednání spolku navenek, resp. odvolání Spolku Nízký Jeseník, podané prostřednictvím RNDr. Josefa Kapitána, Ph. D., bylo podáno osobou, která v době jeho podání nebyla oprávněna za Spolek Nízký Jeseník navenek jednat, resp. spolek v této době neměl usnášeníschopný statutární orgán. Toto vyplynulo jak z usnesení Krajského soudu Ostrava, pobočka v Olomouci, č. j. 23 Cm 60/2020-148, ze dne 19. 10. 2020, tak také z usnesení Vrchního soudu v Olomouci č.j. 5 Cmo 138/2021-260, ze dne 5. 8. 2021, jímž bylo zmiňované usnesení krajského soudu potvrzeno. Podané odvolání tak Odbor SR KÚOK posoudil jako odvolání podané přímo RNDr. Josefem Kapitánem, Ph.D., Těšíkov 41, 785 01 Šternberk. Odbor SR KÚOK přitom dospěl k závěru, že vlastnické právo odvolatele, jako vlastníka stavby rodinného domu č.p. 41 na pozemku parc. č. st. 9 a pozemků parc. č. 47 (zahradu), parc. č. 48/1 (zahradu) a parc. č. 50/1 (trvalý travní porost), vše v kat. území Těšíkov, obec Šternberk, nemůže být společným územním rozhodnutím a stavebním povolením přímo dotčeno, resp. odvolatel nemůže být přímo dotčen na právu své nemovitosti běžně užívat a nakládat s nimi. Podle Odboru SR KÚOK tedy nebylo naplněno ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, a odvolatel není účastníkem společného územního a stavebního řízení ve věci stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na uvedených pozemcích v katastrálním území Jívová. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 11. 2021.

Odbor SR KÚOK následně v souladu s ustanovením § 92 správního řádu z úřední povinnosti přezkoumal, zda nejsou u předmětného rozhodnutí dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, podle ust. § 94 a násl. správního řádu, nebo pro obnovu řízení, podle ust. § 100 správního řádu, anebo pro vydání nového rozhodnutí podle ust. § 101 správního řádu. Ve svém sdělení ze dne 20. 12. 2021, d č.j. KUOK 126722/2021, pak dospěl k závěru, že nebyly naplněny skutečnosti, jež by jej opravňovaly k zahájení řízení o obnově řízení (§ 100 správního řádu), neshledal zákonné předpoklady pro vydání nového rozhodnutí ve věci (§ 101 správního řádu), ani důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 a násl. správního řádu).

Rozhodnutí Odboru SR KÚOK pod č.j. KUOK 112443/2021, ze dne 10. 11. 2021, bylo napadeno žalobami, a to žalobou Spolku Nízký Jeseník a žalobou RNDr. Josefa Kapitána, Ph.D., zastoupených advokátkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou. Následně bylo rozsudkem Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 16. 3. 2022 pod č.j. 60 A 93/2021-56, zrušeno a věc byla vrácena Odboru SR KÚOK k dalšímu řízení. Kasační stížnost podaná Krajským úřadem Olomouckého kraje k Nejvyššímu správnímu soudu byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2022 pod č.j. 10 As 125/2022-42, zamítnuta.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci ve své rozsudku mj. uvedl, že Odbor SR KÚOK převzal zjištění z usnesení krajského a vrchního soudu, ze kterých zjistil, že

jednotliví členové výboru (mezi nimi také RNDr. Josef Kapitán, Ph. D.) byli zvoleni ve dnech 13. 12. 2016, 18. 12. 2017, 23. 12. 2018 a 21. 12. 2019. Z uvedených zjištění vyplývá, že RNDr. Josef Kapitán, Ph. D., byl zvolen jako člen výboru dne 23. 12. 2018 a jeho funkční období trvalo až do 23. 12. 2019. Z tohoto titulu tedy byl oprávněn jednat za Spolek Nízký Jeseník. Dále, že z rozhodnutí Odboru SR KÚOK implicitně vyplývá, že dospěl k opačnému závěru s ohledem na svůj právní názor, že funkce člena výboru vzniká až zápisem do veřejného rejstříku. Tento názor je však nesprávný a nijak nevyplývá ani z Odboru SR KÚOK citovaných usnesení krajského a vrchního soudu. Přestože tato skutečnost nebyla ke dni podání odvolání zapsána ve veřejném rejstříku, byl RNDr. Josef Kapitán, Ph. D., ke dni podání odvolání členem statutárního orgánu Spolku Nízký Jeseník a z tohoto titulu byl oprávněn za spolek uvedené odvolání podat. Koneckonců, i kdyby byl RNDr. Josef Kapitán, Ph. D., zvolen jako člen výboru Spolku Nízký Jeseník až po podání odvolání, bylo by nutné podané odvolání vyhodnotit jako učiněné oprávněnou osobou (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2008, č. j. 22 Ca 147/2008-22). Dále pak uvedl, že pokud měl Odbor SR KÚOK jakékoliv pochybnosti o tom, zda je RNDr. Josef Kapitán, Ph. D., oprávněn jednat za Spolek Nízký Jeseník, měl ze všeho nejdříve vyzvat Spolek Nízký Jeseník k odstranění vad podaného odvolání podle § 37 odst. 3 správního řádu.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci však nepřisvědčil názoru žalobců v tom, že by bylo napadené rozhodnutí v důsledku popsané nezákonnosti nicotné. Nicotnost představuje specifickou kategorií vad správních rozhodnutí, které jsou natolik závažné, že pro ně nelze rozhodnutí vůbec označit za způsobilé vyvolat jakékoliv právní účinky. Dále mj. uvedl, že důvody nicotnosti jsou upraveny v ust. § 77 správního řádu a rovněž byly vymezeny judikaturou NSS, uvedl vady způsobující nicotnost rozhodnutí. Dále konstatoval, že s ohledem na závažnost vad nicotnosti je zřejmé, že shora uvedená nezákonnost rozhodně nicotnost nemohla způsobit.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 6. 2022, č.j. 10 As 125/2022-42, závěry Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, učiněné v rozsudku ze dne 16. 3. 2022, č.j. 60 A 93/2021-56, potvrdil a kasační stížnost zamítl.

Také rozhodnutí Odboru SR KÚOK pod č.j. KUOK 112441/2021, ze dne 10. 11. 2021, bylo napadeno žalobou Lidmily Šlízkové, zastoupené advokátkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou, a poté rozsudkem Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci pod č.j. 60 A 91/2021-63, ze dne 26. 4. 2022, zrušeno a věc vrácena Odboru SR KÚOK k dalšímu řízení.

Lidmila Šlízková v žalobě namítala, že mezi pozemky parc. č. 1908/27 a 1908/28, které má ve spoluvlastnictví, je vklíněn pozemek par. č. 1908/7, pod kterým má vést zemní kabelové vedení, a že šířka vklíněné části pozemku má v nejužším místě 1,78 m. Jelikož je kolem umístěných kabelů zřizováno zákonné ochranné pásmo o šíři 1 m po obou stranách krajního kabelu, musí nutně ochranné pásmo zasahovat na pozemky v jejím spoluvlastnictví, resp. alespoň na jeden z nich, čímž dojde k ovlivnění užívání pozemků v jejím spoluvlastnictví. Dále namítala (volně zkráceno), že její pozemky jsou vzdáleny 260 m od větrné elektrárny č. 5 (od rotorů 210 m), a že dle doc. Ing. Vladimíra Lapčíka, CS., publikovaném v časopise EIA-IPPC-SEA, hrozí i v takové vzdálenosti odlétávání ledové tříště z lopatek, a min. opatřením je podle něj instalace výstražných tabulí umístěných v dostatečné vzdálenosti od větrné elektrárny (250 m). V posledním žalobním bodu namítala (volně zkráceno), že stanovení dotčení jen dle hranice hluku 35 dB je nedostatečné a fyzikálně neobhajitelné, a že hluková studie podhodnocuje působení hluku a hluková hladina je vypočítána špatně, jelikož z mapy, dle níž se při

stanovení okruhu účastníků vycházelo, vyplývá, že hladina hluku přímo u jednotlivých elektráren je 60 dB, což je v příkrém rozporu s dokumentací EIA, v níž je uvedeno, že VTE produkují hluk o hladině cca 105 dB.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci ve svém rozsudku přisvědčil Lidmily Šlížkové v tom, že samotná existence ochranného pásma na pozemku představuje možné dotčení práv ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b), resp. § 109 písm. e) stavebního zákona, neboť přímo omezuje způsob užívání pozemku, tedy vlastnické právo k němu. Dále pak mj. uvedl, že z provedeného dokazování vyplynulo, že ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu existuje reálná pochybnost o tom, zda ochranné pásmo kabelového vedení bude zasahovat na pozemky ve spoluvlastnictví žalobkyně par. č. 1908/27 a 1908/28, resp. alespoň jeden z nich (dle skutečného umístění kabelového vedení). Tedy, že Odbor SR KÚOK neprokázal, že by Lidmila Šlížková nemohla být dotčena na svých právech k pozemkům parc. č. 1908/27 a 1908/28 v k. ú. Jívová ochranným pásmem kabelového vedení, ačkoliv existuje ohledně této otázky reálná pochybnost. Tento závěr pak byl důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci pak dále uvedl, že s dalšími okolnostmi, z nichž žalobkyně dovozovala své přímé dotčení stavbou a na nichž tím zakládala své účastenství v řízení, se Odbor SR KÚOK naopak vypořádal správně.

K námitce Lidmily Šlížkové týkající se odlétávání námrazy pak Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, nejprve poukázal na část B.6 Souhrnné technické zprávy, ze které vyplývá, že samotné větrné elektrárny jsou vybaveny dvojím bezpečnostním systémem, který eliminuje odpadávání námrazy do velké vzdálenosti. Bezpečnostní systém při vytvoření námrazy zajistí včasné odstavení větrné elektrárny. Odpadávání námrazy tak může postihnout jen prostor bezprostředně přímo pod lopatkami rotoru. Dále pak uvedl, že z článku doc. Lapčíka však vyplývá jen to, že podle jeho autora je nutné instalovat výstražné tabule upozorňující na možnost odpadávání ledu z lopatek rotorů větrné elektrárny, a to ve vzdálenosti 250 m. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, pak ve shodě s Odborem SR KÚOK konstatoval, že zmíněný článek skutečně obsahuje toliko subjektivní názor doc. Lapčíka. Navíc sám doc. Lapčík v něm poukazuje na to, že novější větrné elektrárny (článek je z roku 2009) jsou vybaveny systémem, který má odpadávání námrazy zabránit. Dále pak uvedl, že se rozhodně nejedná o listinu způsobilou prokázat, že se v posuzovaném případě může z lopatek rotorů uvolnit námraza a odlétat až do vzdálenosti 250 m. Tudíž Lidmilou Šlížkovou předložený důkaz není s to zpochybnit správnost projektové dokumentace a odůvodnit možné dotčení jejich práv. Námitka Lidmily Šlížkové proto dle soudu není důvodná.

K poslední námitce Lidmily Šlížkové pak Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, uvedl, že hluková studie z prosince 2012 vymezila území, které by mohlo být zasaženo hlukem vznikajícím při provozu větrných elektráren s tím, že byla stanovena hranice hluku 35 dB, kterou lze považovat za hranici možného dotčení práv vlastníků pozemků a staveb (srov. vyjádření Krajské hygienické stanice č. j. KHSOC/29686/2016, ze dne 24. 11. 2016). Jedinou konkrétní námitkou v tomto směru byla nesprávnost hlukové studie z důvodu, že vycházela z nesprávných údajů při stanovení hranice 35 dB.

Jak Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, uvedl, tuto námitku však nepovažuje za opodstatněnou. Dále pak uvedl, že Lidmilou Šlížkovou předloženého výňatku z dokumentace předložené k vyhotovení závazného stanoviska EIA vyplývá, že hlukový výkon elektrárny se pohybuje okolo hodnoty 105 dB v neutlumené fázi provozu. Hluková studie v rámci metodiky výpočtu uvádí, že emisní hladiny akustického výkonu elektrárny činí 103,9 dB. Obdobné údaje stanovil také výrobce větrné elektrárny (srov.

str. 43 a 44 dokumentu č. D 2.2.1 nazvaného Obecné technické údaje). Z grafického vyjádření výsledných hladin hluku (příloha č. 3 k hlukové studii) vyplývá, že hladina hluku v bezprostředním okolí jednotlivých elektráren bude 60 dB. Dle názoru Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, se však nejedná o rozpor. Lidmila Šlížková totiž směšuje různé veličiny, a to akustický tlak a akustický výkon. Cílem studie bylo zjistit očekávanou hladinu akustického tlaku (tedy hluku). Jedním z podkladů pro výpočet akustického tlaku byly údaje o akustickém výkonu větrné elektrárny dodané výrobcem (srov. str. 2 hlukové studie). Z těchto hluková studie vycházela a zohlednila další faktory ovlivňující předpokládanou hladinu hluku jako teplota a vlhkost vzduchu, ostatní hlukové zdroje, rychlost větru, povrch terénu apod. V závěru hluková studie konstatuje, že k přesnému určení hladiny akustického tlaku bude po instalaci větrných elektráren nutné provést zkušební měření. Toto měření by mohlo proběhnout i v obci Hraničné Petrovice s tím, že pokud investor stávajících elektráren měření neumožní, bude nutné při měření skutečného akustického tlaku vycházet z údajů o akustickém výkonu dodaných výrobcem stávajících větrných elektráren v obci Hraničné Petrovice (str. 10 hlukové studie). Dle Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, je z uvedeného zřejmé, že akustický výkon představuje hodnotu udávanou výrobcem větrné elektrárny, která slouží pro výpočet akustického tlaku jakožto vstupní veličina, a tudíž mezi reálně produkovaný akustický tlak (hluk) a akustický výkon zařízení nelze položit rovnítko. Jestliže tedy okolností hluková studie určila hodnotu hluku (akustického tlaku) v bezprostředním okolí elektráren na 60 dB, nejedná se o údaj rozporný s údaji obsaženými v dokumentaci EIA ani v projektové dokumentaci.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, závěrem mj. uvedl, že Odbor SR KÚOK se bude v dalším řízení zabývat možným dotčením práv Lidmily Šlížkové ochranným pásmem kabelového vedení. Dále také, že nebude-li v řízení prokázáno, že ochranné pásmo nebude na pozemky parc. č. 1908/27 a 1908/28 zasahovat, bude se Odbor SR KÚOK zabývat důvodností námitek žalobkyně.

Z výše uvedeného tak lze jednoznačně dovodit, že Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci přisvědčil závěrům Odboru SR KÚOK učiněným v napadeném rozhodnutí v tom, že vlastnické právo odvolatelky Lidmily Šlížkové k pozemkům a stavbám na nich nemůže být samotnými VTE přímo dotčeno, resp. odvolatelka nemůže být přímo dotčena na právu své nemovitosti běžně užívat a nakládat s nimi. Tedy její vlastnická práva k výše uvedeným pozemkům a stavbám nemohou být přímo dotčena umístěním jednotlivých VTE, jejich prováděním a současně ani jejich následným užíváním, včetně namítaného hluku a odletování námrazy z lopatek VTE, jak v napadeném rozhodnutí Odbor SR KÚOK vyhodnotil a popsal. Odbor SR KÚOK tedy, vázán právním názorem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, vysloveném ve shora uvedeném rozsudku, posoudil možné přímé dotčení vlastnických práv odvolatelky předmětným ochranným pásmem zemního kabelové vedení VN 35 kV, a uzavřel, že přímé dotčení vlastnického práva odvolatelky k pozemkům parc. č. 1908/27 a 1908/28 v k.ú. Jívová nelze jednoznačně vyloučit, a proto v tomto směru bylo naplněno ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, kdy účastníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno a ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, kdy účastníkem stavebního řízení je pouze vlastník sousedního pozemku či stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.

Odbor SR KÚOK proto pokračoval v odvolacím řízení o odvolání podaném Spolkem Nízký Jeseník a o odvolání podaném Lidmilou Šlížkovou proti rozhodnutí Stavebního

úřadu Šternberk vedeném pod KÚOK/57816/2020/OSR/7515.

Dne 31. 5. 2022 Odbor SR KÚOK obdržel podání Lidmily Šlížkové, v zastoupení advokátky Mgr. Dominiky Kovařikové, nazvané Doplnění odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru stavebního o umístění dočasné stavby a o vydání stavebního povolení na dočasnou stavbu „Větrný park Jívová (5x2MW)“.

V tomto podání uvádí, že je spoluvlastnicí mj. pozemků p.č. 1908/27 a 1908/28 v k.ú. Jívová. Mezi těmito dvěma pozemky probíhá část pozemku p.č. 1908/7, v níž má být uloženo zemní kabelové vedení VN35 kV pro propojení jednotlivých VTE, a to kabely 35-AXEKVCEY 1 x 70/25 a 35-AXWKVCEY 1 x 50/16 a nespecifikovaný komunikační kabel. Dále, že šířka vklíněné části pozemku p.č. 1908/7 má v nejužším místě 1,80 m. Vzhledem k tomu, že kolem těchto zemních kabelů je zřizováno ochranné pásmo o šíři 1 m po obou stranách krajního kabelu (§ 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb.), je zřejmé, že ochranné pásmo zasahuje i na pozemky parc.č. 1908/27 a 1908/28 nebo alespoň na jeden z nich v jejím spoluvlastnictví. K tomu uvádí, že uložením zemních kabelů v daném místě by došlo k jednostrannému zatížení pozemků v jejím spoluvlastnictví zákonnou služebností a bude zásadně ovlivňovat možnost jejich užívání.

Dále uvádí, že je tak umístěním kabelu v pozemku p.č. 1908/7 přímo dotčena na svém vlastnickém právu, neboť právní mocí územního rozhodnutí vznikne na nejméně jednom jejím pozemku ochranné pásmo tohoto vedení a cituje ust. § 46 odst. 8 a 10 zákona č. 458/2000 Sb. o činnostech v ochranném pásmu podzemního vedení. Dále uvádí, že jako spoluvlastnice pozemků jednoznačně dotčených ochranným pásmem vyjadřuje svůj kategorický nesouhlas s uložením kabelu v sousedním pozemku parc.č. 1908/7 v k.ú. Jívová a s tím spojeným vznikem ochranného pásma, které zasáhne do jejích pozemků (nebo nejméně do jednoho z nich). Vznikem ochranného pásma bude bez jakékoliv náhrady dotčena na svém vlastnickém právu, s čímž nesouhlasí.

Následně dne 18. 7. 2022 Odbor SR KÚOK obdržel „Žádost o přerušení odvolacího řízení sp.zn. KÚOK/57816/2020/OSR/7515“ společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., ve které žádá o přerušení odvolacího řízení z důvodu probíhajícího projednání „Aktualizace č. 5 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje“. Jako důvod uvedla skutečnost, že rozsah nyní projednávané Aktualizace č. 5 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje by mohl zásadním způsobem ovlivnit toto odvolací řízení.

Odbor SR KÚOK posoudil žádost společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., a odvolací řízení vedené pod SpZn: KÚOK/57816/2020/OSR/7515 přerušil do doby ukončení řízení o návrhu „Aktualizace č. 5 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje“.

Proti předmětnému usnesení o přerušení řízení podali shodně dne 14. 9. 2022 Lidmila Šlížková, 783 16 Jívová 24 a Spolek Nízký Jeseník, Těšíkov 41, 785 01 Šternberk, odvolání. Odbor SR KÚOK oznámil tuto skutečnost opatřením ze dne 22. 9. 2022, č.j. KUOK 99657/2022, všem účastníkům řízení, kteří se mohli proti usnesení odvolat, s tím, že své vyjádření mohou uplatnit nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy jim bude toto opatření doručeno. Této možnosti žádný z účastníků řízení ve stanovené lhůtě nevyužil. Následně Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 3. 11. 2022 odeslal podaná odvolání spolu s příslušným správním spisem odvolacímu správnímu orgánu, tj. Ministerstvu pro místní rozvoj, k přezkoumání a rozhodnutí. Dále Odbor SR KÚOK k tomuto odvolání uvádí, že podle ust § 76 odst. 5 správního řádu nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek, a proto Odboru SR KÚOK nebrání v pokračování vedeného odvolacího řízení.

Jak Odbor SR KÚOK zjistil, Zastupitelstvo Olomouckého kraje na svém 11. zasedání, které se konalo dne 27. 9. 2022, návrh „Aktualizace č. 5 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje“ schválilo. Řízení o tomto návrhu tak bylo tímto ukončeno.

Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o návrhu „Aktualizace č. 5 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje“ bylo ukončeno, přičemž odvolací řízení bylo přerušeno právě do doby ukončení řízení o tomto návrhu, a odpadly důvody pro přerušování řízení, Odbor SR KÚOK opatřením č.j. KUOK 102191/2022, ze dne 3. 10. 2022, účastníkům řízení oznámil, že pokračuje v řízení o odvolání proti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 154937/2019, ze dne 11. 11. 2019, které směřuje k vydání rozhodnutí. Odbor SR KÚOK účastníkům řízení současně sdělil, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že Odbor SR KÚOK nevydává rozhodnutí dříve, než uplyne doba 7 dnů ode dne, kdy bude toto vyrozumění doručeno. Této možnosti využil Spolek Nízký Jeseník, prostřednictvím RNDr. Josefa Kapitána, Ph. D., a to nejprve nahlédnutím do správního spisu dne 24. 10. 2022 a poté podáním doručeným Odboru SR KÚOK dne 25. 10. 2022. Této možnosti využil i Lukáš Šlížek, Janáčkova 3, 785 01 Šternberk, zastupující Lidmilu Šlížkovou, 783 16 Jívová 24, a to nahlédnutím do správního spisu dne 3. 11. 2022.

Odbor SR KÚOK se s ohledem na výše uvedené závěry rozsudků Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci a Nejvyššího správního soudu, opět zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaných odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Odbor SR KÚOK se tedy nejprve zabýval otázkou, zda odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda byla podána účastníky řízení. Účastníky společného územního a stavebního řízení jsou osoby uvedené v ust. § 85 a § 109 stavebního zákona. Podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona účastníky územního řízení dále jsou osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis. V ustanovení § 109 stavebního zákona je taxativně vymezen okruh účastníků stavebního řízení. Podle ust. § 109 písm. g) stavebního zákona účastníkem stavebního řízení je pouze osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí. V daném případě se jedná o záměr posuzovaný podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), na nějž bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen stanovisko EIA) a také souhlasné závazné stanovisko k ověření souladu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, a vedené společné řízení má tak charakter navazujícího řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. Podle ust. § 3 písm. i) bodu 2. tohoto zákona se dotčenou veřejností rozumí právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob. Podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona se stává účastníkem

navazujícího řízení též dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2., pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 tohoto zákona.

Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě oddíl L, vložka 8159, Spolek Nízký Jeseník, IČ 22726543, se sídlem Těšíkov 9, (nyní Těšíkov 41) 785 01 Šternberk, vznikl 15. 8. 2008. Oblastí zájmu tohoto uvedeného spolku je ochrana přírody a krajiny, což je hlavním posláním sdružení, ochrana životního prostředí, poskytování obecně prospěšné služby v oblasti ochrany životního prostředí, ochrana památek, kulturních hodnot a krajinného rázu urbanizované i neurbanizované krajiny, ochrana veřejného zdraví. Oznámení o zahájení řízení společně s informacemi dle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. bylo zveřejněno dne 14. 9. 2016. Spolek Nízký Jeseník se do předmětného řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu Šternberk dne 21. 9. 2016, tj. v zákonem stanovené lhůtě. Z výše uvedeného vyplývá, že spolek existuje déle jak 3 roky, předmětem jeho činnosti je ochrana životního prostředí, a současně se ve lhůtě stanovené zákonem přihlásil do řízení, a proto je na tento spolek pohlíženo jako na „dotčenou veřejnost“ dle ust. § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a tudíž mu dle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona náleží postavení účastníka společného řízení, který může podle § 9c odst. 4 tohoto zákona podat odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, a podané odvolání, které bylo podáno RNDr. Josefem Kapitánem, Ph. D., členem statutárního orgánu Spolku Nízký Jeseník, je tudíž odvoláním přípustným.

Podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona účastníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona účastníkem stavebního řízení je pouze vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno. Odvolatelce Lidmle Šlížkové, jakožto vlastníku sousedního pozemku parc.č. 1908/27 a parc.č. 1908/28 v k.ú. Jívová, jejíž vlastnické právo může být rozhodnutím přímo dotčeno (viz výše), přísluší, podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) a podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, postavení účastníka řízení a podané odvolání je tak odvoláním přípustným.

Následně Odbor SR KÚOK zkoumal, zda byla podaná odvolání včasná, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí bylo odvolatelům shodně doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 28. 11. 2019. Následující den jim počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na pátek dne 13. 12. 2019. Odvolání Spolku Nízký Jeseník bylo Stavebnímu úřadu Šternberk doručeno dne 13. 12. 2019. Lidmila Šlížková podala odvolání nejprve prostřednictvím e-mailu dne 13. 12. 2019 a poté dne 17. 12. 2019 jen potvrdila v písemné podobě. Obě podaná odvolání tak byla podána ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že byla včasná a zákonná lhůta zůstala zachována.

Odbor SR KÚOK k danému nejprve považuje za nezbytné uvést, že v odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. V tomto případě byla žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na dočasnou stavbu pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v katastrálním území Jívová podána dne 22. 4. 2016, tj. za účinnosti stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017. Podle přechodného ustanovení č. 10 zákona č. 225/2017 Sb., tedy stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018,

správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Z uvedeného vyplývá, že Odbor SR KÚOK soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Přezkoumávání napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následujícími správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. Jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, v případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, pokud zákon nestanoví jinak.

V odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

K podanému odvolání Odbor SR KÚOK přezkoumal napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Podle ust. § 90 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017 stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací; s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území; s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území; s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu; s požadavky zvláštních právních předpisů a stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ s vydanou územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování je právě Stavební úřad Šternberk.

Ve společném řízení stavební úřad postupuje podle ust. § 94a stavebního zákona a žádost přezkoumá podle § 90 a § 111 stavebního zákona (odst. 4 tohoto ustanovení).

Podle ust. § 90 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací; s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území; s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území; s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu; s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Podle ust. § 111 stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací; zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu; zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem a zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

Odbor SR KÚOK při přezkoumávání nezjistil v průběhu společného řízení o umístění a povolení předmětné stavby s názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ žádné procesní ani věcné vady, které by byly důvodem pro zrušení vydaného rozhodnutí, když toto řízení bylo vedeno řádně a v souladu s žádostí stavebníka i platnou územně plánovací dokumentací a napadené rozhodnutí shledal z hlediska věcné správnosti i zákonnosti správným. O tomto svědčí především zjištění, že navrhovatel předložil úplnou žádost na vydání rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby včetně všech podkladů. Stavební úřad Šternberk ve společném řízení a vydaném rozhodnutí řádně posoudil soulad výše uvedené stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ s vydanou územně plánovací dokumentací obce Jívová a také se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje a s Politikou územního rozvoje České republiky, tak souladem této stavby s podmínkami dotčených orgánů a rovněž souladem s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Předmětná stavba pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ je umístěna na pozemcích v katastrálním území Jívová.

Jak bylo již uvedeno, v daném případě je příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby s platnou územně plánovací dokumentací Stavební úřad Šternberk, který při posuzování záměru žadatele umístit a provést předmětnou stavbu pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ vycházel z níže uvedeného.

V Politice územního rozvoje České republiky 2008 schválené Vládou České republiky dne 20. 7. 2009, usnesením č. 929, ve znění Aktualizace č. 1, 2 a 3, která zahrnuje právní stav po poslední Aktualizaci č. 3, schválené Vládou České republiky dne 2. 9. 2019, usnesením č. 630, jsou stanoveny republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Mezi republikové priority patří mimo jiné i v bodě 31: „Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem

minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi.“ Politika územního rozvoje České republiky v článku 7.3 Úkoly pro ministerstva a jiné ústřední správní úřady stanovuje úkoly pro příslušná ministerstva a kraje vyplývající z této republikové priority. Podle bodu (176) je úkolem Ministerstva životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství, Ministerstvem průmyslu a obchodu a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Podle bodu (199) je úkolem krajů na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezení lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověřit možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění. Veškeré priority a úkoly stanovené v Politice územního rozvoje České republiky týkající se obnovitelných zdrojů energií vycházejí ze strategických dokumentů přijatých vládou ČR a to zejména ze Státní energetické koncepce ČR, jejímž významným prvkem zůstává orientace na přebytkový charakter elektroenergetiky, s jadernou energetikou jako nejvýznamnějším zdrojem a významnou, byť postupně se snižující, rolí uhelné energetiky, ale současně je ve větší míře akceptován rozvoj obnovitelných zdrojů energie, zejména ve vazbě na plnění mezinárodních závazků ČR. Dále vycházejí z Národního akčního plánu pro energii z obnovitelných zdrojů, který vychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Pro Evropskou unii jako celek z této směrnice vyplývá cíl v roce 2020 dosáhnout 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů a cíl 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě, přičemž pro Českou republiku byl Evropskou Komisí stanoven minimálně 13 % podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie. Splnění tohoto cíle musí zároveň zajistit minimálně 10 % podíl obnovitelných zdrojů v dopravě. Z uvedeného vyplývá, že předmětný záměr je navržen v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky ve znění Aktualizace č. 1, 2, 3.

Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje (dále jen ZÚR OK), které byly vydané usnesením č. UZ/21/32/2008 Zastupitelstva Olomouckého kraje dne 22. 2. 2008 formou opatření obecné povahy pod č. j. KÚOK/8832/2008/OSR-1/274, které nabylo účinnosti dne 28. 3. 2008, ve znění Aktualizace č. 1 ZÚR OK, vydané usnesením č. UZ/19/44/2011 ze dne 22. 4. 2011 formou opatření obecné povahy pod č. j. KUOK 28400/2011, které nabylo účinnosti dne 14. 7. 2011, a dále ve znění Aktualizace č. 2b ZÚR OK, vydané usnesením č. UZ/4/41/2017 ze dne 24. 4. 2017 formou opatření obecné povahy pod č. j. KUOK 41993/2017, které nabylo účinnosti dne 19. 5. 2017, a ve znění Aktualizace č. 3 ZÚR OK, vydané usnesením č. UZ/14/43/2019 ze dne 25. 2. 2019, formou opatření obecné povahy pod č. j. KUOK 24792/2019, které nabylo účinnosti dne 19. 3. 2019 (poznámka Odboru SR KÚOK: Aktualizace č. 2b a č. 3 ZÚR OK se žádným způsobem nedotýká území, v němž je navrhován předmětný záměr pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“), jsou v bodě A.5. upřesněny územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. Konkrétně v článku A.5.1. Koncepce ochrany přírodních hodnot, v části 74. Ochrana přírody, v bodě 74.7. je uvedeno, že „při využívání území nepřipustit umístění staveb a zařízení obnovitelných zdrojů energie (větrné turbíny, větrné parky, elektrárny, sluneční parkové elektrárny, MVE), v chráněných částech přírody, zejména v CHKO, MZCHÚ, přírodních parcích, oblastech NATURA 2000 a nadregionálních a regionálních skladebných prvcích ÚSES, oblastech s ochranou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturních krajinných oblastí (KKO) vymezených v odstavci 77 kapitoly 5.3., a jen výjimečně na půdách I. a II. tř. ochrany.“ Dále pak, že

„pro situování větrných elektráren v krajině jsou závazné regulativy Územní studie na umísťování větrných elektráren na území Olomouckého kraje, registrované dne 23. 2. 2009 a dne 14. 1. 2019 v evidenci územně plánovací činnosti“. Územní studie byla zpracována jako územně plánovací podklad podle požadavku v ZÚR OK schválených v roce 2008, v níž bylo území Olomouckého kraje na základě celkového vyhodnocení území, výsledků projednání, vyhodnocení připomínek, kategorizováno na tři druhy území: území nepřipustné, území podmíněčně přípustné a území ostatní. Zcela „nepřipustná“ území tvoří v Olomouckém kraji 55,52 % rozlohy kraje, území „podmíněně“ přípustná zaujímají 44,37 % rozlohy kraje a zbývající „ostatní území“ kraje, kde není realizace větrných elektráren z pohledu územní studie problematická, představuje 0,11 % rozlohy kraje, která ve svém součtu představuje 5,793 km² území. Podle této územní studie je tedy potenciálně možné realizovat větrné elektrárny na širším území kraje a to na „ostatním“ území a „podmíněně přípustném“ území (mj. při splnění podmínek stanovených studií). Území obce Jívová patří do území podmíněně přípustného.

Územní studie požaduje, aby při pořizování územně plánovací dokumentace a při umísťování staveb větrných elektráren na území Olomouckého kraje byly dodržovány obecné požadavky na umístění staveb větrných elektráren, které vycházejí z platné legislativy, především ze stavebního zákona, ze zákona č. 114/1992 Sb., ze zákona č. 100/2001 Sb., a dalších zákonů a ostatních právních předpisů. Dále požaduje, aby územně plánovací dokumentace obcí resp. změny územně plánovacích dokumentací obcí řešily zpracování konkrétních lokalit pro výstavbu větrných elektráren jako ploch pro výrobu a skladování se zpracovanými prostorovými regulativy (výšková omezení) a s účelovou přípustností pro výstavbu větrných elektráren.

Dalšími podmínkami pro zpracování územně plánovacích dokumentací obcí resp. jejich změn je vyhodnocení umístění lokalizace větrných elektráren z hlediska celkové pohody prostředí vzhledem k bydlení a dalšímu funkčnímu využití území; z hlediska potenciálního narušení dálkových pohledů vzhledem k pozitivním kulturním a krajinným dominantám (zamezit konkurenci dominant), ke krajinným předělům, vymezujícím horizontům; z hlediska potenciálního negativního ovlivnění území zvýšené historické hodnoty (památkových zón a rezervací, národních kulturních památek a jejich ochranných pásem) v okruhu silné a zřetelné viditelnosti (cca 6 km); z hlediska možnosti narušení dochovaných siluet sídel (např. uplatněním jako dalšího prvku siluety) v obrazu a prostoru sídel v okruhu silné a zřetelné viditelnosti; z hlediska možnosti snížení estetické hodnoty sídel se zachovaným typickým rázem, urbanistickou strukturou s cennými objekty lidové architektury v obrazu sídla a vnitřním prostoru sídla; z hlediska narušení průhledů v krajině ve výhledových osách.

Podle změny č. 3 Územního plánu obce Jívová, která nabyla účinnosti dne 22. 1. 2013, a která navrhuje zastavitelné plochy pro výrobu elektrické energie ve větrných elektrárnách, její zázemí a související dopravní a technickou infrastrukturu v severní části katastru obce, veškerá tato vyhodnocení podrobně obsahuje a všemi aspekty vyplývajícími ze studie se zabývá, kdy plochy jsou vymezeny podle požadavku studie. Změna č. 3 územního plánu dále obsahuje i vyhodnocení z hlediska celkové ochrany krajiny na základě posouzení krajinného rázu, vyhodnocení vlivů záměru na významný krajinný prvek včetně zhodnocení ve vztahu k doručeným odstupovým vzdálenostem od významného krajinného prvku, vyhodnocení vlivů záměru na Přírodní park údolí Bystřice včetně zhodnocení k doporučeným vzdálenostem od přírodního parku a další zhodnocení. Snížení doporučených odstupových vzdáleností bylo řádně odůvodněno, tak jak požaduje územní studie. Součástí změny územního plánu bylo i „Vyhodnocení

vlivů Změny č. 3 Územního plánu obce Jívová na udržitelný rozvoj území“. Toto lze dovodit i ze „Stanoviska k návrhu změny č. 3 ÚPO Jívová“ Odboru SR KÚOK ze dne 22. 5. 2012, ve kterém Odbor SR KÚOK mj. konstatoval, že návrh změny č. 3 ÚPO Jívová, jehož součástí bylo i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj, není v rozporu se schválenými územně plánovacími dokumentacemi sousedních obcí, je v souladu se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 1 i Politikou územního rozvoje ČR.

Větrné elektrárny 01-05 jsou umístěny v plochách vymezených platným Územním plánem obce Jívová, ve znění změny č. 3, označených „Ve - plochy výroby elektrické energie ve větrných elektrárnách“, konkrétně plochy Ve1, Ve2, Ve3, Ve4 a Ve5, sloužící pro výstavbu, obsluhu, demontáž stožárových větrných elektráren, jejich zázemí a související technické vybavenosti. Přípustné jsou zde objekty větrných elektráren, související obslužné objekty, pozemní komunikace, zpevněné manipulační odstavny a parkovací plochy a umístění inženýrských sítí a technické vybavenosti. Nepřípustná je výstavba objektů nesouvisejících s funkčním využitím ploch, umístění reklam a s větrnou elektrárnou nesouvisejících zařízení na stožárech. Prostorovými podmínkami pro všechny tyto navrhované plochy a objekty na nich byla stanovena maximální výška os rotorů jednotlivých větrných elektráren tak, že jejich výška nebude převyšovat nadmořskou výšku, v níž je osa rotoru stávající větrné elektrárny stojící na pozemku parc. č. 1245/12 v k. ú. Hraničné Petrovice. Nové trasy komunikací a kabelové vedení včetně optického kabelu jsou rovněž v souladu se změnou územního plánu Jívová, neboť se nachází v plochách označených „Pi - produkční krajinná zóna intenzivní – plochy pro hospodaření na ZPF (orná půda)“, ve kterých je přípustné umísťovat liniové stavby, komunikace, účelové stavby zemědělské výroby, změny kultur pokud nedojde ke snížení ekologické stability a krajinného rázu území.

Při posuzování souladu záměru se záměry územního plánování se Stavební úřad Šternberk zabýval mj. i níže uvedenými územně plánovacími podklady.

Jedná se o „Aktualizaci Územní studie větrné elektrárny na území Olomouckého kraje“, která byla dne 14. 1. 2019 vložena do evidence územně plánovací činnosti. Tato územní studie nenahrazuje původní Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje, která byla vložena do evidence územně plánovací činnosti dne 23. 2. 2009 a jejíž aktuálnost byla ověřena (a zapsána do evidence územně plánovací činnosti) dne 14. 11. 2018. V současné době jsou tedy zaevidované dva územně plánovací podklady týkající se umísťování staveb větrných elektráren. Tato územní studie z roku 2019 velmi podrobně analyzuje jednak stávající větrné elektrárny na území Olomouckého kraje, jednak záměry na jejich výstavbu, a to z pohledu viditelnosti a také krajinného rázu. Z provedených analýz vyplývá, že jednoznačně vhodná lokalita pro větší rozvoj větrné energetiky na území Olomouckého kraje identifikována nebyla. Územní studie člení již známé záměry do několika skupin označených I. – VII. Záměr umístění 5 větrných elektráren v Jívové (záměr označený číslem 23) spadá do skupiny III. Tato lokalita nebyla vyhodnocena jako vhodná, a to z důvodu ovlivnění krajiny v Hornomoravském úvalu a malého počtu stávajících staveb větrných elektráren se středními parametry. Územní studie vymezuje přímo i nevhodné lokality pro rozvoj, které jsou situovány v krajinářských i přírodně hodnotných územích či jejich blízkosti, kde by ochrana přírody a krajiny měla být prioritní a další rozvoj větrných elektráren na těchto lokalitách je proto zcela nevhodný (jedná se o skupinu II.). Do této skupiny však tento záměr nebyl zařazen, dle územní studie z roku 2009 není ani na území nepřípustném pro umístění větrných elektráren. Lze tedy dovodit, i s ohledem na platnou územně plánovací dokumentaci, že umístění staveb v daném území, při dodržení všech požadavků na zpracování územně plánovací dokumentace,

stanovených zejména v územní studii z roku 2009, není jednoznačně vyloučené (viz výše).

Posouzení souladu s územně plánovacím podkladem, kterým je Územní studie kulturně krajinných oblastí KKO1-KKO11, vložené do evidence územně plánovací činnosti dne 1. 6. 2011 jako podklad pro aktualizaci ZÚR OK (původní název Posouzení kulturních a přírodních hodnot v území kulturních krajinných oblastí KH1-KH8), nyní po její aktualizaci (doplnění oblasti KK012 a vložení do evidence územně plánovací činnosti dne 4. 9. 2014) bylo již podrobně řešeno Změnou č. 3 Územního plánu obce Jívová, kdy v textové části odůvodnění změny územního plánu Jívová, resp. dodatku 03/2012 je řešení navrhované změnou územního plánu Jívová řádně odůvodněno (zejména s vazbou na rozdílné řešení od doporučení a návrhů stanovených územní studií).

Dalším územně plánovacím podkladem je „Územní studie krajiny pro území Olomouckého kraje, včetně návrhu opatření v souvislosti s adaptací na změny klimatu“, která byla vložena do evidence územně plánovací činnosti dne 10. 8. 2017. Návrhová část této územní studie obsahuje vymezení a popis oblastí se shodnou cílovou charakteristikou, zpřesnění vymezení oblastí se shodným krajinným typem, vymezení území se zvýšenými hodnotami území, popis a stanovení požadavků na ochranu hodnot území a stanovení a vymezení jevů vhodných k převzetí do územně analytických podkladů. Území, na kterém má být záměr umístěn, je začleněno do oblasti se shodnou cílovou charakteristikou krajiny č. 12 - výrazně zvlněná až členitá lesozemědělská krajina a do oblasti se shodným krajinným typem N - skupina Jesenicko - Oderských vrchů. V konkrétní části tohoto území nevymezuje územní studie žádné významné krajinné horizonty, pohledově exponované svahy, dominantní vrchy či vyhlídkové body v krajině, což je patrné i z grafické části (N2 - výkres zásad ochrany hodnot) a ani nestanovuje žádné další požadavky, které by již nebyly obsaženy v dalších územně plánovacích podkladech či dokumentacích.

Dále se jedná o Územní studii krajiny ORP Šternberk, jejíž využití bylo schváleno dne 7. 8. 2018, a která primárně vychází z dokumentu „Územní studie krajiny Olomouckého kraje, včetně návrhu opatření v souvislosti s adaptací na změny klimatu“, dělí ji dále na základní krajiny a vymezuje krajinné okrsky. Uvedená územní studie se zabývá i větrnými elektrárnami v ORP Šternberk, nicméně závěrem této územní studie je souhrnné doporučení pro zohlednění návrhu v územně plánovací dokumentaci, včetně návrhů změn stávající územně plánovací dokumentace. Jedná se tedy o územně plánovací podklad, který slouží zejména jako podklad pro pořizování územně plánovacích dokumentací a jejich změn (jak vyplývá ze schváleného zadání této územní studie). Návrhy řešení a doporučení zde uvedené budou tedy následně prověřovány a nelze je aplikovat retroaktivně (bez jakéhokoliv řádného projednání) v nyní platných územně plánovacích dokumentacích a jejich změnách.

Na základě všech uvedených skutečností Stavební úřad Šternberk dospěl k závěru, že navrhované větrné elektrárny jsou umístěny v plochách vymezených podle Změny č. 3 platného územního plánu obce Jívová, respektují prostorové regulativy v ní uvedené a lze tedy konstatovat, že jsou v souladu i se ZÚR OK.

Odbor SR KÚOK v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu v odvolacím řízení mimo jiné přezkoumává, zda bylo napadené rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Na rozdíl od přezkumného řízení, upraveného ustanovením § 94 a násl. správního řádu, tak zkoumá soulad s aktuálně platnými právními předpisy.

V Politice územního rozvoje České republiky 2008 schválené Vládou České republiky dne 20. 7. 2009, usnesením č. 929, ve znění Aktualizace č. 1, 2, 3, 5, 4, která zahrnuje právní stav po poslední Aktualizaci č. 4, schválené usnesením č. 618 Vlády České republiky dne 12. 7. 2021, a která je závazná od 1. 9. 2021, byly v článku 7.3 Úkoly pro ministerstva a jiné ústřední správní úřady, zrušeny články č. 176 a č. 199 (viz výše), ve kterých byly stanoveny úkoly pro příslušná ministerstva a kraje vyplývající z níže uvedené republikové priority, týkající se využití obnovitelných zdrojů energie. Nicméně nadále jsou Politice územního rozvoje České republiky stanoveny republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, a to priority v bodě 31: „Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi.“

V daném případě Zastupitelstvo Olomouckého kraje usnesením č. UZ/17/60/2019, ze dne 23. 9. 2019, formou opatření obecné povahy pod č. j. KÚOK 104377/2019, které nabylo účinnosti dne 15. 11. 2019, schválilo Aktualizaci č. 2a ZÚR OK, kterou byla mj. vymezena Kulturní krajinná oblast svahy Nízkého Jeseníku. V Kapitole A.5. Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje, v podkapitole A.5.3. Koncepce ochrany kulturních a civilizačních hodnot byla touto aktualizací ZÚR OK č.2a nově vymezena v odstavci 77.9. kulturní krajinná oblast svahy Nízkého Jeseníku, která byla vymezena v rámci správního území obcí Hlásnice, Lipina, Domašov u Šternberka a na části správního území obcí Šumvald, Dlouhá Loučka, Paseka, Mutkov, Řídeč, Šternberk, Babice, Horní Loděnice, Jívová, Hraničné Petrovice, Bělkovice-Lašťany, Dolany, Hlubočky, Mrsklesy, Velký Újezd, Kozlov a části Vojenského újezdu Libavá (KKO9). Touto aktualizací také došlo ke zrušení části textu v odstavci 74.7. a to text ve znění: „Pro situování větrných elektráren v krajině jsou závazné regulativy Územní studie na umísťování větrných elektráren na území Olomouckého kraje, registrované dne 23. 2. 2009 v evidenci územně plánovací činnosti.“ Územní studie na umísťování větrných elektráren na území Olomouckého kraje nicméně zůstává i nadále významným podkladem při vymezování ploch pro větrné elektrárny v územních plánech (viz odůvodnění Aktualizace č. 2a ZÚR OK).

Vzhledem k tomu, že předmětná Aktualizace č. 2a ZÚR OK, resp. nově vymezená kulturní krajinná oblast nově znemožňovala v tomto řízení posuzovaný záměr umístit, žadatelka podala správní žalobu proti Aktualizaci č. 2a ZÚR OK, jejímž obsahem byl návrh na zrušení několika částí této aktualizace ZÚR OK, které se týkají KKO9 Svahy Nízkého Jeseníku, a které znemožňují navrhovaný záměr v území umístit. Následně Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci svým rozsudkem ze dne 23. 9. 2020, č. j. 73 A 4/2019-226, tento návrh na zrušení části Aktualizace č. 2a ZÚR OK zamítl.

Zastupitelstvo Olomouckého kraje následně usnesením pod č. UZ/7/81/2021, ze dne 13. 12. 2021, které nabylo účinnosti dne 27. 1. 2022, vydalo formou opatření obecné povahy Aktualizaci č. 4 ZÚR OK. Tato Aktualizace č. 4 ZÚR OK se žádným způsobem nedotýká území, v němž je navrhován předmětný záměr pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“. Jejím předmětem je vymezení koridoru vysokorychlostní trati od Prosenic po hranici Olomouckého a Moravskoslezského kraje, který byl v dosud platných ZÚR OK řešen jako územní rezerva, a úprava textu obecných ustanovení pro vymezování a upřesňování ploch a koridorů dopravní infrastruktury.

Zastupitelstvo Olomouckého kraje následně usnesením č. UZ/11/92/2022, ze dne 26. 9. 2022 vydalo formou opatření obecné povahy Aktualizaci č. 5 ZÚR OK. Uvedené usnesení nabylo účinnosti dne 22. 10. 2022. Předmětem řešení vydané Aktualizace č. 5 ZÚR OK je úprava (doplnění) textu odst. 78.3. ZÚR OK tak, aby se v něm uvedené omezení nevztahovalo na stavby a zařízení obnovitelných zdrojů energie uplatňujících se v krajině, pro něž byla vymezena plocha v platném územním plánu obce ještě před nabytím účinnosti ZÚR OK, či jejich aktualizace. Grafická část ZÚR OK se tím nemění.

Ve znění vydané Aktualizace č. 5 ZÚR OK v kapitole pod bodem A.5. Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje, podkapitole A.5.1. Koncepce ochrany přírodních hodnot, odstavce 74.7. zní: *Při využívání území nepřipustit umístování staveb a zařízení obnovitelných zdrojů energie (větrné turbíny, větrné parky, elektrárny, sluneční parkové elektrárny, MVE) v chráněných částech přírody, zejména v CHKO, MZCHÚ, přírodních parcích, oblastech NATURA 2000 a nadregionálních a regionálních skladebných prvcích ÚSES, oblastech s ochranou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturních krajinných oblastech (KKO) vymezených v odstavci 77 kapitoly 5.3., s výjimkou případů uvedených v odstavci 78.3.1, a jen výjimečně na půdách I. a II. tř. ochrany. Na RBK nebo NRBK je přípustné řešit umístění malé vodní elektrárny za podmínky zachování, resp. zlepšení průchodnosti toku pro vodní organismy (vybudováním rybího přechodu, revitalizací odstavných ramen apod.) - tam kde jsou stávající jezy nebo stupně. Resp. byla nově vložena slova „s výjimkou případů uvedených v odstavci 78.3.1“.*

V kapitole A.5.3. Koncepce ochrany kulturních a civilizačních hodnot, v bodě 78. Ve výše vyjmenovaných krajinných oblastech jako cenných částech území lze provádět změny v území při respektování těchto zásad: v bodě 78.3. je nepřipustné: byl doplněn odstavce 78.3.1., který zní: *umísťovat stavby a zařízení obnovitelných zdrojů energie uplatňujících se v krajině (větrné turbíny, větrné parky, elektrárny, sluneční parkové elektrárny na samostatných stavebních konstrukcích) s výjimkou staveb a zařízení, které zároveň splňují tyto podmínky:*

a) před nabytím účinnosti Aktualizace č. 2a ZÚR OK byla pro tyto stavby a zařízení vymezena plocha umožňující umístění těchto staveb a zařízení v platné územně plánovací dokumentaci dotčené obce;

b) pro tyto stavby a zařízení v minulosti bylo nebo v budoucnosti na základě žádosti bude vydáno příslušným úřadem souhlasné stanovisko k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí;

c) tyto stavby a zařízení neztíží nebo neznemožní realizaci záměru, pro nějž byla v politice územního rozvoje nebo ZÚR OK vymezena plocha nebo koridor dopravní a technické infrastruktury.“.

V daném případě bylo předmětné území, kde je navrhován záměr pod názvem „Větrný park Jílová (5x2MW)“, podle Změny č. 3 Územního plánu obce Jílová, která nabyla účinnosti dne 22. 1. 2013 vymezeno v plochách označených „Ve - plochy výroby elektrické energie ve větrných elektrárnách“, konkrétně plochy Ve1, Ve2, Ve3, Ve4 a Ve5, sloužící pro výstavbu, obsluhu, demontáž stožárových větrných elektráren, jejich zázemí a související technické vybavenosti), jak bylo již výše popsáno. Aktualizace č. 2a ZÚR OK byla vydána usnesením č. UZ/17/60/2019 dne 23. 9. 2019 formou opatření obecné povahy pod č. j. KÚOK 104377/2019, které nabylo účinnosti dne 15. 11. 2019. To znamená, že tímto byla splněna podmínka pod písm. a), jelikož plocha pro takové stavby byla územním plánem obce vymezena již v roce 2013, přičemž Aktualizace č. 2a ZÚR OK nabyla účinnosti v roce 2019.

V daném případě je „Větrný park Jívová (5x2MW)“ záměrem, který je posuzovaný dle zákona č. 100/2001 Sb., na nějž bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí a také souhlasné závazné stanovisko k ověření souladu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů. Předmětné stanovisko EIA, i postup příslušného správního orgánu směřující k jeho vydání, byl přezkoumán MŽP, přičemž podle MŽP není důvod pro změnu odvoláním napadeného stanoviska EIA a stanovisko v plném rozsahu potvrdilo. To znamená, že tímto byla splněna podmínka pod písm. b), jelikož k předmětnému záměru bylo vydáno souhlasné stanovisko k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí.

Předmětný záměr pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ navrhovaný na výše uvedených pozemcích v kat. území Jívová žádným způsobem neztíží ani neznemožní realizaci záměru, pro nějž byla v politice územního rozvoje nebo ZÚR OK vymezena plocha nebo koridor dopravní a technické infrastruktury, jelikož na daných pozemcích nebyla žádná taková plocha či koridor vymezeny. To znamená, že tímto byla splněna také podmínka pod písm. c).

Na základě všech výše uvedených skutečností Odbor SR KÚOK dospěl k závěru, že navrhovaný záměr pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ je umístěn v souladu se Změnou č. 3 Územního plánu obce Jívová, respektuje prostorové regulativy v ní uvedené, a současně zcela v souladu se ZÚR OK v úplném znění po Aktualizaci č. 5 a s Politikou územního rozvoje České republiky ve znění Aktualizace č. 1, 2, 3, 5, a 4.

Stavební úřad Šternberk v řízení v souladu s ust. § 90 a § 115 stavebního zákona dále posuzoval, zda je navrhovaný záměr pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ v souladu s požadavky danými v těchto ustanoveních, mj. v souladu s podmínkami dotčených orgánů, v souladu s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby. Přitom neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy, kdy se k podané žádosti kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, jejichž případné podmínky Stavební úřad Šternberk zapracoval do podmínek rozhodnutí. Stavební úřad Šternberk také ověřil účinky budoucího užívání předmětné stavby. Na základě těchto skutečností a provedení posouzení neměl Stavební úřad Šternberk důvod předmětnou stavbu pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v katastrálním území Jívová, napadeným rozhodnutím neumístit a nepovolit.

K předmětnému záměru byl kromě jiných vydán souhlas podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. (ochrana krajinného rázu), ve kterém bylo vyhodnoceno, zda dojde ke snížení estetické a přírodní hodnoty krajinného rázu představované harmonií znaků a hodnot přírodní a kulturní povahy, a současně vyhodnoceno, zda byly zachovány významné krajinné prvky, kulturní dominanty krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. K předmětnému záměru bylo také vydáno souhlasné závazné stanovisko EIA, ve kterém byly stanoveny podmínky, které Stavební úřad Šternberk zapracoval do podmínek rozhodnutí, a také souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru. Také další závazná stanoviska, a to závazné stanovisko KHS, Koordinované závazné stanovisko MěÚ Šternberk, jehož součástí je stanovisko Odboru školství a kultury z hlediska památkové péče, a také závazné stanovisko OŽPZ KÚOK k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Tato závazná stanoviska byla napadena v podaných odvoláních, přičemž nebyla nadřízenými správními orgány zrušena či jinak změněna.

Přezkoumávané závazné stanovisko OŽPZ KÚOK pod č.j. KUOK 28920/2019, ze dne 8. 3. 2019, bylo sice MŽP VIII shledáno jako nepřezkoumatelné a tudíž nezákonné, avšak s odkazem na podmínku ustanovení § 4 odst. 9 stavebního zákona, v době jeho vydání („*Nezákonné závazné stanovisko dotčeného orgánu, vydané pro účely řízení*

podle tohoto zákona, lze zrušit nebo změnit správním orgánem nadřízeným dotčenému orgánu pouze v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu. Na postup nadřízeného správního orgánu se přiměřeně použijí ustanovení o přezkumném řízení podle § 94 a násl. správního řádu, včetně lhůt podle § 96, s tím, že lhůta jednoho roku se počítá ode dne vydání závazného stanoviska dotčeného orgánu.“), a také s odkazem na metodiku Ministerstva pro místní rozvoj dovodilo, že v rámci odvolacího řízení lze závazné stanovisko jen změnit či potvrdit, nikoliv však zrušit. V souvislosti s výše uvedeným pak MŽP VIII uvedlo, že na základě uvedených zjištění mu nezbyvá než konstatovat, že šetřené závazné stanovisko nelze (vzhledem k vadám v postupu KÚOK, OŽPZ) potvrdit.

K vyjádření MŽP VIII však musí Odbor SR KÚOK konstatovat, že v době vydání jeho vyjádření, tj. dne 26. 1. 2021, bylo výše zmiňované ustanovení § 4 odst. 9 stavebního zákona, resp. jeho znění, novelou stavebního zákona, tj. zákonem č. 403/2020 Sb., zrušeno, a to bez přechodných ustanovení. To znamená, že dané ustanovení ve výše uvedeném znění tak bylo účinné do 31. 12. 2020 a podle nové právní úpravy ust. § 4 stavebního zákona se postupuje ode dne účinnosti této novely, tj. od 1. 1. 2021. Podle nového znění stavebního zákona již není přezkoumávání závazných stanovisek přímo navázáno na odvolací řízení, ale v souladu s ust. § 4 odst. 11 stavebního zákona lze závazné stanovisko zrušit či změnit v přezkumném řízení s tím, že lhůty pro zahájení přezkumného řízení a zrušení či změnu závazného stanoviska v přezkumném řízení u závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. a), které je podkladem pro jiný úkon stavebního úřadu, počínají běžet ode dne, kdy jiný úkon nabyl právních účinků, což dosud nenastalo. Z uvedeného je zřejmé, že MŽP VIII mělo v době vydání vyjádření zákonný podklad pro zrušení posuzovaného závazného stanoviska OŽPZ KÚOK, toto však neučinilo, závazné stanovisko nebylo zrušeno, a tudíž zůstalo v platnosti beze změny, byť MŽP VIII konstatovalo jeho nezákonnost.

Odbor SR KÚOK dále považuje za důležité uvést, že podle ust. § 4 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad musí ve správních řízeních rozhodovat ve vzájemné součinnosti se spolupůsobícími dotčenými orgány. Z dikce ust. § 149 odst. 1 správního řádu pak bezpochyby vyplývá, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, tudíž jej rozhodující správní orgán musí respektovat. Dále k tomu Odbor SR KÚOK dodává, že stavební úřad ani odvolací orgán není příslušný k přezkoumání jemu předložených závazných stanovisek, těmi jsou správní orgány nadřízené příslušným dotčeným správním orgánům, jímž je v tomto případě MŽP VIII, který jediný je oprávněn závazné stanovisko přezkoumat a na základě zjištěných skutečností jej potvrdit, změnit či zrušit.

Vzhledem k tomu, že výše uvedená přezkoumávaná závazná stanoviska, a to včetně závazného stanoviska z hlediska zákona o ochraně ZPF, u něhož byla dle MŽP VIII zjištěna nezákonnost, nebyla příslušnými nadřízenými správními orgány zrušena či změněna, tedy byla ponechána v platnosti, tak jak byla vydána, Odbor SR KÚOK na toto souhlasná závazná stanoviska nahlíží jako na řádný podklad nezbytný k vydání rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby.

Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že Stavební úřad Šternberk také postupoval zcela v souladu s ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., kde je stanoven postup správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení. Účastníci tohoto řízení byli v průběhu řízení řádně poučeni o jejich právech a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, a v řízení jim bylo současně

doručováno zcela v souladu s ust. § 94a stavebního zákona. Stavební úřad Šternberk řádně vyrozuměl účastníky řízení o zahájení, resp. pokračování společného řízení, byla jim poskytnuta zákonná 15denní lhůta pro uplatnění námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění stanovisek. Také řádně vyrozuměl veřejnost, že může uplatňovat své připomínky k záměru ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění oznámení o novém projednání na úřední desce Stavebního úřadu Šternberk. Účastníci řízení a také veřejnost pak byli řádně vyrozuměni o tom, že Stavební úřad Šternberk ukončil dokazování, shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, s nimiž měli možnost se seznámit. V průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námítky účastníků řízení. Tyto námítky byly v některých případech velmi rozsáhlé s množstvím argumentů a také se často opakovaly, přičemž Stavební úřad Šternberk posuzoval takové námítky v ucelených blocích a zároveň podle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy. Takovéto vypořádání námitek Odbor SR KÚOK nepovažuje za nesprávné nebo nedostatečné, a proto vyhodnotil, že Stavební úřad Šternberk se ve svém rozhodnutí podanými námítkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná.

Na základě všech těchto skutečností dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že Stavební úřad Šternberk postupoval správně, když posuzovanou dočasnou stavbu pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na uvedených pozemcích v katastrálním území Jívová, dle výsledků z provedeného společného územního a stavebního řízení, rozhodnutím ze dne 11. 11. 2019 umístil (výrok č. 1) a povolil (výrok č. 2).

K námítkám uvedeným v podaných odvoláních Odbor SR KÚOK sděluje následující:

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že námítky uvedené v odvoláních týkající se rozporu předmětného záměru se ZÚR OK, zásahu do krajinného rázu, odnětí půdy ze ZPF, procesu EIA, dotčení památkové zóny kostela sv. Bartoloměje, jsou obsahově shodné s námítkami podanými výše uvedenými odvolateli v průběhu vedeného společného řízení o umístění a povolení předmětné stavby. Jak bylo výše uvedeno, Stavební úřad Šternberk se ve společném povolení podanými námítkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, i když v daném případě se u některých z nich jedná o námítky, které přesahují rozsah námitek, které mohou tito účastníci řízení uplatnit, jak v námítkách podaných v průběhu řízení, tak i v odvoláních.

Podle ust. § 94a odst. 2 stavebního zákona věty druhé platí, že pro uplatnění námitek účastníků společného řízení se použijí § 89 a 114 stavebního zákona obdobně. Podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona osoba, která je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. b), může uplatňovat námítky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno. Dále pak osoba, která je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. c), může v územním řízení uplatňovat námítky, pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Dále pak osoba, která je účastníkem řízení podle ust. § 109 písm. g), může ve stavebním řízení uplatňovat námítky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem,

jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Současně dle těchto ustanovení platí, že k námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

Odvolatelé jsou účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) a c) a § 109 písm. e) a g) stavebního zákona, a můžou uplatňovat proti projednávanému záměru pouze námitky v takovém rozsahu, jakým je jejich právo přímo dotčeno (viz ust. § 89 odst. 4 a § 114 odst. 1 stavebního zákona). Nemohou tak podávat námitky, které přesahují rozsah námitek, které může tento účastník řízení uplatnit, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námitkám nepřihlíží. To znamená, že v těchto ustanoveních stavební zákon upřesňuje „charakter“ námitek, které může účastník ve společném územním a stavebním řízení s úspěchem uplatnit, tj. uplatňuje vůči nim koncentrační zásadu. Z toho pak vyplývá, že k podaným námitkám, které účastníci řízení nejsou oprávněni uplatňovat, jelikož se netýkají přímého dotčení jejich zájmů, se, v souladu s ust. ust. § 89 odst. 4 a ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, nepřihlíží.

Stavební úřad Šternberk se přesto všemi podanými námitkami bez rozdílu zabýval, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná, a na jejichž základě shledal podané námitky ve společném řízení jako neopodstatněné. Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že Stavební úřad Šternberk se podanými námitkami řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal a Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu Šternberk k podaným námitkám, resp. s jeho závěry učiněnými ve vztahu k podaným námitkám, v podstatě ztotožnil. Nicméně Odbor SR KÚOK pro úplnost v souvislosti s přezkoumáním souladu daného záměru s právními předpisy k takto podaným námitkám uvádí následující.

K námitkám Spolku Nízký Jeseník Odbor SR KÚOK sděluje následující:

K námitkám odvolatele Odbor SR KÚOK dále uvádí, že jeho námitkami uplatněnými v odvolání podaném dne 7. 9. 2017 proti předchozímu rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 106026/2017, ze dne 7. 8. 2017, na kterých odvolatel, jak ve svém nynějším odvolání uvádí, trvá, se Odbor SR KÚOK zabýval již v rozhodnutí ze dne 3. 9. 2018 pod Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, č.j. KUOK 89108/2018, přičemž k těmto námitkám nadále zastává stejný právní názor.

K namítané skutečnosti, že k povolovanému záměru uplatnil celkem 17 námitek, které však stavební úřad nedostatečně vypořádal, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že na základě přezkoumání předloženého správního spisu dospěl ke zcela opačnému závěru, jak bylo již výše také uvedeno, že s podanými námitkami se Stavební úřad Šternberk ve svém rozhodnutí řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná, a také z jejich vyjádření k podaným námitkám, o která je Stavební úřad Šternberk v rámci součinnosti požádal. Odbor SR KÚOK dodává, že z předloženého správního spisu je zřejmé, že námitky podané odvolatelem v odvolání jsou obsahově stejné s námitkami podanými do vedeného společného řízení, kdy Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu Šternberk k podaným námitkám v podstatě ztotožnil, nicméně na doplnění uvádí následující.

K namítaným skutečnostem týkajícím se posouzení záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ s územně plánovací dokumentací Odbor SR KÚOK uvádí, že posouzením předmětného záměru s vydanou územně plánovací dokumentací obce Jívová a také se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje a s Politikou územního rozvoje České republiky se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění rozhodnutí, kdy

na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že předmětný záměr je navržen v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky v úplném znění po Aktualizaci č. 5, se ZÚR OK v úplném znění po Aktualizaci č. 5, a také v souladu se Změnou č. 3 platného územního plánu obce Jívová.

K namítané skutečnosti, že stavební úřad se snaží obhájit umístitelnost větrných elektráren na půdách I. a II. třídy ochrany odkazem na územní studii o umísťování větrných elektráren na území Olomouckého kraje, a že se snaží podle názoru odvolatele svým výkladem odstranit zdánlivý rozpor mezi první větou odstavce 74.7 ZÚR OK a územní studií tak, že územní studie má přednost před touto první větou, neboť na ni odkazuje věta třetí, která hovoří pouze o větrných elektrárnách, kdežto věta první hovoří o všech obnovitelných zdrojích energie, s čímž nesouhlasí, Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že z odůvodnění rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk nevyplývají žádné skutečnosti, které by potvrzovaly tato tvrzení odvolatele. Předně je nutné uvést, že věta první odstavce 74.7 ZÚR OK a podmínky stanovené v předmětné územní studii pro výstavbu větrných elektráren nejsou ve vzájemném rozporu. V bodě 74.7. ZÚR OK je uvedeno, „při využívání území nepřipustit umísťování staveb a zařízení obnovitelných zdrojů energie (větrné turbíny, větrné parky, elektrárny, sluneční parkové elektrárny, MVE), v chráněných částech přírody, zejména v CHKO, MZCHÚ, přírodních parcích, oblastech NATURA 2000 a nadregionálních a regionálních skladebných prvcích ÚSES, oblastech s ochranou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturních krajinných oblastech (KKO) vymezených v odstavci 77 kapitoly 5.3., s výjimkou případů uvedených v odstavci 78.3.1, a jen výjimečně na půdách I. a II. tř. ochrany.“ Z uvedeného je zcela zřejmé, jak již správně uvedl Stavební úřad Šternberk ve svém rozhodnutí, že umísťování staveb větrných turbín je na půdách I. a II. třídy ochrany výjimečně připuštěno. Podmínky pro umísťování větrných elektráren dále upřesňuje zmiňovaná územní studie, a dále pak změna č. 3 územního plánu obce Jívová, která, jak již bylo výše uvedeno, je v souladu se ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 5 ZÚR OK i Politikou územního rozvoje ČR.

K závaznosti územní studie Odbor SR KÚOK dodává, že postup při pořizování územní studie je popsán v ustanovení § 30 stavebního zákona. Územní studie navrhuje, prověřuje a posuzuje možná řešení vybraných problémů, případně úprav nebo rozvoj některých funkčních systémů v území. Územní studie je neopominutelným územně plánovacím podkladem a na rozdíl od územního plánu se ze zákona neprojednává. Zatímco je platná územně plánovací dokumentace pro stavební úřady při rozhodování závazná, od řešení obsaženého v územní studii se stavební úřady mohou odchýlit, avšak za předpokladu dodržení platných právních předpisů a řádného odůvodnění takového postupu. Navíc text uvedený v ZÚR OK, že „pro situování větrných elektráren v krajině jsou závazné regulativy Územní studie na umísťování větrných elektráren na území Olomouckého kraje, registrované dne 23. 2. 2009 v evidenci územně plánovací činnosti“, byl v rámci Aktualizace č. 2a ZÚR OK zrušen. Avšak ani předtím to neznamenal, že by se tím tato územní studie stala pro rozhodování stavebních úřadů závaznou, stejně jako ZÚR či územní plán. A jak správně uvedl již Stavební úřad Šternberk ve svém rozhodnutí, pokud by regulativy územní studie měly být závazné, musely by být do ZÚR OK převzaty konkrétně a být jejich součástí.

K namítaným skutečnostem týkajícím se nesplnění závazných regulativů předmětné územní studie, neboť nejbližší rodinný dům je ve vzdálenosti 950 m od VTE 03, vzdálenost jednotlivých elektráren od lesa je 130 m (VTE 01), 100 m (VTE 02), 150 m (VTE 03), 110 m (VTE 04), 100 m (VTE 05) a hranice Přírodního parku údolí Bystřice je vzdálena 500 m východně od nejbližší elektrárny, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již

uvedl také výše, že územní studie je sice neopominutelným územně plánovacím podkladem, ale nikoliv podkladem závazným, a tudíž od řešení obsaženého v územní studii se stavební úřady můžou odchýlit, avšak za předpokladu dodržení platných právních předpisů a řádného odůvodnění takového postupu. V daném případě bylo toto uplatněno již při projednávání změny č. 3 územního plánu obce Jívová, kdy stanovené regulativy jsou pro rozhodování stavebního úřadu již závazné. Navíc, jak je zřejmé ze zmiňované územní studie pro výstavbu větrných elektráren Olomouckém kraji, stanovené odstupové vzdálenosti jsou pro všechny případy pouze doporučené. Za předpokladu splnění zákonných požadavků se tak lze od nich odchýlit.

K dalším namítaným skutečnostem, uvedeným v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, že záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, ve kterých je uvedeno, že regulativy uvedené v Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje jsou závazné, Odbor SR KÚOK uvádí, že v současné době, kdy Aktualizací č. 2a ZÚR OK byl tento text v odstavci 74.7. zrušen, je již zcela bezpředmětné se touto polemikou týkající se závaznosti dané územní studie zabývat.

Nicméně Odbor SR KÚOK k tomu dodává, jak bylo již výše také uvedeno, že uvedená Územní studie na umísťování větrných elektráren na území Olomouckého kraje zůstává i nadále významným podkladem při vymezování ploch pro větrné elektrárny v územních plánech (viz odůvodnění Aktualizace č. 2a ZÚR OK). Dále pak, jak již bylo výše také uvedeno, že podle změny č. 3 Územního plánu obce Jívová, která navrhuje zastavitelné plochy pro výrobu elektrické energie ve větrných elektrárnách, její zázemí a související dopravní a technickou infrastrukturu v severní části katastru obce, veškerá vyhodnocení požadovaná touto územní studií podrobně obsahuje a všemi aspekty vyplývajícími ze studie se zabývá, kdy plochy jsou vymezeny podle požadavku studie. Vyhodnocení dle požadavků studie tudíž bylo uplatněno již při projednávání změny č. 3 územního plánu obce Jívová, přičemž stanovené regulativy Změny č. 3 územního plánu obce Jívová jsou pro rozhodování stavebního úřadu již závazné. Tudíž, slovy odvolatele, stavební úřad je povinen je respektovat. V daném případě byly požadavky dané územní studií pro územní plánování splněny zmiňovanou Změnou č. 3 územního plánu obce Jívová, která je pro stavební úřad závazná. Nelze tak souhlasit s tím, jak odvolatel uvádí, že Stavební úřad Šternberk si ZÚR OK upravuje, jak se mu to hodí.

K tomu, že záměr se má nacházet na půdách I a II. třídy ochrany, a že v ZÚR OK po Aktualizaci č. 1 bylo uvedeno: „Při využívání území nepřipustit umísťování větrných turbín, větrných parků v oblastech s ochranou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturních krajinných oblastí (KKO) vymezených v odstavci 77 kapitoly 5.3., a na půdách I. a II. tř. ochrany.“, a že v roce 2017 došlo k falšování textu ZÚR OK, kdy bylo do textu tohoto bodu v rozporu se zákonem před slova „na půdách I. a II. tř. ochrany“ vepsáno sousloví „jen výjimečně“, a bez korektního projednání a posouzení toto není legitimní text ZÚR OK, Odbor SR KÚOK dodává, že Stavební úřad Šternberk ani Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán nejsou příslušní k posuzování a hodnocení správnosti postupu při projednávání ZÚR OK a jeho případných změn. Jak již bylo výše uvedeno a jak sám odvolatel uvádí, stavební úřady jsou povinny ZÚR OK respektovat.

K tomu, že záměr se má nacházet na území kulturní krajinné oblasti svahy Nízkého Jeseníku, která byla evidována kolem roku 2015, a v rámci Aktualizace č. 2a ZÚR OK, která nabyla účinnosti po vydání rozhodnutí, již platí, že je vyloučeno umísťovat větrné elektrárny v těchto oblastech, Odbor SR KÚOK uvádí následující. Je pravdou, že Aktualizace č. 2a ZÚR OK znemožnila umístění daného záměru tak, jak byl v žádosti navrhován, v průběhu odvolacího byla schválena Aktualizace č. 5 ZÚR OK, která nově

stanovila výjimku pro stavby a zařízení, které současně splňují určité podmínky. A jak bylo výše uvedeno, předmětný záměr splňuje všechny podmínky pro „udělení“ výjimky (viz výše) a je tak v souladu se ZÚR OK a lze jej v daném území umístit.

K tomu, že předmětná Územní studie kulturní krajinné oblasti svahy Nízkého Jeseníku byla zaevidována mnohem dříve, a pokud se od ní má nějaký záměr odchýlit nebo být v rozporu, musí to být přesvědčivě zdůvodněno, což se v tomto případě nestalo, proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo opakovaně uvedeno výše, že požadavky dané touto územní studií pro územní plánování byly splněny a současně všechny aspekty vyhodnoceny výše zmiňovanou Změnou č. 3 územního plánu obce Jívová, která je pro stavební úřad závazná. Jelikož je předmětný záměr v souladu se Změnou č. 3 územního plánu obce Jívová, neměl Stavení úřad Šternberk důvod se tímto dále podrobně zabývat. Přesto, jak bylo již výše uvedeno, se řádně zabýval posouzením souladu daného záměru s PUR ČR, se ZÚR OK, včetně územních studií a také Změnou č. 3 územního plánu obce Jívová, a to včetně řádného odůvodnění. Nelze tak souhlasit s tvrzením odvolatele, že toto neučinil a rozhodnutí je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

Odbor SR KÚOK tak námitky týkající se rozporu záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ s územně plánovací dokumentací posoudil jako nedůvodné a neopodstatněné. Nelze také souhlasit s tvrzením odvolatele, že Stavební úřad Šternberk odůvodňuje způsob svého rozhodování podle toho, čeho chce dosáhnout, ale ne podle platné legislativy.

K namítanému rozporu podmínek stanovených v závazném stanovisku k zásahu do krajinného rázu OŽPZ KÚOK s podmínkou stanovenou v závazném stanovisku Úřadu pro civilní letectví, kdy závazné stanovisko OŽPZ KÚOK č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, které změnilo závazné stanovisko Městského úřadu Šternberk, požaduje, aby větrné elektrárny byly do krajiny začleněny vhodnou volbou barevného řešení, tj. matnou šedou barvou na sloupech i rotoru, přičemž v napadeném rozhodnutí je na str. 8 v podmínce 6. uvedena podmínka obsažená v závazném stanovisku Úřadu pro civilní letectví ze dne 19. 4. 2016, podle něhož objekty větrné elektrárny budou celoplošně opatřeny šedým nátěrem a červeným nátěrem pak stožáry od výšky 40 m (pruh o výšce 3 m) a konce rotorových listů v délce 1/7, že tyto dvě podmínky jsou ve vzájemném rozporu a bylo povinností stavebního úřadu, aby tyto rozpory odstranil, což se nestalo, a že vysvětlení stavebního úřadu, že zvýraznění sloupů červenou barvou je pouze upřesněním podmínky na provedení nátěru sloupů větrných elektráren šedou barvou, tj. co nejméně výraznou barvou, je zcela absurdní, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že stejně jako Stavební úřad Šternberk se nedomnívá, že se jedná o podmínky vzájemně si odporující. V daném případě OŽPZ KÚOK pro daný záměr stanovil podmínku na provedení nátěru matnou šedou barvou na sloupech i rotoru, a to z důvodu vhodného začlenění do krajiny, tyto podmínky byly stanoveny v roce 2011. Úřad pro civilní letectví stanovil mj. podmínku opatření sloupů a konce rotorů červenou barvou, a to z důvodu bezpečnosti letového provozu, tato podmínka byla stanovena v roce 2016. Jak je dále zřejmé z předloženého správního spisu, OŽPZ KÚOK mimo jiné tuto změnu týkající se nátěru akceptoval, přičemž ji nepovažoval za rozpornou s dříve (rok 2011) uloženou podmínkou týkající se vhodného barevného řešení. Tato skutečnost vyplývá zejména ze závazného stanoviska OŽPZ KÚOK pod č.j. KUOK 34448/2016, ze dne 28. 6. 2016, v němž konkrétně k této změně OŽPZ KÚOK uvedl, že podmínka o začlenění větrných elektráren do krajiny vhodnou volbou barevného řešení byla v průběhu projektové přípravy upřesněna podmínkou Ministerstva obrany a Úřadu pro civilní letectví, kdy následně podmínku týkající se doplnění šedého nátěru o červený nátěr v konkrétních místech cituje. Dále pak OŽPZ

KÚOK závěrem shrnul, že změny podle doložených podkladů, tj. i změny týkající se barevného řešení nátěru větrných elektráren, nepředstavují významné negativní vlivy pro životní prostředí. Z uvedených důvodů Odbor SR KÚOK posoudil námitku jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K dalším namítaným skutečnostem, uvedeným v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění týkajícím se rozporu uvedených požadavků, že stavební úřad nesprávně vyhodnotil tento rozpor v požadavcích dotčených úřadů, a to, že stavební úřad i krajský úřad nevidí mezi podmínkami rozpor, ale jen upřesnění, je v rozporu se zákonem a dokládá jeho zaujatost a nekompetentnost, Odbor SR KÚOK nemůže než odkázat na výše uvedené. V daném případě OŽPZ KÚOK konstatoval, že tyto změny týkající se barevného řešení nátěru větrných elektráren nepředstavují významné negativní vlivy pro životní prostředí. Jinak řečeno, OŽPZ KÚOK navržené řešení odsouhlasil. Z tohoto důvodu Stavební úřad Šternberk tuto námitku vyhodnotil jako nedůvodnou. K tomuto Odbor SR KÚOK dodává, že skutečnost, že odvolatel nesouhlasí s učiněnými závěry, automaticky neznamená, že tyto by byly vyhodnoceny nesprávně či nezákonně.

Námítky odvolatele se týkaly i nedostatečného posouzení vlivů na zvláště chráněné druhy živočichů, kdy odvolatel namítá absenci rozhodnutí o výjimce z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů. Podle jeho názoru nebyl vliv záměru na zvláště chráněné druhy dostatečně prověřen a při prověřování nebyly zohledněny všechny zvláště chráněné druhy, které se v dotčené lokalitě nachází. Odkazuje se na vyjádření OŽP ze dne 2. 12. 2016, jehož odborným podkladem byl znalecký posudek ve věci stanovení vlivu návrhu změny č. 3 územního plánu obce Jívová na ochranu přírody zpracovaný AOPK ČR ze dne 15. 9. 2014. Dále, že rozhodnutí AOPK ze dne 6. 4. 2010, jímž byla povolena výjimka pro zvláště chráněné druhy živočichů z důvodu realizace předmětného záměru, bylo vydáno před sedmi lety, a že od té doby se mohly podmínky změnit, kdy opět odkazuje na vyjádření OŽP ze dne 2. 12. 2016, také na vyjádření AOPK ze dne 28. 11. 2016 s tím, že AOPK v tomto vyjádření poukazuje na fakt, že výjimka byla vydána pouze pro křepelku polní. Přitom jsou ale ohroženi další zvláště chráněné živočichové: čáp bílý, jestřáb lení, moták lužní, výr velký, netopýr pestrý a čáp černý, pro které však nebyla výjimka udělena, a že do doby než udělena bude, není možné stavební povolení a územní rozhodnutí vydat.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námítky se týkají i nedostatečného posouzení vlivů na zvláště chráněné druhy živočichů, kdy rozhodnutím o povolení výjimky ze zákazu škodlivého zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů AOPK ČR, Správy chráněné krajinné oblasti, Litovelské Pomoraví ze dne 6. 4. 2010, pod č.j. S/01332/2010-00483/LM/2010, byla výjimka vydána pouze pro křepelku polní, Odbor SR KÚOK v odvolacím řízení vedeném pod Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, jak bylo již výše uvedeno, požádal opatřením ze dne 13. 12. 2017 OŽPZ KÚOK, jakožto příslušný správní orgán, o vyjádření a posouzení skutečností uvedených v podaném odvolání. Požadované vyjádření k podaným námitkám Odbor SR KÚOK obdržel následně dne 5. 2. 2018, v němž OŽPZ KÚOK uvedl, že samotná existence zvláště chráněného druhu v uvažované lokalitě zamýšleného stavebního zámětu nemůže být sama o sobě důvodem pro nepovolení stavebního záměru s odůvodněním neřešení výjimek pro zvláště chráněné druhy podle ust. § 56 zákona č. 114/1992Sb. Pro posouzení nezbytnosti tohoto podkladu je rozhodující, zda realizaci uvedeného záměru v dané lokalitě je možno hodnotit jako činnost zakázanou, tedy činnost odpovídající zákazům specifikovaným v § 50 daného zákona vzhledem k existenci zvláště chráněného živočicha v uvažované dotčené lokalitě či nikoliv. V takovém případě by bylo nezbytné si pro její realizaci opatřit výjimku podle ust. § 56 daného

zákona, tak jak investor učinil v případě výskytu křepelky polní, přičemž výjimka se povoluje na žádost toho, kdo zamýšlí uskutečnit škodlivý zásah. Povinnost vyhodnotit svůj záměr ve vztahu k ochraně zájmů specifikovaných v zákoně o ochraně přírody a krajiny, je na straně investora, který je v současné době povinen si na svůj náklad zajistit provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na chráněné zájmy dle části druhé, třetí a páté tohoto zákona. Přičemž v případě pochybností o závažnosti zásahu a jeho rozsahu z hlediska zákonem chráněných zájmů má možnost investor požádat o stanovisko příslušný orgán ochrany přírody (viz § 67 daného zákona). OŽPZ KÚOK dále uvedl, že orgánem posuzujícím zamýšlenou činnost s ohledem na ochranu zvláště chráněných živočichů je pak ten orgán, jež danou činnost povoluje, v daném případě tedy Krajský úřad Olomouckého kraje (OŽPZ KÚOK). Městský úřad Šternberk (OŽP) je tak k problematice výskytu zvláště chráněných druhů věcně a místně nepříslušný a vyjádření je nutno k této problematice považovat za nezákonné.

OŽPZ KÚOK dále uvedl, že investor je pak tím subjektem, který je z hlediska zákona o ochraně přírody a krajiny odpovědný za konkrétní správní delikty specifikované zákonem o ochraně přírody a krajiny v případě nedodržení postupu stanoveného tímto zákonem a naplnění skutkové podstaty některého ze správních deliktů specifikovaných v ust. § 88 odst. 2 písm. d) či e) zákona o ochraně přírody a krajiny, tj. zničení jedince zvláště chráněného druhu rostlin buď přímo nebo nedovoleným zásahem do jejich prostředí, nebo usmrcení zvláště chráněného živočicha přímo nebo způsobení jeho úhynu nedovoleným zásahem do jeho prostředí.

Jak již bylo uvedeno, odvolatelem uplatněné námitky v odvolání jsou obsahově stejné s námitkami podanými do vedeného společného řízení, s nimiž se Stavební úřad Šternberk ve svém rozhodnutí řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, a Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu Šternberk k podaným námitkám v podstatě ztotožnil, nicméně dodává, že, jak uvedl OŽPZ KÚOK ve svém vyjádření, samotná existence zvláště chráněného druhu v uvažované lokalitě zamýšleného stavebního záměru nemůže být sama o sobě důvodem pro nepovolení stavebního záměru s odůvodněním neřešení výjimek pro zvláště chráněné druhy podle ust. § 56 daného zákona. Podstatné je, aby investor (žadatel), což je ze zákona jeho povinností, postupoval v souladu s tímto zákonem a zajistil provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na chráněné zájmy podle tohoto zákona, což, jak vyplývá z předloženého správního spisu i z vyjádření OŽPZ KÚOK, žadatel učinil a postupoval tak v souladu s daným zákonem. Jak je dále zřejmé z předloženého správního spisu, žadatel disponuje rozhodnutím AOPK č.j. S/01332/LM/2010-00483/LM/2010, ze dne 6. 4. 2010, kterým se povoluje výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných ohrožených živočichů z důvodů realizace stavby „Větrný park Jívová“, konkrétně výjimka ze zákazu rušení u křepelky polní. Podkladem tohoto rozhodnutí bylo mj. stanovisko EIA č.j. KUOK 75415/2008, vydané OŽPZ KÚOK dne 19. 8. 2009, které bylo souhlasné a v němž je uvedeno, že „...záměr výstavby větrného parku u Jívové nepředstavuje takové ohrožení zájmů ochrany přírody, které by nebylo možné akceptovat. Charakter biotopů v rámci zájmového území nepředstavuje lokality, které by byly významně využívány zvláště chráněnými živočichy. V okolí uvažovaných elektráren byly zjištěny některé druhy ptáků a netopýrů. Přes nejpřísnější hledisko predikce jejich kolizí s VTE je však možné říci, že míra dotčení se pohybuje u všech druhů v rozsahu, jenž je zcela srovnatelný s mírou jejich ohrožení při nebezpečích, kterým jsou běžně vystaveny při současném využívání krajiny.“, a také, že výstavba větrných elektráren v dané lokalitě nepředstavuje závažnější riziko. Dále hodnocení potenciálních vlivů větrných elektráren na obratlovce spolu s návrhy opatření pro

zmírnění uvažovaných negativních vlivů zpracované dne 28. 10. 2007 Mgr. Radimem Kočvarou. V průběhu řízení pak byla žadatelem doložena aktualizace výskytu zvláště chráněných druhů a jejich biotopů VTE Jívová 2016, a to na základě průzkumů provedených v roce 2016. Ze závěru této aktualizace hodnocení vyplynulo, že v dané lokalitě nedošlo k výskytu nových zvláště chráněných druhů, které by vyžadovaly vydání výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, a potvrdila tak již dříve zjištěný závěr, že jediným druhem, vyžadujícím rozhodnutí podle § 56 tohoto zákona zůstala křepelka polní, pro něhož byla výjimka již povolena.

Ustanovení § 50 zákona č. 114/1992 Sb., stanovuje základní podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů. Podle odst. 1 tohoto zákona jsou zvláště chránění živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem. Podle odst. 2 tohoto ustanovení je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemisťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny. Podle ust. § 56 tohoto zákona pak lze z tohoto zákazu udělit výjimku. Pro posouzení, zda dojde k takovému zásahu, aby bylo naplněno ust. § 50 tohoto zákona a bylo by nutné žádat výjimku dle ust. § 56 zákona, je nutné provést již zmiňované hodnocení vlivu záměru. Přitom samotná existence určitého druhu v posuzovaném území vždy zákonitě neznamená, že vlivem realizace záměru dojde k takovému zásahu do existence tohoto druhu, který je možno hodnotit jako činnost zakázanou ve smyslu ust. § 50 odst. 2 daného zákona, a tudíž vyžaduje povolení výjimky dle § 56 tohoto zákona. U každého druhu je nutné posoudit, jaký bude mít na jeho existenci navrhovaný záměr vliv, a poté vyhodnotit, zda se jedná o činnosti v daném ustanovení zakázané či nikoliv, což bylo provedeno v uvedeném hodnocení. Toto bylo vypracováno odborně způsobilou osobou, a Odbor SR KÚOK, stejně jako Stavební úřad Šternberk, tak neměl důvod pochybovat o jeho správnosti.

K namítané skutečnosti, že vyjádření Mgr. Kočvary z prosince 2016 je podvod, a že toto vyjádření bylo doplněno až po lhůtě stanovené stavebním zákonem jako reakce na námítky účastníků řízení, Odbor SR KÚOK uvádí, že uvedené hodnocení (resp. jeho aktualizaci) na rozdíl od odvolatele nepovažuje za žádný podvod, a jak již také uvedl výše, vzhledem ke skutečnosti, že toto hodnocení bylo vypracováno odborně způsobilou osobou, Odbor SR KÚOK, stejně jako Stavební úřad Šternberk, neměl žádný důvod pochybovat o jeho správnosti.

K tomu, že bylo doplněno až po lhůtě stanovené stavebním zákonem jako reakce na námítky účastníků řízení, Odbor SR KÚOK uvádí, že dle ust. § 36 správního řádu jsou účastníci řízení oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a před vydáním rozhodnutí ve věci jim musí být dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účastníkem společného územního a stavebního řízení jsou osoby uvedené v ust. § 85 a § 109 stavebního zákona, tedy i žadatel (§ 85) či stavebník (§ 109), který má stejně jako ostatní účastníci řízení právo vyjádřit v řízení své stanovisko, případně navrhnout důkaz, kterým bylo v tomto případě doplnění uvedeného hodnocení. Odbor SR KÚOK tudíž nepovažuje doplnění žádosti za nepřípustné či dokonce za nezákonné.

K namítané skutečnosti, že Mgr. Kočvara potvrzuje přítomnost uvedených chráněných druhů v lokalitě, ale vždy zcela účelově tvrdí, že dotčení se neuvažuje, přitom není

důležité, zda dotčení druhu uvažuje Mgr. Kočvara nebo ne, důležité je, zda k dotčení může docházet nebo ne, a kdy z uvedených vyjádření je evidentní, že může, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo uvedeno výše, že samotná existence určitého druhu v posuzovaném území vždy zákonitě neznamená, že vlivem realizace záměru dojde k takovému zásahu do existence tohoto druhu, který je možno hodnotit jako činnost zakázanou ve smyslu ust. § 50 odst. 2 daného zákona, a tudíž vyžaduje povolení výjimky dle § 56 tohoto zákona. U každého druhu je nutné posoudit, jaký bude mít na jeho existenci navrhovaný záměr vliv, a poté vyhodnotit, zda se jedná o činnosti v daném ustanovení zakázané či nikoliv.

K namítané skutečnosti, že nesouhlasí s tvrzením OŽPZ KÚOK, že udělení výjimky není možné vyžadovat a je možné ji udělit dodatečně, a že touto situací se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku 2 As 207/2016-46, kdy cituje z tohoto rozsudku, v němž je mj. uvedeno, že „obecně je vhodné dbát na to, aby zájmy ochrany zvláště chráněných druhů v souladu §§ 50 a 56 zákona o ochraně přírody a krajiny byly hájeny již v úvodních fázích schvalovacího procesu záměru“, také, že „za škodlivou činnost bylo považováno až samotné uvedení VTE do provozu, ovšem v zájmu ochrany přírody a krajiny by bylo vhodné a účelné žádat o výjimku a rozhodovat o ní již před prvotním (stavebním) zásahem do krajinného rázu“, a také, že „o fungování a provozu stavby, zejména o tom, jaké negativní dopady pravděpodobně bude mít na zájmy a hodnoty chráněné právem, je tedy třeba uvážit již v územním řízení (popř. stavebním řízení), v němž se o záměru jedná a v němž je tento záměr prvotně posuzován“, Odbor SR KÚOK uvádí, že tímto se zabýval již výše v odůvodnění, kdy dospěl k závěru, nyní slovy citovaného rozsudku, že zájmy ochrany zvláště chráněných druhů v souladu §§ 50 a 56 zákona o ochraně přírody a krajiny byly hájeny již v úvodních fázích schvalovacího procesu záměru, tj. ve společném územním a stavebním řízení, ale také již dříve v procesu EIA a také při schvalování Změny č. 3 územního plánu Jívová.

K námitce týkající se nesprávného vyvěšení informací podle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., že tuto námitku stavební úřad zamítl jako nedůvodnou, že informace dle § 9b zveřejnil dne 12. 9. 2017 (zřejmě jde o překlep a mělo být 2016), nikterak se však nevyjadřuje k datu sejmutí této informace a odkazuje se na odůvodnění k námitce č. 12, že u tohoto bodu je uvedeno několik dat, ale žádné se neshoduje s datem „12. 9.“ uvedeným v odůvodnění námitky č. 15, a že se zde naopak potvrzuje vyvěšení písemnosti dne 14. 9. 2016 a její sejmutí dne 30. 6. 2016, tj. méně než po 30 dnech, což je v rozporu s požadavky § 9b daného zákona, a že vypořádání námitky č. 12 je natolik zmatečné, že z ní není zřejmé, jaká informace visela 30 dní a jaká méně než 30 dní, a že ust. § 9b daného zákona požaduje, aby informace o průběhu navazujícího řízení byly vyvěšovány na dobu nejméně 30 dní, což se v tomto případě nestalo, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že na základě prostudování správního spisu dospěl ke zcela opačnému závěru, a to, že informace o záměru byly v oznámení o zahájení řízení v prvním projednání i v oznámení o pokračování řízení v novém projednání vyvěšeny zcela v souladu s ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb.

Společné územní a stavební řízení upravuje ustanovení § 94a stavebního zákona. Podle odst. 2 tohoto ustanovení k projednání žádosti o vydání společného rozhodnutí stavební úřad nařídí ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; oznámení o konání ústního jednání se doručí nejméně 15 dnů předem. Pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů a námitek účastníků společného řízení se použijí § 89 a 114 stavebního zákona obdobně. Stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Upustí-li stavební úřad od ústního jednání, stanoví

lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit své námitky a dotčené orgány závazná stanoviska; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů. Oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu.

Podle odst. 3 tohoto ustanovení v případech záměrů, pro které bylo vydáno stanovisko EIA, může stavební úřad nařídit k projednání žádosti veřejné ústní jednání a postupuje podle § 87 odst. 2 stavebního zákona. Pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů, námitek účastníků společného řízení a připomínek veřejnosti se použijí § 89 a 114 stavebního zákona obdobně. Podle ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona dále platí, že v případech záměrů, pro které bylo vydáno stanovisko EIA, může stavební úřad nařídit k projednání žádosti veřejné ústní jednání. Pro doručování oznámení o zahájení územního řízení a dalších úkonů v řízení se použije odstavec 1 obdobně; konání veřejného ústního jednání se oznamuje veřejnosti veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně 30 dnů předem. Po tuto dobu musí stavební úřad umožnit každému nahlédnout do podkladů pro vydání rozhodnutí. Žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo oznámeno zahájení územního řízení a nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem v oznámení, a to do doby konání veřejného ústního jednání. Informace obsahuje údaje o žadateli, o předmětu územního řízení a o veřejném ústním jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání, pokud mělo porušení této povinnosti žadatele za následek zkrácení práv účastníků územního řízení. V případě, že se neprokáže opak, má se za to, že žadatel povinnost vyvěšení informace splnil.

Podle ust. § 3 písm. g) bod 3. zákona č. 100/2001 Sb., se pro účely tohoto zákona navazujícím řízením rozumí řízení vedené k záměru nebo jeho změně, které podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí, jde-li o společné územní a stavební řízení. Podle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení zveřejňuje postupem dle § 25 správního řádu spolu s oznámením o zahájení řízení žádost spolu s upozorněním, že se jedná o záměr podléhající posuzování podle tohoto zákona, případně záměr podléhající posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky, spolu s informací, kde lze nahlédnout do příslušné dokumentace pro navazující řízení, informace o předmětu a povaze rozhodnutí, které má být v navazujícím řízení vydáno, informace o tom, kde se lze seznámit s dokumenty pořizovanými v průběhu posuzování, které se zveřejňují podle § 16, informace o podmínkách zapojení veřejnosti do řízení podle § 9c odst. 1 a podle zvláštních právních předpisů, kterými se rozumí především informace o místě a čase konání případného veřejného ústního jednání, o lhůtě pro uplatnění připomínek veřejnosti k záměru a o případných důsledcích zmeškání takové lhůty, informace o tom, zda a případně v jaké lhůtě může veřejnost nahlížet do podkladů rozhodnutí, o dotčených orgánech a informace o možnostech dotčené veřejnosti účastnit se navazujícího řízení podle § 9c odst. 3 a 4 tohoto zákona. Informace se považuje za zveřejněnou vyvěšením na úřední desce správního orgánu, který navazující řízení vede. Informace musí být vyvěšena po dobu 30 dnů. Podle odst. 3 tohoto ustanovení se navazující řízení vždy považuje za řízení s velkým počtem účastníků podle správního řádu.

V daném případě Stavební úřad Šternberk zahájení společného řízení oznámil v souladu s ust. § 94a stavebního zákona a ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., účastníkům řízení, dotčeným orgánům a veřejnosti, opatřením ze dne 12. 9. 2016 pod č.j. MEST 88019/2016. Toto opatření bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Šternberk a pro informovanost na úřední desce Obecního úřadu Jívová. Na úřední desce Městského úřadu Šternberk bylo opatření vyvěšeno dne 14. 9. 2016 a z úřední desky sejmuto dne 30. 9. 2016. Současně s tímto opatřením, tj. oznámením o zahájení řízení, byla na úřední desce zveřejňována i žádost o vydání společného rozhodnutí. Dále byla dle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. zveřejněna informace o záměru obsahující všechny tímto ustanovením požadované náležitosti, tj. zejména informace obsahující údaje o žadateli, o předmětu společného řízení a další stanovené náležitosti tímto ustanovením. Součástí informace bylo též grafické vyjádření záměru, tj. situace umístění záměru, výkres větrné elektrárny s vyznačením jejich rozměrů a pohledy na záměr ze čtyřech míst (vizualizace), z něhož je architektonická a urbanistická podoba záměru, a to i ve vztahu jeho vlivu na okolí, zřejmá. Tato informace byla na úřední desce Městského úřadu Šternberk vyvěšena dne 22. 9. 2016 a sejmuta dne 22. 10. 2016, a na úředních deskách Obecního úřadu Jívová, Obecního úřadu Hraničné Petrovice a Obecního úřadu Domašov nad Bystřicí vyvěšena shodně dne 20. 9. 2016 a sejmuta dne 21. 10. 2016 (žadatel zajistil dle určení stavebního úřadu). Z výše uvedeného je zřejmé, že Stavební úřad Šternberk postupoval zcela v souladu s výše uvedenými ustanoveními, kdy společně s oznámením o zahájení řízení byla vyvěšena i podaná žádost a také požadované informace, které byly zveřejněny 30 dnů dle požadavku ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb.

Stavební úřad Šternberk současně i pokračování společného řízení oznámil v souladu s ust. § 94a stavebního zákona a ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., účastníkům řízení, dotčeným orgánům a veřejnosti, opatřením pod č.j. MEST 35859/2019, ze dne 15. 5. 2019. Toto opatření bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Šternberk a pro informovanost na úřední desce Obecního úřadu Jívová. Na úřední desce Městského úřadu Šternberk bylo opatření vyvěšeno dne 20. 5. 2019 a z úřední desky sejmuto dne 5. 6. 2019. Současně s tímto opatřením, tj. oznámením o pokračování řízení, byla na úřední desce zveřejňována i žádost o vydání společného rozhodnutí. Dále byla dle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. zveřejněna informace o záměru obsahující všechny tímto ustanovením požadované náležitosti, tj. zejména informace obsahující údaje o žadateli, o předmětu společného řízení a další stanovené náležitosti tímto ustanovením. Součástí informace bylo též grafické vyjádření záměru, tj. situace umístění záměru, výkres větrné elektrárny s vyznačením jejich rozměrů a pohledy na záměr ze čtyřech míst (vizualizace), z něhož je architektonická a urbanistická podoba záměru, a to i ve vztahu jeho vlivu na okolí, zřejmá. Tato informace byla na úřední desce Městského úřadu Šternberk a také Obecního úřadu Hraničné Petrovice vyvěšena dne 21. 5. 2019 a sejmuta dne 21. 6. 2019, na úřední desce Obecního úřadu Jívová pak byla vyvěšena dne 20. 5. 2019 a sejmuta dne 24. 6. 2019 a Obecního úřadu Domašov nad Bystřicí byla vyvěšena dne 20. 5. 2019 a sejmuta dne 21. 6. 2019 (žadatel zajistil podle určení Stavebního úřadu). Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že Stavební úřad Šternberk postupoval zcela v souladu s výše uvedenými ustanoveními, kdy společně s oznámením o zahájení řízení a současně s oznámením o pokračování řízení byla vyvěšena i podaná žádost a také požadované informace, které byly zveřejněny 30 dnů dle požadavku ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb.

K tomu, že ve vyjádření k námitce č. 15 stavební úřad uvedl, že informace dle § 9b zveřejnil dne 12. 9. 2017 (zřejmě jde o překlep a mělo být 2016), nikterak se však

nevyjadřuje k datu sejmutí této informace a odkazuje se na odůvodnění k námitce č. 12, že u tohoto bodu je uvedeno několik dat, ale žádné se neshoduje s datem „12. 9.“ uvedeným v odůvodnění námitky č. 15, a že se zde naopak potvrzuje vyvěšení písemnosti dne 14. 9. 2016 a její sejmutí dne 30. 9. 2016, tj. méně než po 30 dnech, což je v rozporu s požadavky ust. § 9b daného zákona, Odbor SR KÚOK uvádí, že v daném vyjádření k námitce č. 15 Stavební úřad Šternberk uvedl, „že při oznámení o zahájení řízení v prvním projednání byly zveřejněny v písemnosti stavebního úřadu ze dne 12. 9. 2017 pod č.j.: MEST 88019/2016...“, kdy lze přisvědčit názoru odvolatele, že došlo k překlepu u označení roku, kdy správně měl být rok „2016“, což lze zjistit i z dokumentu (oznámení o zahájení řízení) pod tímto číslem jednacím. Nelze však přisvědčit jeho názoru, že stavební úřad tvrdí, že tuto písemnost zveřejnil dne „12. 9.“ Stavební úřad Šternberk uvedl, že „byly zveřejněny informace v písemnosti ze dne 12. 9. 2017“, to znamená, že uvedená písemnost byla toho dne pouze vyhotovena, ale ne zveřejněna, jak se odvolatel mylně domnívá. To, že se Stavební úřad Šternberk odkázal na odůvodnění námitky č. 12, Odbor SR KÚOK nepovažuje za nesprávné, kdy považuje za zbytečné se ke shodnému obsahu těchto námitek opakovaně vyjadřovat a tím rozšiřovat již tak velmi obsáhlé rozhodnutí. Dle Odboru SR KÚOK také nelze souhlasit s odvolatelem, že vypořádání námitky č. 12 je zmatečné, a že z ní není zřejmé, jaká informace visela 30 dní a jaká méně než 30 dní, kdy z obsahu vyjádření k námitce je zcela zřejmé, že oznámení o zahájení řízení bylo vyvěšeno 14. 9. 2016 a bylo zveřejněno 15 dnů, ale informace dle § 9b byla zveřejněna 22. 9. 2016 a byla zveřejněna 30 dnů. Stejně tak je zřejmé, kdy a jak dlouho bylo vyvěšeno oznámení o pokračování řízení a zveřejněna informace dle § 9b zákona č. 100/2001 Sb.

K tomu, že na žádné z vyvěšených vizualizací nebylo zobrazeno všech pět větrných elektráren, že vizualizace mají přinést co možná nejpresnější představu toho, jak bude záměr po realizaci vypadat, a jestliže jsou záměrně zkreslovány, je takový postup v rozporu s účelem publicity informací o správním řízení a tím i v rozporu se zákonem, Odbor SR KÚOK uvádí, a jak již uvedl výše, že součástí informace bylo také grafické vyjádření záměru, tj. situace umístění záměru, výkres větrné elektrárny s vyznačením jejich rozměrů a pohledy na záměr ze čtyřech míst (vizualizace), ze kterého je záměr, jeho architektonická a urbanistická podoba, a to i ve vztahu jeho vlivu na okolí, zřejmá. Dle názoru Odboru SR KÚOK se spíše jedná o subjektivní vnímání daných vizualizací jednotlivcem, které je u každého jedince rozdílné. Odbor SR KÚOK se tak ztotožnil s názorem Stavebního úřadu Šternberk, uvedeným k této námitce (č.12) v napadeném rozhodnutí, že se jedná spíše o teoretickou polemiku namítající osoby se správností metody použité při zpracování vizualizace ze strany navrhovatele, než námitkou mající vliv na posouzení záměru ve společném územním a stavebním řízení.

Námítka odvolatele se dále týkala také závazného stanoviska OŽPZ KÚOK pod č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, které změnilo závazné stanovisko OŽP ze dne 30. 12. 2010, č.j. 47522/2010/OŽP/kos, které dle jeho názoru bylo vydáno v rozporu se zákonem. Namítá, že OŽPZ KÚOK odůvodnil v rozhodnutí změnu tím, že závazné stanovisko OŽP bylo vydáno v rozporu se zásadou legitimního očekávání a rovného přístupu, že v těsné blízkosti plánovaného Větrného parku Jívová již dvě větrné elektrárny stojí (v k.ú. Hraničné Petrovice), také radiokomunikační stožár, a také devět větrných elektráren větrného parku v k.ú. Horní Loděnice, a že tímto byl již ráz krajiny ovlivněn. Dále tím, že se ztotožňuje se závěrem znaleckého posudku v tom smyslu, že dojde k narušení krajinného rázu, nicméně k narušení původních hodnot krajiny došlo již realizací farmy větrných elektráren v Horní Loděnici. Dále, že OŽPZ KÚOK činí závěr, že byl-li již jednou aktem správních orgánů negativně ovlivněn krajinný ráz

a narušeno harmonické měřítko, je třeba všechny další obdobné činnosti v této oblasti povolovat, v opačném případě by totiž dle názoru OŽPZ KÚOK došlo k rozporu se zásadou legitimního očekávání a rovného přístupu, s čímž nesouhlasí, neboť nelze a priori vyloučit existenci hranice, kdy už zásah do krajinného rázu překročí rozumnou mez a bude netolerovatelný.

Dále se pak zabývá závaznými stanovisky pro 2 větrné elektrárny v k.ú. Hraničné Petrovice a pro 9 větrných elektráren v k.ú. Horní Loděnice, která měla založit legitimní očekávání investora, a která byla vydána na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a v rozporu se zákonem, protože dle nich umístěním stavby podle předložené projektové dokumentace nedojde ke snížení estetické a přírodní hodnoty krajinného rázu. Přitom po jejich realizaci OŽPZ KÚOK dospěl k závěru, že krajinný ráz byl jimi narušen. Tato závazná stanoviska tak byla věcně nesprávná a nezákonná. Poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 155/2015-35 ze dne 12. 5. 2016, podle něhož se nelze dovolávat legitimního očekávání z titulu zavedené správní praxe za situace, kdy se jednalo o nezákonnou správní praxi, jejíž následování je nežádoucí a bylo by v rozporu se zákonem. Tudíž v obou výše uvedených předchozích případech nemělo být vydáno souhlasné stanovisko k zásahu do krajinného rázu, neboť tento byl výstavbou větrných elektráren poškozen.

Nesouhlasí také se způsobem vypořádání zásahu záměru do krajinného rázu týkající se Přírodního parku Sovinecko (4 km), Přírodního parku Údolí Bystřice (500 m), blízkých zásadním způsobem významných památek kostela sv. Bartoloměje (1 km) a baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce (10 km). Namítá, že tvrzení stavebního úřadu, že se záměr nebude promítat ve významných pohledech z nebo na přírodní park, je čistá lež, kterou lze dokázat na pohledu z vrchu Výšina jižně od Jívové, kdy se odkazuje na znalecký posudek ve věci stanovení vlivu návrhu změny č. 3 územního plánu obce Jívová na ochranu přírody zpracovaný AOPK ČR ze dne 15. 9. 2014, v němž je uvedena mapa viditelnosti (je také součástí odvolání), dle které oblasti významné viditelnosti záměru zasahují do obou přírodních parků.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky se týkají rozhodnutí OŽPZ KÚOK pod Sp.zn. KÚOK/73131/2010/OŽPZ/297, č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, jímž bylo změněno závazné stanovisko Městského úřadu Šternberk, č.j. 47522/2010/OŽP/kos, ze dne 30. 12. 2010, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, v odvolacím řízení vedeném pod Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, opatřením ze dne 13. 12. 2017 požádal OŽPZ KÚOK, jakožto příslušný správní orgán, o vyjádření a posouzení skutečností uvedených v podaném odvolání. Odbor SR KÚOK obdržel dne 5. 2. 2018 vyjádření OŽPZ KÚOK, v němž bylo uvedeno, že pro přezkum závazného stanoviska je věcně a místně příslušné Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VIII. Odbor SR KÚOK tak věc postoupil k posouzení MŽP, které následně usnesením postoupilo věc OŽPZ KÚOK k vyřízení. Poté dne 20. 4. 2018 Odbor SR KÚOK obdržel stanovisko OŽPZ KÚOK „Přezkum závazného stanoviska a vyjádření k námitkám“, kterým bylo závazné stanovisko Městského úřadu Šternberk ze dne 30. 12. 2010 pod č.j. 47522/2010/OŽP/kos, ve znění rozhodnutí OŽPZ KÚOK ze dne 23. 3. 2011, Sp.zn. KÚOK/73131/2010/OŽPZ/297, č.j. KUOK 26421/2011, potvrzeno.

OŽPZ KÚOK uvedl, že na znění závazného stanoviska Městského úřadu Šternberk (OŽP), č.j. 47522/2010/OŽP/kos, ze dne 30. 12. 2010, ve znění jeho změny vydané OŽPZ KÚOK pod č.j. KUOK 26421/2011, ze dne 23. 3. 2011, kterým bylo změněno závazné stanovisko OŽP, trvá, považuje jej za odůvodněné a správné. Dále OŽPZ KÚOK uvedl, že odvolatelem namítaný rozpor se zákonem (ve vztahu k legitimnímu

očekávání investora s ohledem na realizaci obdobných staveb poblíž větrné elektrárny v k.ú. Horní Loděnice a v k.ú. Hraničné Petrovice) nebyl žádným věcně a místně příslušným správním orgánem ani soudem vysloven, nelze tedy tvrdit, že závazná stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny k těmto akcím se vztahující byla vydána na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a v rozporu se zákonem. Závazná stanoviska OŽP vztahující se k větrným elektrárnám v k.ú. Horní Loděnice, respektive k větrným elektrárnám v k.ú. Hraničné Petrovice nejsou předmětem řízení o odvolání. Tato závazná stanoviska jsou součástí pravomocných rozhodnutí v navazujících řízeních a není je možno již přezkoumat. Jak vyplývá ze závěru stanoviska OŽPZ KÚOK, závazné stanovisko OŽP ve znění změny OŽPZ KÚOK, bylo vydáno v souladu s příslušnými předpisy, a proto bylo potvrzeno.

OŽPZ KÚOK při svém rozhodování vycházelo zejména ze ZÚR OK, které v bodě 74.7. stanovují při využívání území nepřipustit umístování staveb a zařízení obnovitelných zdrojů energie uplatňujících se v krajině v chráněných částech přírody, zejména v CHKO, MZCHÚ, PR, oblastech NATURA 2000 a neregionálních a regionálních skladebných prvcích ÚSES, oblastech s ochrannou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturní krajině. Posuzovaný záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“ není umístěn v chráněné části přírody (CHKO, MZCHÚ, PR, oblastech NATURA 2000, ÚSES) ani oblastech s ochrannou krajinného rázu, byť 2 přírodní parky Údolí Bystřice a Sovinecko se nacházejí v okolí (hranice PP Údolí Bystřice cca 500m od nejbližší větrné elektrárny), přičemž OŽPZ KÚOK vyhodnotil, že v těchto obou případech jsou nejcennější složky těchto parků v hlubokých údolích, ze kterých pohledově nelze zachytit stožáry větrných elektráren.

OŽPZ KÚOK dále vycházel z posudku vypracovaného dle § 9 odst. 2 a přílohy 5 zákona č. 100/2001 Sb., (zpracovatel Ing. Petr Götthans, červen 2009), z jehož závěru vyplynulo, že vliv Větrného parku Jívová na krajinný ráz je spolu s vlivem na ptactvo a netopýry nejvýznamnějším zásahem do životního prostředí způsobených realizací tohoto záměru. Větrný park se stane další technickou dominantou krajiny a ovlivní celkový ráz území, a i přes nesporný zásah do současného krajinného rázu lze konstatovat, že vyvolané změny budou celkově snesitelné a realizaci záměru lze za stanovených podmínek povolit. Tento závěr byl učiněn po vyhodnocení následujících skutečností: Při dálkových pohledech se budou nadále významně uplatňovat stávající dominantní a zásadní znaky – reliéf mírně zvlněných plošin Nízkého Jeseníku, intenzivně zemědělsky využívaná krajina a rozsáhlé trvalé travní porosty, rozptýlená zeleň v krajině, lesní porosty, struktura osídlení a polních cest, zemědělské areály a výrazné prvky technické infrastruktury (vedení velmi vysokého napětí se stožáry, silnice, železnice, telekomunikační stožáry). Také na základě skutečnosti, že větrné elektrárny přímo nezasáhnou žádné zvláště chráněné území, soustavu Natura 2000, významný krajinný prvek, ÚSES ani přírodní park. Zasáhnou ale do harmonických vztahů v krajině, neboť do území vnese další strukturně cizorodý objekt s výrazným vertikálním rozměrem. Nicméně vzhledem k umístění v zemědělsky využívané krajině s některými technickými prvky, nebude zasažení současného stavu nepřijatelné. Jedná se navíc o stavbu s omezenou životností, kterou lze bez následků pro krajinu nebo životní prostředí odstranit. Na základě dlouhodobého průzkumu a vyhodnocení jeho výsledků bylo vyhodnoceno, že záměr výstavby Větrný park Jívová nepředstavuje takové ohrožení zájmů ochrany přírody, které by nebylo možné akceptovat.

OŽPZ KÚOK dále vycházel také ze stanoviska EIA č. j.: KUOK 85415/2008, ze dne 19. 8. 2009, vydaného OŽPZ KÚOK podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb., které bylo souhlasné, a které také vycházelo z výše uvedeného posudku. Jak OŽPZ KÚOK

uvedl, umístění stožárů větrných elektráren do krajiny vždy naruší krajinný ráz a harmonické vztahy v krajině. Nicméně při dodržení podmínek tohoto závazného stanoviska a podmínek Stanoviska EIA, zejména kompenzačních opatření, může záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“ krajinnému rázu a harmonickým vztahům v krajině i částečně prospět např. vysazením ovocných alejí v pohledových místech od obcí Jívová a Hraničné Petrovice (podél silnice obě obce spojující a dále silnice mezi obcemi Jívová a Domašov nad Bystřicí), se do krajiny vrátí dříve běžná a krajinu harmonizující součást.

OŽPZ KÚOK dále vycházel z územní studie Větrné elektrárny na území Olomouckého kraje (2008), dle které v části 3.2.2 Území podmíněně přípustné po území pod písm. c) území hájené z hlediska ochrany přírody a krajiny (§ 19 zákona č. 183/2006 Sb., § 12 zákona č. 114/1992 Sb.), je zahrnuto území tvořené doporučenými odstupovými vzdálenostmi od chráněných krajinných oblastí a přírodních parků – 3 km, přičemž vyhodnotil, že umístění záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ v navrženém místě se nebude negativně pohledově projevovat v typických průhledech na chráněná území – přírodní park Údolí Bystřice a stejně tak se nebude negativně projevovat v průhledech z tohoto chráněného území, neboť nejcennější částí přírodního parku Údolí Bystřice je hluboké údolí podél řeky Bystřice se strmými srázy a hustými lesy, které brání průhledu na zamýšlený Větrný park Jívová (3.2.2. II písm. c) Územní studie Větrné elektrárny na území Olomouckého kraje).

OŽPZ KÚOK dále vycházel ze znaleckého posudku znalce Ing. Pavla Mart'ana ze dne 31. 1. 2009, z jehož závěru vyplynulo, že estetická hodnota krajinného rázu je snížena již stávajícími objekty v širším pohledu a dlouhodobou antropogenní činností v krajině, a že v případě umístění záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ budou zachovány stávající významné krajinné prvky, zvláště chráněná území a nedojde k narušení stávajících kulturních dominant a harmonického měřítka a vztahů v krajině. Ke vztahu k přírodnímu parku Údolí Bystřice pak dále uvedl, že stavby větrných elektráren jsou situovány na území podmíněně přípustném – území hájené z hlediska ochrany přírody a krajiny s doporučenou odstupovou vzdáleností od Přírodního parku 3 km, že hranice přírodního parku Údolí Bystřice je vzdálena sice pět set metrů východně od nejbližší elektrárny, nicméně nejcennější složky tohoto parku umístěny v údolí říčky Bystřice, jsou cca 2 km vzdálené, a tudíž nebudou nijak ovlivněny plánovaným záměrem, a že z vlastního údolí a jeho údolních turistických komunikací a údolní železnice nebude větrný park vůbec vidět.

OŽPZ KÚOK dále vycházel i ze znaleckého posudku znalce Dr. Ing. Jiřího Vrubela ze dne 21. 12. 2010, podle kterého záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“ není lokalizován přímo do žádného území zmíněného v ZÚR OK, kde je zakázáno umísťování větrných elektráren, že několik těchto území se nachází v bezprostřední blízkosti záměru. Dále, že záměr je lokalizován do území podmíněně přípustného dle územní studie Větrné elektrárny Olomouckého kraje a při povolení těchto záměrů je nutné prokázat, že nedojde k ovlivnění krajinného rázu. Dále pak konstatoval, že realizace posuzovaného investičního záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ by měla významně negativní vliv na zákonná kritéria krajinného rázu podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Realizací záměru by došlo k narušení původních hodnot krajiny a krajinného rázu předmětné části území Olomouckého kraje. OŽPZ KÚOK se sice ztotožnil se závěrem tohoto znaleckého posudku v tom smyslu, že dojde k narušení krajinného rázu, nicméně dále uvedl, že k narušení původních hodnot krajiny došlo již realizací farmy větrných elektráren v Horní Loděnici, jejíž věže jsou umístěny blíž k hranici přírodního parku Sovinecko, než záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“, a dále také realizací větrných

elektráren a radiokomunikačního stožáru v k. ú. Hraničné Petrovice, které se záměrem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ přímo sousedí. Také uvedl, že z analýzy viditelnosti, která je součástí posudku, není zřejmé, zda zohledňuje tvar terénu a lesní porosty.

OŽPZ KÚOK dále vycházel z Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí k vybraným aspektům postupu orgánů ochrany přírody při vydávání souhlasu podle § 12 a případných dalších rozhodnutí podle zákona č. 114/1992 Sb., které souvisí s umísťováním staveb vysokých větrných elektráren, v čl. 8 bod 8.1.2 konstatuje nespornost toho, že realizace větrné elektrárny ovlivní krajinný ráz a dává orgánu ochrany přírody návod k postupu při posuzování míry ovlivnění resp. přípustnosti míry ovlivnění. Na základě tohoto vyhodnotil, že daný záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“ neleží na území přírodního parku, ani se nebude negativně pohledově projevovat vůči nejbližšímu přírodnímu parku, zejména při dodržení podmínek stanovených ve Stanovisku EIA pod č.j.: KUOK 85415/2008, ze dne 19. 8. 2009.

Namítanými předchozími závaznými stanovisky pro 2 větrné elektrárny v k.ú. Hraničné Petrovice a pro 9 větrných elektráren v k.ú. Horní Loděnice, která měla založit legitimní očekávání investora, a která byla vydána na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a v rozporu se zákonem, a byla tak věcně nesprávná a nezákonná, se Odbor SR KÚOK nezabýval, protože, jak již uvedl OŽPZ KÚOK v svém stanovisku, nejsou předmětem řízení o odvolání a jsou součástí pravomocných rozhodnutí v navazujících řízeních a není je možno již přezkoumat, a jsou tudíž považována za správná a platná. Nelze tedy na tento případ ani aplikovat závěry zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 155/2015-35 ze dne 12. 5. 2016.

Ze všech výše uvedených skutečností je zřejmé, že realizací záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ sice dojde k určitému narušení krajinného rázu, avšak i přes tento nesporný zásah do současného krajinného rázu lze konstatovat, že vyvolané změny nebudou takové, že by nebylo možné realizaci záměru za stanovených podmínek povolit. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se zásahu do krajinného rázu a závazného stanoviska OŽPZ KÚOK jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K dalším namítaným skutečnostem, uvedeným v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, týkajícím se procesu při posouzení zásahu do krajinného rázu, kdy dle odvolatele je výsledek posouzení zásahu do krajinného rázu v rozporu se zákonem, když příslušný OŽP vydal nesouhlasné stanovisko, ale OŽPZ KÚOK ho v rozporu se zákonem změnil na stanovisko souhlasné, s odkazem na posudek soudního znalce, který žádné korektní posouzení zásahu do krajinného rázu neprovedl, kdy se OŽPZ KÚOK sice odvolává na autoritu soudního znalce, ale není schopen vysvětlit logické rozpory v jeho posudku, Odbor SR KÚOK nemůže než odkázat na výše uvedené. Jak je z obsahu námítky (jsou v ní pouze zopakovány skutečnosti uvedené v předchozím odvolání) zřejmé, je poukazováno na nezákonnost postupu OŽPZ KÚOK při vydání rozhodnutí ze dne 23. 3. 2011, kterým bylo změněno závazné stanovisko OŽP ze dne 30. 12. 2010, který byl již přezkoumán v rámci předchozího odvolacího řízení, a nebyl tak dán žádný nový důvod pro jeho opětovné přezkoumání (viz výše).

K odvolatelem zmiňované neadekvátnosti reakce stavebního úřadu a krajského úřadu, kteří dle něho opakují vyvrácená zcela absurdní a ničím nepodložená tvrzení týkající se rozčlenění přírodních parků na zóny, akceptovatelnosti zásahu, Odbor SR KÚOK nemůže než opět konstatovat, že nesouhlas odvolatele s učiněnými závěry či domnělá neadekvátnost reakce na námítky, bez uvedení konkrétních případných vad procesu

či samotného stanoviska, automaticky neodůvodňuje nezákonnost daného postupu a nutnost opětovného přezkoumání závazného stanoviska a postupu k jeho vydání.

Námítky odvolatele se dále týkaly kostela sv. Bartoloměje v Jívové a památkové zóny zahrnující kostel i historicky cennou budovu fary a část náměstí. Odvolatel namítá, že úřad vydal souhlas se záměrem a z odůvodnění je zřejmé, a že si není vědom, jaký vliv by realizace záměru na historicky cennou kulturní krajinu v okolí Jívové měla, a že realizace záměru by měla zcela stírající vliv. Tudíž považuje souhlasné stanovisko za nepřezkoumatelné a nezákonné. Dále se námítky týkaly baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Odvolatel namítá, že záměr se bude silně uplatňovat v pohledech z okolí Olomouce na tuto důležitou památku, což považuje za neakceptovatelnou destrukci těch nejvýznamnějších kulturních hodnot regionu, přitom Odbor památkové péče se k ovlivnění této památky vůbec nevyjádřil.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námítky směřují proti obsahu Koordinovaného závazného stanoviska č. 3/2013, Městského úřadu Šternberk, ze dne 16. 10. 2013, č.j. MEST 26795/2013 – KŘ 1/2013 nas, konkrétně do stanoviska Odboru školství a kultury č.j. MEST 26650/2013, Sp.zn. 2/2013 vyj, z hlediska památkové péče, Odbor SR KÚOK v odvolacím řízení vedeném pod Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, jak bylo již výše uvedeno, požádal opatřením ze dne 7. 12. 2017 Odbor sportu, kultury a památkové péče Krajského úřadu Olomouckého kraje, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený Městskému úřadu Šternberk, Odboru školství a kultury, který toto stanovisko vydal, o posouzení tohoto stanoviska, zda není vydané v rozporu se zákonem. Poté dne 8. 1. 2018 Odbor SR KÚOK obdržel stanovisko „Větrný park Jívová - stanovisko“ Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru sportu, kultury a památkové péče, ze dne 4. 1. 2018, č.j. KUOK 1172/2018, dle kterého Odbor školství a kultury postupoval v souladu s platnými předpisy.

V tomto stanovisku Odbor sportu, kultury a památkové péče uvedl, že podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí, je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (ust. § 17 tohoto zákona), je povinen k zamýšlené stavbě, prodejnímu stánku, konstrukci a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17 tohoto zákona).

Dále uvedl, že pozemky, na kterých byla stavba větrných elektráren povolena, nejsou kulturní památkou. Předmětné stavby nebudou umístěny na území ochranného pásma kolem kostela sv. Bartoloměje v Jívové, které bylo vyhlášeno rozhodnutím Okresního národního výboru v Olomouci, Odboru kultury ze dne 31. 8. 1981 č.j. Kult. 1220/1981, ani na území ochranného pásma kolem kulturních památek areálu chrámu Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku a areálu bývalého premonstrátského kláštera

Hradisko, které bylo vyhlášeno rozhodnutím referátu kultury Okresního úřadu Olomouc dne 21.9.1995 pod zn. Kult. 2973/95/G.

Odbor školství a kultury Městského úřadu Šternberk tak ve svém stanovisku ze dne 2. 10. 2013, č.j. MEST 26650/2013, správně sdělil, že lze povinnost vyžádat si závazné stanovisko podle ust. § 14 zákona o státní památkové péči vyloučit.

Protože se nejedná o kulturní památku nebo její prostředí a navržené stavby nebudou umístěny v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny, nemůže se příslušný orgán státní památkové péče k uvedené stavbě z hlediska zájmů státní památkové péče vyjadřovat. K namítané skutečnosti, že realizace stavby by měla stírající vliv na kostel sv. Bartoloměje v Jívové a baziliku Navštívení Panny Marie na sv. Kopečku, Odbor sportu, kultury a památkové péče uvedl, že k ochraně těchto kulturních památek byla, jak je uvedeno výše, vyhlášena ochranná pásma, do kterých stavbou nebude zasaženo. Z výše uvedeného vyplývá, že navrhovaným záměrem nebudou dotčeny zájmy posuzované z hlediska památkové péče, a tudíž Odbor SR KÚOK posoudil námitku jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K dalším namítaným skutečnostem, uvedeným v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, týkajícím se kostela sv. Bartoloměje v Jívové a baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce, Odbor SR KÚOK nemůže než opět odkázat na výše uvedené. Jak je z obsahu námítky (jsou v ní zopakovány skutečnosti uvedené v předchozím odvolání) zřejmé, je poukazováno na nezákonnost postupu z hlediska dotčení daných staveb a památkové zóny či uplatnění v pohledech, který byl již přezkoumán v rámci předchozího odvolacího řízení, a nebyl tak dán žádný nový důvod pro jeho opětovné přezkoumání (viz výše).

K tomu, že úřad památkové péče se k tomu odmítá vyjadřovat, a že vydal souhlas se záměrem a nadřízený úřad s tím souhlasí, vliv na kostel sv. Bartoloměje a baziliku na Svatém Kopečku nikdy řešen nebyl, což považuje za neakceptovatelnou destrukci těch nejvýznamnějších kulturních hodnot regionu, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že navrhovaný záměr byl posouzen dotčeným orgánem z hlediska památkové péče, a kdy jeho postup byl shledán souladným se zákonem. Posouzení záměru dotčeným orgánem jinak, než odvolatel předpokládá, nelze považovat za jeho neposouzení, či dle slov odvolatele, že se k němu dotčený orgán odmítá vyjadřovat.

Námítky odvolatele se dále týkaly závazného stanoviska k odnětí půdy ze ZPF ze dne 14. 12. 2015 pod Sp.zn. KÚOK/86254/2015/OŽPZ/7257, č.j. KUOK 1083018/2015, z hlediska zákona o ochraně ZPF. Proto Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, v odvolacím řízení vedeném pod Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, opatřením ze dne 20. 12. 2017 požádal MŽP, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený OŽPZ KÚOK, který závazné stanovisko vydal, o jeho posouzení. Poté dne 19. 4. 2018 Odbor SR KÚOK obdržel „Souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu udělený Krajským úřadem Olomouckého kraje pod č.j. KÚOK 108318/2015 - změna závazného stanoviska dle ustanovení § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění“, č.j. MZP/2018/570/174, ze dne 10. 4. 2018, MŽP, jímž bylo změněno závazné stanovisko OŽPZ KÚOK pod č.j. KUOK 108318/2015, ze dne 14. 12. 2015, tak, že text uvedený na str. 1 citace: „*ve smyslu ustanovení § 9 odst. 8 zákona vydává souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 3,2345 ha pro účely realizace záměru Větrný park Jívová (dále též předmětný záměr), na následujících pozemcích v k.ú. Jívová*“ se nahrazuje textem „*ve smyslu ustanovení § 9 odst. 8 zákona neuděluje souhlas k dočasnému odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 3,2345 ha pro účely*

realizace záměru Větrný park Jívová (dále též předmětný záměr), na následujících pozemcích v k.ú. Jívová“. Uvedené stanovisko MŽP bylo následně na základě podnětu společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o., přezkoumáno ministrem životního prostředí, který podaný podnět odložil jako nedůvodný. Toto stanovisko bylo současně důvodem, jak bylo již výše uvedeno, pro zrušení přechozího rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk. V novém projednání pak bylo vydáno nové závazné stanovisko, které bylo v tomto řízení přezkoumáno (viz níže). Vzhledem k této skutečnosti Odbor SR KÚOK považuje za zcela nadbytečné a bezpředmětné se námitkami směřujícími do tohoto závazného stanoviska opětovně zabývat. Nicméně dodává, že námitkami směřujícími do tohoto závazného stanoviska se zabýval v předchozím odvolacím řízení týkajícím se tohoto záměru a v rozhodnutí pod č.j. KUOK 89108/2018, ze dne 3. 9. 2018.

Námitky odvolatele se dále týkaly hlukové studie a také posouzení navrhovaného záměru z hlediska hluku Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci. Odvolatel namítá, že předložená hluková studie podhodnocuje vliv hluku větrných elektráren, např. nereflektuje specifickou situaci generování hluku větrnými elektrárnami, především v situacích stabilní atmosféry, kdy je při zemi téměř bezvětří a nízké hlukové pozadí a ve výšce 100 m je poměrně vysoká rychlost vzduchu a větrné elektrárny tak generují vysoce intenzivní rušivý hluk. To lze demonstrovat na větrných elektrárnách u Hraničných Petrovic, které často generují extrémní hluk slyšitelný výrazně i uvnitř budov, kdy tento hluk je rozhodně vyšší, než 40 dB, jež udává hluková studie. Dále, že hluková studie navíc nereflektuje současné reálné hlukové poměry v lokalitě (velký hluk od stávajících větrných elektráren) překračující hygienické limity a připouští další zvyšování hluku, což je neakceptovatelné, v rozporu se zákonem. Dále namítá podjatost a nekompetentnost pracovníků Krajské hygienické stanice v Olomouci, neboť ti, podle odvolatele, nejsou schopni řešit ani tak bagatelní záležitost, jako je obtěžování hlukem z nezkolaudované stavby „hřiště“ v Jívové.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci pod Sp.zn. KHSOC/18645/2013, č.j. KHSOC/18645/2013/OC/HOK, dne 20. 9. 2013, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, v odvolacím řízení vedeném pod Sp.zn. KÚOK/113693/2017/OSR/7515, opatřením ze dne 7. 12. 2018 požádal Ministerstvo zdravotnictví, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený Krajské hygienické stanici Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci (KHS), která toto závazné stanovisko vydala, o posouzení tohoto stanoviska, zda není vydané v rozporu se zákonem. Poté dne 28. 2. 2018 Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. 2. 2018, č.j. MZDR 2027/2018-4/OVZ, „Žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci č.j. KHSOC/18645/2013/OC/HOK ze dne 20. 9. 2013 na stavbu „Větrný park Jívová“ v k.ú. Jívová“, jímž bylo uvedené závazné stanovisko KHS ze dne 20. 9. 2013, potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

V tomto vyjádření Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že vzhledem k tomu, že došlo ke změně typu větrné elektrárny oproti posuzované dokumentaci v řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, byla součástí předložené projektové dokumentace také aktualizovaná akustická studie (vypracoval Ing. Aleš Jirásk, prosinec 2012). Dále, že větrné elektrárny budou umístěny mezi obcemi Jívová a Hraničné Petrovice. Nejbližší rodinné domy jsou umístěny ve vzdálenosti 950 m (Jívová, VTE 03), 1723 m (Hraničné Petrovice, VTE 04, stávající větrná elektrárna jiného provozovatele ve vzdálenosti 830 m), 1273 m (Těšíkov, VTE 02) a 1455 m (Domašov u Šternberka, VTE 01). Akustická studie zohledňovala ve výpočtech

odrazivý terén oproti pohltivému terénu, u něhož se předpokládá útlum 2,7 až 3 dB, a kulovou charakteristiku vyzařování všech větrných elektráren (všechny jsou otočeny k rodinným domům) - nejhorší možný stav. Výpočty zohledňovaly také hluk z provozu stávajících dvou větrných elektráren a hluk z dopravy na přilehlých komunikacích II. a III. třídy. Celkem byly provedeny výpočty hluku pro 34 výpočtových bodů (dále VB) ve vytipovaných místech, a to 15 VB v obci Hraničné Petrovice, 12 VB v obci Jívová, 2 VB v Domašově u Šternberka (2x občanská vybavenost) a 5 VB v Těšíkově (vše stavby pro individuální rekreaci bez č.p.). Za kritické výsledné hodnoty, avšak nepřekračující hygienické limity pro stacionární zdroje hluku dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, $L_{Aeq,8hod} = 50$ dB pro denní dobu a $L_{Aeq,1hod} = 40$ dB pro noční dobu, lze považovat VB 25 (rodinný dům Jívová č.p. 255), kde $L_{Aeq,8hod,1hod} = 36,2$ dB. Dále potom při hodnocení stávajícího provozu dvou větrných elektráren odpovídá VB 10 (objekt občanské vybavenosti Hraničné Petrovice č.p. 17) hodnotě $L_{Aeq,8hod} = 38,2$ dB a VB 9 (rodinný dům Hraničné Petrovice č.p. 57) hodnotě $L_{Aeq,1hod} = 37,8$ dB. Při současném provozu všech 7 větrných elektráren by se jako kritický jevil VB 10 (objekt občanské vybavenosti Hraničné Petrovice č.p. 17), kde $L_{Aeq,1hod} = 38,5$ dB a VB 9 (rodinný dům Hraničné Petrovice č.p. 57), kde $L_{Aeq,1hod} = 38,2$ dB. Ekvivalentní hladiny akustického tlaku A pro hluk z přilehlých komunikací se v denní době pohybovaly od 33 dB do 49,3 dB a v noční době od 25,2 dB do 40,3 dB, přičemž hygienický limit podle nařízení vlády pro komunikace I. a II. třídy odpovídá $L_{Aeq,16hod} = 60$ dB pro denní dobu a $L_{Aeq,8hod} = 50$ dB a pro komunikace III. třídy $L_{Aeq,16hod} = 55$ dB a $L_{Aeq,8hod} = 45$ dB. V akustické studii byl hodnocen i zbytkový hluk pro referenční rychlost větru ($v = 8\text{m.s}^{-1}$), kde $L_{Aeq,T} = 39,4$ dB. Pro výpočet byl použit software HLUK+9.19 profi9.

K výše uvedeným námitkám Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že předložená akustická studie predikuje nepřekračování hygienických limitů z provozu záměru, tedy pěti větrných elektráren. Mimo to se akustická studie zabývala i vyhodnocením dalších dvou již provozovaných větrných elektráren, a to včetně hluku z provozu na přilehlých komunikacích. Pro výpočet bylo zvoleno celkem 34 VB v obcích Hraničné Petrovice, Jívová, Domašov u Šternberka a Těšíkov, přičemž ani v jednom nebylo zaznamenáno překračování hygienických limitů. I přes tuto skutečnost KHS ve svém stanovisku ze dne 20. 9. 2013 uplatnila podmínku ke kolaudačnímu řízení, cit. „Z důvodu zajištění ochrany veřejného zdraví před negativními účinky hluku z provozu nově instalovaných 5 VE, v souladu s ustanovením § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3 příl. č. 3 k nařízení vlády č. 272/2011 Sb., bude KHS ke kolaudačnímu souhlasu předloženo měření hluku v noční době v chráněném venkovním prostoru stavby rodinného domu Jívová 255 (výpočtový bod č. 23 aktualizované hlukové studie, Ing. Aleš Jirásk, prosinec 2012), a to z provozu všech 5 větrných elektráren společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o. Nedílnou součástí průkazu plnění hygienických limitů hluku upravených citovanou legislativou bude také objektivizace zbytkového hluku (hlukové poměry v území ovlivněné stávajícími zdroji hluku, tedy bez provozu nově instalovaných 5 větrných elektráren společnosti SYNERGION Jívová, s.r.o.). Předmětným měřením budou ověřeny závěry akustické studie, jakož i vyloučení tonálního charakteru hluku pocházejícího z nově instalovaných větrných elektráren.“ V případě, že by měření hluku bylo nevyhovující, tedy hodnoty akustického tlaku A by překračovaly hygienické limity dle nařízení vlády, nevydá KHS závazné stanovisko, které je nezbytným podkladem pro kolaudaci stavby. Mimo to akustická studie zohledňovala ve výpočtech odrazivý terén a kulovou charakteristiku vyzařování všech větrných elektráren (všechny větrné elektrárny jsou otočeny k rodinným domům) – nejhorší možný stav a

dále byl vyhodnocen i zbytkový hluk pro referenční rychlost větru ($v = 8 \text{ m.s}^{-1}$), kde $L_{\text{Aeq,T}} = 39,4 \text{ dB}$.

Dále Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že orgány ochrany veřejného zdraví ve věci ochrany zdraví před hlukem v komunálním prostředí musí danou situaci objektivizovat ve smyslu principu *lege artis*. V tomto případě se konkrétně jedná o objektivizaci hlukových poměrů v lokalitě včetně realizace záměru pomocí akustické studie, jakožto podkladu pro společné územní a stavební řízení a následně měření hluku autorizovanou nebo akreditovanou osobou, jež je nezbytné pro vydání kolaudačního souhlasu. Popisovaná situace, tedy že hluk uvnitř budov je vyšší než 40 dB a je obtěžující, není ničím jiným než subjektivním hodnocením. Nicméně tato situace je možná. V populaci existuje 10-20% osob vysoce senzitivních k hluku, 10-20% osob velmi tolerantních, a pro zbývající část populace platí kontinuální závislost míry obtěžování na intenzitě hlukové zátěže. Avšak v současné době není znám vědecký důkaz, který by objektivizoval jiné zdravotní problémy z provozu větrných elektráren než obtěžování. Mimo to Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že KHS neeviduje podněty na provoz již realizovaných větrných elektráren ve smyslu překračování hygienických limitů, jež by do jisté míry mohly potvrdit úvahu nad námitkou odvolatele. Ministerstvo zdravotnictví poté na základě všech těchto skutečností uzavřelo, že KHS postupovala v dané věci správně, tudíž napadené závazné stanovisko potvrzuje.

K namítané skutečnosti týkající se hřiště v Jívové Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že KHS obdržela podnět občanů obce Jívová k provozu hřiště, resp. hlasovým projevům osob v roce 2014. Dále uvedlo, že dle § 30 odst. 2 věty druhé zákona č. 258/2000 Sb., se za hluk nepovažuje hluk způsobený hlasovým projevem fyzické osoby, kdy u tohoto zdroje převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády. Tento zdroj lze v daném případě regulovat prakticky pouze organizačně-provozními opatřeními. Dále, že v případě, že bylo občany obce Jívová pojmato podezření na užívání nezkolaudované stavby, doporučilo se obrátit na místně příslušný stavební úřad. Na základě výše uvedených skutečností tak nelze souhlasit s názorem odvolatele, že hluková studie podhodnocuje vliv hluku větrných elektráren, a že KHS nepostupovala v dané věci správně. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se hluku a závazného stanoviska KHS jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K dalším namítaným skutečnostem, uvedeným v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, že chybí konkrétní podmínky pro měření hluku a konkrétní opatření, jaká budou provedena, pokud budou překračovány hlukové limity, např. požadavek na odstranění stavby, a také, že KHS navíc není schopna prostupovat při řešení problémů s rušením nočního klidu a písemně uvádí, že se místo zákona řídí poradami, z nichž navíc neexistuje žádný zápis, a že jde o nezákonný stav, který není řešen ani v rámci Ministerstva zdravotnictví, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Pokud se jedná o konkrétní podmínky pro měření hluku a konkrétní opatření, jaká budou provedena, pokud budou překračovány hlukové limity, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že KHS ve svém stanovisku uplatnila podmínku ke kolaudačnímu řízení, kdy požadovala předložit měření hluku v noční době, a to včetně požadavků pro jeho provedení (viz výše). A jak již bylo výše uvedeno, v případě, že by měření hluku bylo nevyhovující, tedy hodnoty akustického tlaku A by překračovaly hygienické limity dle nařízení vlády, KHS závazné stanovisko nevydá. Vzhledem k tomu, že toto stanovisko je nezbytným podkladem pro kolaudaci stavby, je zcela zřejmé, že bez stanoviska KHS nelze užívání stavby povolit. S výše uvedeným tvrzením odvolatele tak nelze souhlasit.

K tomu, že KHS není schopna postupovat při řešení problémů s rušením nočního klidu, Odbor SR KÚOK dodává, že z uvedeného tvrzení není zřejmé, co má odvolatel na mysli. Nicméně se lze domnívat, s ohledem na jeho tvrzení v předchozím odvolání, že jde zřejmě o namítaný hluk týkající se hřiště v Jívové, a odkazuje na výše uvedené.

Pokud se jedná o upozornění na probíhající řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk na základě podnětu, který podal dne 23. 8. 2017, a s tím spojenému návrhu na přerušení odvolacího řízení, Odbor SR KÚOK uvádí, že tento podnět, jehož součástí byla mj. vznesena i námitka podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové, „vedoucí oddělení stavebního řádu a památkové péče, Odboru strategického rozvoje kraje“ ve věci vyřízení uvedeného podnětu k prohlášení nicotnosti, byl dne 23. 8. 2017 doručen Odboru SR KÚOK do datové schránky. Vzhledem k tomu, že tento podnět se týká rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 106026/2017, ze dne 7. 8. 2017, které bylo v předchozím odvolacím řízení zrušeno, a kterou se Odbor SR KÚOK zabýval již v rozhodnutí pod č.j. KUOK 89108/2018, ze dne 3. 9. 2018, považuje Odbor SR KÚOK zcela nadbytečné se touto námitkou opětovně zabývat. Nicméně dodává, že o námitce podjatosti Bc. Ing. Hany Mazurové rozhodl vedoucí Odboru SR KÚOK Ing. Radek Dosoudil usnesením č.j. KUOK 101237/2017, ze dne 19. 10. 2017 námitce podjatosti nevyhověl. Odbor SR KÚOK předmětný podnět k prohlášení nicotnosti rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk ze dne 7. 8. 2017 poté vyřídil sdělením ze dne 23. 10. 2017, ještě před předáním odvolání Odboru SR KÚOK k přezkoumání a rozhodnutí, a tudíž ani nebyl důvod pro přerušení odvolacího řízení.

Dále se ve svém odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, napadá závazné stanovisko k odnětí půdy ze ZPF, ze dne 8. 3. 2019, č.j. KUOK 28920/2019, kdy toto nové souhlasné závazné stanovisko k odnětí půdy ze ZPF ze dne 8. 3. 2019 považuje za nepřezkoumatelné, a tedy nezákonné, což ve svém odvolání rozvádí.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu závazného stanoviska k vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu OŽPZ KÚOK ze dne 8. 3. 2019, Sp.zn. KÚOK/8722/2019/OŽPZ/7257, č.j. KUOK 28920/2019, z hlediska zákona o ochraně ZPF, Odbor SR KÚOK, nejprve opatřením ze dne 1. 6. 2020 požádal OŽPZ KÚOK o vyjádření k námitkám odvolání, které obdržel dne 10. 6. 2020. Následně Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 11. 6. 2020, jak bylo již výše uvedeno, požádal Ministerstvo životního prostředí, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený OŽPZ KÚOK, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Následně dne 27. 1. 2021 Odbor SR KÚOK obdržel „Prošetření dodržování zásad zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů - Souhlas k dočasnému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu udělený Krajským úřadem Olomouckého kraje pod č.j. KUOK 28920/2019 ze dne 8. 3. 2019“ MŽP VIII, vydané pod Sp.zn.: ZN/MŽP/2021/570/24, č.j. MŽP/2021/570/88, ze dne 26. 1. 2021. V tomto vyjádření sice MŽP VIII shledalo posuzované závazné stanovisko jako nezákonné, a uvedlo, že na základě uvedených zjištění ministerstvu nezbývá než konstatovat, že šetřené závazné stanovisko nelze (vzhledem k vadám v postupu KÚOK, OŽPZ) potvrdit, nicméně závazné stanovisko ponechalo v platnosti. Jelikož však MŽP VIII zrušeno nebylo, jak bylo výše popsáno, Odbor SR KÚOK na toto závazné stanovisko nahlíží jako na řádný podklad nezbytný k vydání rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby. K jednotlivým námitkám odvolatele se MŽP VIII ve svém přípisě dále nijak nevyjádřilo.

Námitky odvolatele se dále týkaly závazného stanoviska EIA, kdy odvolatel uvádí, že podle Čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod 2/1993 Sb., platí, že každý má

právo na příznivé životní prostředí, a že toto právo je realizováno splněním zákonných podmínek v povolovacím procesu, a to mj. prostřednictvím zákona č. 100/2001 Sb. (EIA) a zákona č. 114/1992 Sb., především z hlediska posouzení zásahu do krajinného rázu. Uvádí, že v těchto povolovacích procesech byl porušen zákon, stanoviska jsou nepřezkoumatelná a tedy i nezákonná. Dále, že vliv na životní prostředí nebyl v EIA dostatečně v souvislostech posouzen, a takřka ve všech posuzovaných oblastech bylo konstatováno, že jde o významný zásah, který je ale možné akceptovat. Dle odvolatele nikdy nebyly tyto vlivy vyhodnoceny souhrnně, protože z tolika negativních vlivů by nikdy nemohl být dán souhlas s realizací.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu závazného stanoviska OŽPZ KÚOK pod Sp. zn. KÚOK/85415/2008/OŽPZ/7265, č. j. KUOK 85415/2008, ze dne 19. 8. 2009, k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí, Odbor SR KÚOK nejprve opatřením ze dne 1. 6. 2020 požádal OŽPZ KÚOK o vyjádření k námitkám odvolání, které obdržel dne 16. 6. 2020. Poté Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 17. 6. 2020, jak bylo již výše uvedeno, požádal Ministerstvo životního prostředí, jakožto věcně příslušný správní orgán nadřízený OŽPZ KÚOK, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu.

Dne 7. 7. 2020 Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska“ ze dne 7. 7. 2020 pod Sp.zn.: ZN/MZP/2020/570/238, č.j. MZP/2020/570/985, Ministerstva životního prostředí. Tímto bylo závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje vydané pod č. j. KUOK 85415/2008, ze dne 19. 8. 2009, k posouzení vlivu provedení záměru „Větrný park Jívová“ na životní prostředí, v plném rozsahu potvrzeno.

V tomto závazném stanovisku Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VIII (dále MŽP) nejprve uvedlo, že dne 19. 8. 2009 pod čj. KUOK 85415/2008, bylo OŽPZ KÚOK vydáno souhlasné stanovisko podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění platném ke dni vydání tohoto stanoviska, k záměru „Větrný park Jívová“ (dále „stanovisko EIA“), které je podkladem rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk Sp.zn: OS 564/2016 zah, čj.: MEST 154937/2019, ze dne 11. 11. 2019, o umístění a povolení stavby pod názvem „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v k. ú. Jívová. Žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení podala právnická osoba SYNERGION Jívová s.r.o., dne 22. 4. 2016. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podali odvolání Lidmila Šlížková, Marek Kocián a Spolek Nízký Jeseník, kteří ve svém odvolání mj. uplatnili také námitky proti stanovisku EIA. Dále uvedlo, že tyto námitky jsou uvedeny dále společně s jejich vypořádáním.

MŽP uvedlo, že dle § 149 odst. 1 správního řádu je stanovisko EIA úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 (nyní 7) správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Na základě podaného odvolání odvolatelů tedy Odbor SR KÚOK požádal přípisem č. j. KUOK 67626/2020, ze dne 17. 6. 2020, o potvrzení nebo změnu stanoviska EIA. Nadřízeným správním orgánem je podle ust. § 178 správního řádu, v souladu s ust. § 21 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., a zároveň i příslušným správním orgánem k přezkoumání stanoviska EIA OŽPZ KÚOK podle § 149 odst. 5 (nyní 7) správního řádu MŽP.

Dále MŽP uvedlo, že ve vztahu k procesu posouzení vlivu záměru na životní prostředí (EIA) ve svém odvolání odvolatelé shodně uvádí, že podle Listiny práv a svobod 2/1993 Sb. čl. 35 odst. 1 (Usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky) má každý právo na příznivé životní prostředí, a to především prostřednictvím zákona č. 100/2001 Sb. (EIA) a zákona č. 114/1992 Sb. (stanovisko k zásahu do krajinného rázu). Odvolatelé mají za to, že v daných povolovacích procesech byl mnohonásobně porušen zákon, a shledávají vydaná příslušná stanoviska nepřezkoumatelná a tedy i nezákonná. Namítají, že vliv na životní prostředí nebyl v rámci EIA dostatečně v souvislostech a souhrnně posouzen, jinak by nemohl být dán souhlas s realizací záměru.

Odvolatelé tak napadají proces EIA a tedy i souhlasné závazné stanovisko v obecné rovině, bez uvedení konkrétních případných vad procesu či samotného stanoviska. Z obsahu odvolání není zřejmé, v čem měl být porušen zákon č. 100/2001 Sb. a v čem spočívá nedostatečnost vyhodnocení vlivů záměru v procesu EIA. Z kontextu příslušných bodů odvolání však MŽP vyplývá, že se jedná především o problematiku krajinného rázu.

MŽP uvedlo, že při přezkumu stanoviska EIA a procesu, který jeho vydání předcházelo, vycházelo ze spisového materiálu a dalších dostupných podkladů (informační systém EIA) a dospělo k závěru, že stanovisko EIA bylo vydáno OŽPZ KÚOK jako věcně příslušným správním orgánem a v souladu s požadavky příslušných ustanovení zákona č. 100/2001 Sb., bez procesních vad. Stanovisko EIA bylo vydáno na základě dokumentace, posudku, veřejného projednání a doručených vyjádření v souladu s aktuálně platnou legislativou v době jeho vydání.

Pro úplnost MŽP uvedlo, že následně bylo OŽPZ KÚOK pod č. j. KUOK 34453/216, dne 8. 4. 2016, k danému záměru vydáno souhlasné závazné stanovisko k ověření souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. 12. 2011, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a další související zákony („ověřovací stanovisko“). Platnost stanoviska EIA pak byla prodloužena vyjádřením OŽPZ KÚOK č.j. KUOK 89121/2011, ze dne 4. 8. 2011, o 5 let, tj. do 19. 8. 2016, a poté vyjádřením č. j. KUOK 78168/2016, ze dne 29. 7. 2016, o dalších 5 let, tj. do 19. 8. 2021. Jako podklad pro vydání rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk pak bylo OŽPZ KÚOK dne 28. 6. 2016 pod č.j. KUOK 34448/2016, vydáno souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, ve smyslu ust. § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. ve vztahu k závaznému stanovisku EIA. Odvolateli namítaná nezákonnost předmětného stanoviska EIA ani samotného procesu EIA tedy nebyla MŽP shledána.

Ani při přezkumu věcné správnosti neshledalo MŽP vady při vydání stanoviska EIA. K tomu MŽP uvedlo, že dokumentace vlivu stavby na životní prostředí podle § 8 zákona č. 100/2001 Sb. byla zpracována v červenci 2008 (dopracována 04/2009) Ing. Alešem Calábkem, držitelem autorizace podle zákona č. 100/2001 Sb. Součástí této dokumentace byla řada odborných studií - Hluková studie (Ing. Aleš Jirásek, květen 2008), Větrný park Jívová – hodnocení vlivů záměru na krajinný ráz (Ing. Aleš Calábek, červen 2008), Větrný park Jívová – hodnocení potenciálních vlivů větrných elektráren na obratlovce spolu s návrhy opatření pro zmírnění uvažovaných negativních vlivů

(Mgr. Radim Kočvara, říjen 2007), Posouzení vlivu záměru Větrný park Jívová na evropsky významné lokality a ptačí oblasti dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb, o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (RNDr. Marek Banaš, Ph.D., prosinec 2007).

Dále MŽP uvedlo, že v souladu s citovaným zákonem zajistil OŽPZ KÚOK zpracování posudku autorizovanou osobou Ing. Petrem Götthansem a na jeho doporučení byla dokumentace doplněna o posouzení přípustnosti realizace záměru s ohledem na polohu přírodních parků Údolí Bystřice a Sovinecko a s ohledem na závěry Územní studie větrných elektráren na území Olomouckého kraje a posouzení kumulativních vlivů Větrného parku Jívová a dalších stávajících a připravovaných zařízení větrné energetiky. Součástí doplněné dokumentace byl znalecký posudek „Vyhodnocení vlivu stavby Větrný park Jívová na krajinný ráz“, zpracovaný Ing. Pavlem Martanem, znalcem v oboru ochrana přírody se specializací ochrana a tvorba krajiny a životního prostředí, se závěrem, že vliv větrného parku Jívová na jednotlivé složky životního prostředí je v dotčené lokalitě únosný.

Posudek EIA záměru byl zpracován podle požadavků § 9 zákona č. 100/2001 Sb. a velmi podrobně se zabýval hodnocením zejména citlivých oblastí záměru. Jako nejproblémovější a nejčastěji diskutovanou problematiku označil vlivy na krajinný ráz, ale také možnou kumulaci vlivů záměru s vlivy obdobných staveb v okolí. Jako předpokládané největší potenciální negativní vlivy byly vyhodnoceny: hluk, vliv na krajinný ráz a vliv na živočichy. Vzhledem k charakteru záměru a jeho lokalizaci však bylo konstatováno, že záměr je celkově podmíněně přijatelný za předpokladu realizace požadovaných opatření k ochraně životního prostředí a veřejného zdraví, zejména opatření souvisejících s ochranou přírody a protihlukových opatření spočívajících především v lokalizaci větrných elektráren v dostatečné vzdálenosti od obytných sídel. Výše navržená opatření byla OŽPZ KÚOK řádně přejata do stanoviska EIA.

Po zhodnocení podkladů a průběhu procesu EIA má MŽP za to, že hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz (jakož i vlivů na další složky životního prostředí) byla věnována dostatečná pozornost, a se závěry stanoviska EIA se ztotožňuje. Dále MŽP uvedlo, že záměr přímo nezasáhne do zvláště chráněného území, soustavy Natura 2000, významného krajinného prvku, ÚSES ani přírodního parku. Přestože však zasáhne do kulturních dominant krajiny a harmonických vztahů v krajině, jedná se o zařízení s omezenou životností (20 – 25 let), které lze bez následků pro krajinu nebo životní prostředí odstranit.

Obecně pak MŽP k výše uvedenému dodalo, že na dokumenty zpracováváné v rámci procesu EIA (zejména dokumentace a posudek) jsou z hlediska zákona č. 100/2001 Sb. kladeny vysoké nároky jak po odborné stránce, tak po stránce objektivitu. Z tohoto důvodu je ke zpracování těchto dokumentů oprávněna pouze odborně způsobilá osoba, která je držitelem autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí. Zejména posudek EIA je nástrojem kontroly kvality informací a důležitým faktorem garantujícím správnost a objektivitu celého procesu EIA, když úkolem zpracovatele posudku je prověřit, zda jsou informace překládané oznamovatelem v dokumentaci úplné, správné, zda k jejich získání bylo použito adekvátních metod apod. Zpracování posudku se tedy dá chápat jako odborný přezkum úplnosti a kvality dokumentace, přičemž základními podklady pro jeho zpracování jsou dokumentace, vyjádření k ní podaná, příp. závěry z veřejného projednání. Součástí posudku je tedy vypořádání vyjádření k dokumentaci a návrh stanoviska EIA, které následně k záměru vydává příslušný úřad. Vzhledem k výše uvedenému nemá MŽP důvod zpochybňovat kvalitu

odborných podkladů předmětného procesu EIA. Navíc odvolatelé ve svých odvoláních případné konkrétní vady či „logické rozpory“ posudku nijak nespecifikovali.

Proto zde podle MŽP není důvod pro změnu odvoláním napadeného stanoviska EIA tak, jak to stanoví díkce ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu, a závazné stanovisko OŽPZ KÚOK č.j. KUOK 85415/2008, ze dne 19. 8. 2009, k posouzení vlivů provedení záměru „Větrný park Jívová“ na životní prostředí se tedy v plném rozsahu potvrzuje. Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností posoudil námitku týkající se závazného stanoviska EIA a procesu EIA jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Odvolatel dále namítá, že je bagatelizován problém odletování námrazy, kdy stavební úřad tvrdí, že led může odpadávat maximálně do vzdálenosti 50 m od paty VTE, což je dle něho zcela nepravdivé tvrzení, které by platilo pouze za předpokladu, že nefouká vítr a že se vrtule nebude točit. K tomu uvádí, že u VP Horní Loděnice jsou cedule se sdělením, že led může odletovat až do 150 m od paty věže, a že jsou známy případy, kdy led může odletovat až do vzdálenosti 250 m. Dále, že mnohakilogramové kusy ledu letící velkou rychlostí přímo ohrožují lidský život, přičemž na poli východně od cesty mezi Jívovou a Hraničnými Petrovicemi se v zimním období pohybují stovky běžkařů. Stavební úřad situaci bagatelizuje a rozhodnutí je tak nezákonné.

K těmto námitkám Odbor SR KÚOK uvádí, že otázkou odlétávající námrazy se zabývá projektová dokumentace pro společné územní rozhodnutí a stavební povolení. Zde se uvádí, že námraza vzniká hlavně na listech rotorů a na gondolách (strojovnách) VTE. VTE jsou vybaveny dvojím bezpečnostním systémem, který odlétávání námrazy do velké vzdálenosti od VTE eliminuje, neboť zajistí včasné odstavení VTE při vytvoření námrazy. Odpadávající námraza proto dopadá pouze do bezprostředního okolí VTE. Odpadáváním, resp. odlétáním námrazy tak může být postihnut pouze prostor přímo pod listy rotoru VTE. S ohledem na tyto skutečnosti mohou být odpadávající, resp. odlétávající námrazou ovlivněny výhradně pozemky, na nichž se jednotlivé VTE nachází a dále pozemky bezprostředně sousedící se stavbou VTE, nad kterými se budou pohybovat rotory VTE. Vlivem odlétávající námrazy jsou tedy konkrétně dotčeny shodné pozemky: u VTE 01 pozemky parc.č. 1470/1 a 1470/6, u VTE 02 pozemky parc.č. 1470/2, 1470/11 a 1470/13, u VTE 03 pozemky parc.č. 1910/6, 1910/11, 1910/13 a 1910/28, u VTE 04 pozemky parc.č. 1390/61, 1390/17 a 1390/41, u VTE 05 pozemky parc.č. 1320/1 a 1320/12, vše v katastrálním území Jívová. Jelikož námrazu lze předpokládat zejména v zimním období, které je obdobím vegetačního klidu, nehrozí na těchto pozemcích kolize zemědělské techniky s odpadávající námrazou.

Otázkou odlétávající námrazy se zabýval také Krajský soud v Ostravě, v rozsudku pod č.j. 60 A 91/2021-63, ze dne 26. 4. 2022, v němž k námitce Lidmily Šlížkové týkající se odlétávání námrazy nejprve poukázal na část B.6 Souhrnné technické zprávy, ze které vyplývá, že samotné větrné elektrárny jsou vybaveny dvojím bezpečnostním systémem, který eliminuje odpadávání námrazy do velké vzdálenosti. Bezpečnostní systém při vytvoření námrazy zajistí včasné odstavení větrné elektrárny. Odpadávání námrazy tak může postihnout jen prostor bezprostředně přímo pod lopatkami rotoru. Dále pak uvedl, že z článku doc. Lapčíka však vyplývá jen to, že podle jeho autora je nutné instalovat výstražné tabule upozorňující na možnost odpadávání ledu z lopatek rotorů větrné elektrárny, a to ve vzdálenosti 250 m. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, pak ve shodě s Odborem SR KÚOK konstatoval, že zmíněný článek skutečně obsahuje toliko subjektivní názor doc. Lapčíka. Navíc sám doc. Lapčík v něm poukazuje na to, že novější větrné elektrárny (článek je z roku 2009) jsou vybaveny systémem, který má odpadávání námrazy zabránit. Dále pak uvedl, že se rozhodně

nejedná o listinu způsobitou prokázat, že se v posuzovaném případě může z lopatek rotorů uvolnit námraza a odlétat až do vzdálenosti 250 m. Tudíž Lidmilou Šlížkovou předložený důkaz není s to zpochybnit správnost projektové dokumentace a odůvodnit možné dotčení jejích práv. Námitka Lidmily Šlížkové proto dle soudu není důvodná.

Na základě výše uvedeného je zcela zřejmé, že vzhledem k dvojímu bezpečnostnímu systému, který je součástí těchto VTE, odlétávání námrazy do velké vzdálenosti od VTE eliminuje, neboť zajistí včasné odstavení VTE při vytvoření námrazy. Námraza tak vzhledem k zastavení VTE nebude odletovat až do vzdálenosti 150 m či 250 m, jak se odvolatel mylně domnívá, jelikož se vrtule slovy odvolatele nebude točit. Nelze tak souhlasit s tvrzením odvolatele, že problém odletování námrazy je bagatelizován, a že tvrzení stavebního úřadu, že led může odpadávat maximálně do vzdálenosti 50 m od paty VTE je zcela nepravdivé tvrzení, jelikož opak je pravdou. Pokud jde o cedule s upozorněním na odlétávající námrazu, jedná se, jak uvedl i Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, o pouhé upozornění na takovou možnost, nikoliv skutečný stav.

Dále považuje za nutné prověřit, zda je stavební úřad v současné době (pozn. Odboru SR KÚOK: v době doplnění odvolání, tj. leden 2020) obsazen, kdy upozorňuje na to, že činnost stavebního úřadu byla zastavena v situaci, kdy činnost ústavních zákonů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny, viz podání Mgr. Vladimíra Chlupa, na které upozorňoval v rámci námitek. K tomu uvádí, že tato situace nebyla rozporována, nebylo na ni reagováno a nebyla dosud napravena.

K tomuto Odbor SR KÚOK uvádí, že nelze souhlasit s tvrzením odvolatele, že na toto nebylo nijak reagováno a nebyla dosud napravena. Jak Odbor SR KÚOK ze správního spisu zjistil, Spolek Nízký Jeseník skutečnost týkající se zastavení činnosti Stavebního úřadu Šternberk panem Vladimírem Chlupem, kterou měl zastavit na základě usnesení Nejvyššího správního soudu z důvodu protizákonného a protiústavního jednání, uvedl ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 7. 11. 2019. Dále k tomu uvedl, že činnost stavebního úřadu nebyla dosud obnovena, a tudíž osoby jednající za stavební úřad nejsou oprávněny žádné územní a stavební řízení vést.

Jak již bylo výše také uvedeno, Stavební úřad Šternberk se v napadeném rozhodnutí podanými námitkami řádně zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal a Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu Šternberk k podaným námitkám, resp. s jeho závěry učiněnými ve vztahu k podaným námitkám, v podstatě ztotožnil. Jak Stavební úřad Šternberk v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomuto tvrzení správně uvedl, příslušnost obecných stavebních úřadů upravuje ustanovení § 13 stavebního zákona, kdy obecními stavebními úřady jsou mimo jiné obecní úřady s rozšířenou působností. Podle vyhlášky č. 388/2002 Sb. do správního obvodu obce s rozšířenou působností Šternberk patří mj. i obec Jívová, když v tomto správním obvodu vykonával působnost Stavební úřad Šternberk již ke dni 31. 12. 2012, resp. i ke dni 31. 12. 2006, když zmocnění k výkonu činnosti na území obce Jívová je pro Stavební úřad Šternberk stanoveno v Usnesení 7. plenárního zasedání Okresního národního výboru v Olomouci, konaného dne 29. 12. 1982. Jak dále Stavební úřad Šternberk uvedl, není mu známo, že by došlo k zákonné změně místní nebo věcné příslušnosti s odkazem na konání uvedeného pana Vladimíra Chlupa.

Dále k tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že podle ust. § 13 odst. 1 stavebního zákona je obecním stavebním úřadem a) ministerstvo, které je ústředním správním úřadem ve věcech stavebního řádu, b) krajský úřad, c) obecní úřad obce s rozšířenou působností, d) pověřený obecní úřad, e) městský a obecní úřad, který tuto působnost vykonával ke dni 31. prosince 2012. Stavební úřad Šternberk je obecním úřadem obce s rozšířenou

působností ze zákona, a stejně jako Stavebnímu úřadu Šternberk není Odboru SR KÚOK známo, že by došlo k jakékoliv zákonné změně místní nebo věcné příslušnosti tohoto správního orgánu, tudíž Stavební úřad Šternberk je věcně i místně příslušným správním orgánem pro vedení předmětného řízení a vydání rozhodnutí v dané věci.

K námitkám Lidmily Šlízkové Odbor SR KÚOK sděluje následující:

Odbor SR KÚOK k podaným námitkám předně uvádí, jak bylo již výše uvedeno, že odvolatelka je účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) stavebního zákona, a dle ust. § 89 odst. 4 a ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona může uplatňovat proti projednávanému záměru pouze námitky v takovém rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno. Současně dle těchto ustanovení platí, že k námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Z toho vyplývá, že k podaným námitkám, které účastníci řízení nejsou oprávněni uplatňovat, jelikož se netýkají přímého dotčení jejich zájmů, se, v souladu uvedenými ustanoveními nepřihlíží. Jak bylo již výše uvedeno, Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci přišvědčil závěrům Odboru SR KÚOK učiněným v rozhodnutí ze dne 10. 11. 2021 v tom, že vlastnické právo odvolatelky Lidmily Šlízkové k pozemkům a stavbám na nich nemůže být samotnými VTE přímo dotčeno, resp. odvolatelka nemůže být přímo dotčena na právu své nemovitosti běžně užívat a nakládat s nimi. Tedy její vlastnická práva k výše uvedeným pozemkům a stavbám nemohou být přímo dotčena umístěním jednotlivých VTE, jejich prováděním a současně ani jejich následným užíváním, včetně namítaného hluku a odletování námrazy z lopatek VTE, jak v napadeném rozhodnutí Odbor SR KÚOK vyhodnotil a popsal. K přímému dotčení jejich vlastnických práv tak může dojít pouze předmětným ochranným pásmem zemního kabelového vedení VN 35 kV, a to vlastnických práv k pozemkům parc. č. 1908/27 a 1908/28 v k.ú. Jívová. Nicméně Odbor SR KÚOK pro úplnost v souvislosti s přezkoumáním souladu daného záměru s právními předpisy se zabýval všemi jí podanými námitkami a k takto podaným námitkám uvádí následující.

K námitkám týkajícím se rozporu záměru se ZÚR OK, kde je uvedeno, že regulativy uvedené v Územní studii větrné elektrárny na území Olomouckého kraje jsou závazné, kdy stavební úřad i Odbor SR KÚOK však tuto podmínku zcela v rozporu se zákonem zpochybňují, přičemž jsou povinni podmínky uvedené v ZÚR respektovat, a že záměr nesplňuje regulativy Územní studie větrné elektrárny na území Olomouckého kraje, což nebylo rozporováno, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Posouzením předmětného záměru „Větrný park Jívová (5x2MW)“ s vydanou územně plánovací dokumentací obce Jívová a se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje a s Politikou územního rozvoje České republiky se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění rozhodnutí, kdy na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že předmětný záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“ je navržen v souladu s Politikou územního rozvoje ČR v úplném znění po Aktualizaci č. 5, současně také se ZÚR OK v úplném znění po Aktualizaci č. 5, a také v souladu se Změnou č. 3 platného územního plánu obce Jívová.

K namítaným skutečnostem uvedeným odvolatelkou týkajícím se posouzení záměru s územně plánovací dokumentací dále Odbor SR KÚOK uvádí, že námitky odvolatelky uplatněné v podaném odvolání jsou zcela shodné s námitkami podanými odvolatelem Spolkem Nízký Jeseník v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, kterými se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, tudíž považuje za nadbytečné se námitkami týkajícími se posouzení záměru s územně plánovací dokumentací, resp. ZÚR OK, opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené

posouzení záměru z hlediska územního plánování na str. 28 - 35 a na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 38 - 41.

Pokud se jedná o snižování cen nemovitostí v případě realizace větrných elektráren, Odbor SR KÚOK uvádí, že předmětem posouzení záměru ve společném územním a stavebním řízení není cena objektu nebo pozemku, nebo určitý komfort bydlení, ale posouzení stavby z hlediska stavebního zákona a předpisů souvisejících. Rozhodnutí stavebního úřadu je výsledkem společného posouzení všech orgánů hájících zájmy podle zvláštních předpisů, které mohou být umístěním předmětné stavby a její změny, dotčeny. Pokud podaný návrh všem zákonem stanoveným předpisům nevyhovuje, stavební úřad musí takový návrh zamítnout. Totéž však platí i naopak, pokud tedy záměr navrhovatele stavebním a souvisejícím předpisům neodporuje, nemá stavební úřad jinou možnost, než o něm rozhodnout kladně. Pokud jsou tedy požadavky dané stavebním zákonem a předpisy souvisejícími splněny, Stavební úřad Šternberk neměl důvod žádost z tohoto důvodu zamítnout. Jak již bylo výše uvedeno, navrhovaný záměr „Větrný park Jívová (5x2MW)“ je v souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, v souladu s obecnými požadavky na výstavbu i se zájmy chráněnými zvláštními právními předpisy.

Toto vychází ze závěrů Nejvyššího správního soudu vyslovených v rozsudku ze dne 12. 3. 2010 pod č.j. 7 As 13/2010 - 145, vycházejícího z unesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, (publikovaného pod č. 1910/2009 Sb. NSS) aplikovaného i v rozsudku NSS ze dne 14. 7. 2011, č.j. As 56/2011 - 133, kde se mimo jiné uvádí, že: *V rámci územního řízení - a stejně tak i v rámci stavebního řízení či řízení o dodatečném povolení stavby - je sice stavební úřad oprávněn a povinen posoudit námitku snížení tržní ceny sousedních nemovitostí, avšak činí tak jen z pozice nástrojů stavebního zákona, tedy zejména z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací, s obecnými požadavky na výstavbu a se zájmy chráněnými dalšími předpisy. Z těchto závěrů NSS zcela jasně vyplývá, že předmětem posouzení stavby ve společném řízení není cena objektu či pozemku, ale posouzení stavby z hlediska stavebního zákona a předpisů souvisejících.*

Dále také, jak uvedl Stavební úřad Šternberk ve svém rozhodnutí, ze závěrů Ústavního soudu vyslovených v usnesení č.j. I ÚS 3197/18, kde je mj. uvedeno, že: *Z hlediska čl. 11 Listiny vlastnické právo obsahuje právo věc držet, užívat jí, brát z ní užítky a nakládat s ní. Vlastnictví však není neomezeným panstvím nad věcí, ale toto právo je omezeno právní úpravou. Proto není možné mít za to, že vlastnická práva sousedů zůstanou absolutně nedotčena. Vlastnické právo stěžovatele a vlastnické právo stavebníka na sebe vzájemně působí a v moci práva je pouze zamezit extrémní nevyváženosti těchto práv. Z hlediska předpisů práva veřejného pak stavební zákon upravuje institut územně plánovací dokumentace, která představuje společenskou dohodu o využití území lidmi, kteří v něm žijí. Pokles ceny nemovitostí daný sousední zástavbou, která je v souladu s územním plánem, zásah do vlastnického práva zjevně nepředstavuje a trvalou hodnotu věci samozřejmě čl. 11 Listiny nezaručuje. Jak z čl. 11 Listiny vyplývá, vlastnictví nepoživá neomezené ochrany, ale ten, kdo chce realizovat své vlastnické právo, je omezen právní úpravou (územním plánem) na daném území. Je-li stavba v souladu s územním plánem a jsou-li dodrženy ostatní podmínky pro výstavbu (obecně technické požadavky, souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů, povolení výjimek) nemůže být vlastnické právo porušeno.*

Odbor SR KÚOK k tomu dodává, že otázky následků staveb na jejich okolí (včetně případné prodejnosti nemovitostí) jsou pro společné řízení již dány a vyřešeny v platné

územně plánovací dokumentaci a v tomto řízení již není pro jejich řešení prostor. Je to právě územně plánovací dokumentace, která stanoví základní koncepci rozvoje daného území obce, ochranu jeho hodnot a jeho plošného a prostorového uspořádání. Tudíž stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení nemůže zjišťovat také otázky dopadu nových staveb a změn staveb na stávající zástavbu v oblasti majetkové, když k tomu nemá zákonné podklady a stanoveny žádné instrumenty.

K námitkám týkajícím se posouzení předmětného záměru dle zákona č. 100/2001 Sb. a zákona č. 114/1992 Sb., především z hlediska posouzení zásahu do krajinného rázu, kdy v těchto povolovacích procesech byl porušen zákon, a vydaná stanoviska jsou nezákonná, vliv na životní prostředí nebyl v EIA dostatečně v souvislostech posouzen, a že výsledek posouzení zásahu do krajinného rázu je zcela v rozporu se zákonem, když OŽP vydal nesouhlasné stanovisko, ale OŽPZ KÚOK ho v rozporu se zákonem změnil na stanovisko souhlasné, s odkazem na posudek soudního znalce, který žádné korektní posouzení zásahu do krajinného rázu neprovedl, kdy se OŽPZ KÚOK sice odvolává na autoritu soudního znalce, ale není schopen vysvětlit logické rozpory v jeho posudku, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Námitky odvolatelky týkající se posouzení daného záměru v rámci procesu EIA a také v rámci jeho posouzení z hlediska zásahu do krajinného rázu jsou opět zcela shodné s námitkami podanými Spolkem Nízký Jeseník v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, kterými se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, tudíž považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 48 - 43 a 59 - 62.

K námitkám, že stavební úřad nesprávně vyhodnotil rozpor v požadavcích dotčených úřadů, a to v rozporných požadavcích na barevné provedení větrných elektráren, kdy OŽPZ KÚOK požaduje provedení šedou barvou pro minimalizaci viditelnosti, a Úřad pro civilní letectví zvýraznění částí VTE barvou červenou pro maximalizaci viditelnosti, a to, že OŽPZ KÚOK zlehčuje své vlastní podmínky, je zcela v rozporu se zákonem a dokládá nekompetentnost úřadu, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Námitky odvolatelky týkající se rozporných požadavků dotčených orgánů v závazných stanoviscích jsou opět zcela shodné s námitkami podanými Spolkem Nízký Jeseník v podaném odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, kterými se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, tudíž považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 41 - 42.

K námitkám týkajícím se chybějící podmínky pro měření hluku a konkrétních opatření, jaká budou provedena, pokud budou překračovány hlukové limity, např. požadavek na odstranění stavby, Odbor SR KÚOK uvádí, že tyto námitky jsou opět zcela shodné s námitkami podanými Spolkem Nízký Jeseník v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, kterými se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění rozhodnutí, tudíž považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 55 - 58.

K námitkám, že je bagatelizován problém odletování námrazy až do vzdálenosti 250 m od paty VTE, které může ohrozit lidský život, a že úřad nemá právo určovat vlastníkům nemovitostí, jakým způsobem je mají užívat (k zemědělské produkci) a nemá právo je ohrožovat na životě, Odbor SR KÚOK uvádí, že tyto námitky jsou obsahově shodné s námitkami podanými Spolkem Nízký Jeseník v odvolání ze dne 13. 12. 2019, resp. jeho doplnění, kterými se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění rozhodnutí,

tudíž považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 62 - 63.

K tomu, že odvolatelka je spoluvlastníkem pozemků, které jsou vzdálenosti 198 m, resp. 248 m, od VTE 05 a VTE 03, a že není možné, aby ji tyto VTE při pobytu na jejím pozemku ohrožovaly na životě, a tvrdí, že umístěním těchto VTE se omezí bezpečný celoroční pohyb na její nemovitosti, a že žádný úřad nemá právo jí stanovit, v jakém ročním období se po své nemovitosti má pohybovat a jakkoliv jí bránit a omezovat v jeho užívání, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo výše uvedeno, že Odbor SR KÚOK v rozhodnutí čj. KUOK 112441/2021, ze dne 10. 11. 2021, jímž posoudil odvolání jako nepřípustné, vyhodnotil, že vlivem odlétávání námrazy nebudou žádným způsobem dotčena vlastnická práva odvolatelky k předmětným pozemkům. Toto rozhodnutí bylo sice následně Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci zrušeno, nicméně tomuto názoru krajský soud ve svém rozsudku přisvědčil (viz výše na str. 62 – 63). Jak již bylo výše také uvedeno, VTE jsou vybaveny dvojím bezpečnostním systémem, který odlétávání námrazy do velké vzdálenosti od VTE eliminuje, neboť zajistí včasné odstavení VTE při vytvoření námrazy. Odpadávající námraza proto dopadá pouze do bezprostředního okolí VTE. Odpadáváním, resp. odlétáním námrazy tak může být postihnut pouze prostor přímo pod listy rotoru VTE. Přičemž pozemky ve vlastnictví odvolatelky jsou od okraje rotorů, jak sama uvádí, ve vzdálenosti 198 m, resp. 248 m.

K tomu, že žádný úřad nemá právo jí stanovit, v jakém ročním období se má po své nemovitosti pohybovat a jakkoliv jí bránit a omezovat v jeho užívání, Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že z odůvodnění rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk nevyplývají žádné skutečnosti, které by potvrzovaly tato tvrzení odvolatelky, tudíž je tato námitka nedůvodná a zcela neopodstatněná. Nadto Odbor SR KÚOK uvádí, jak již bylo výše také uvedeno, že dle čl. 11 Listiny vlastnické právo obsahuje právo věc držet, užívat jí, brát z ní užítky a nakládat s ní. Není však neomezeným panstvím nad věcí. Toto právo je omezeno právní úpravou, proto není možné mít za to, že vlastnická práva sousedů zůstanou absolutně nedotčena. Ta na sebe vzájemně působí a v moci práva je pouze zamezit extrémní nevyváženosti těchto práv. Z hlediska předpisů práva veřejného pak stavební zákon upravuje institut územně plánovací dokumentace, která představuje společenskou dohodu o využití území lidmi, kteří v něm žijí.

K tomu, že stavebník se jejími námitkami, které uplatnila v novém projednání, vůbec nezabýval, jen se ve vyjádření odvolával na své stanovisko v rámci prvního projednání, i když její námitky jsou v rámci nového projednání odlišné, a není tak možné se k nim nevyjádřit, Odbor SR KÚOK uvádí, že stavebník není povinen se ve správním řízení zabývat a vypořádat námitky podané účastníky řízení k danému záměru. Podle ust. § 36 správního řádu jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí (odst. 1) a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko (odst. 2). Stavební zákon pak v jednotlivých správních řízeních stanovuje okruh námitek, které mohou účastníci v řízení uplatnit (viz str. 37 - 38). Z uvedeného vyplývá, že není povinností stavebníka se v řízení vypořádat s námitkami uplatněnými účastníky řízení, má však právo, jako všichni ostatní účastníci řízení, se k předmětu řízení či námitkám a důkazům v řízení uplatněným vyjádřit. Povinnost vypořádat se s námitkami účastníků má v řízení naopak stavební úřad (zde viz ust. § 89 a ust. § 114 stavebního zákona). A jak bylo již výše uvedeno, Stavební úřad Šternberk se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná, a jejichž případné podmínky zapracoval do podmínek svého rozhodnutí.

Dále odvolatelka ve svém odvolání prakticky shrnuje již uplatněné námitky, kdy uvádí, že stavební úřad postupuje v rámci tohoto řízení od počátku nezákonně a zaujatě ve prospěch stavebníka, mění výklad zákona účelově tak, aby se stavba realizovala. Také, že podle stavebního úřadu se vlastně jedná o místo, které je liduprázdné, nejsou tam žádné památky, VTE nezasahují do ochranného pásma Údolí Bystřice, červené pruhy jsou dle stavebního úřadu neviditelné, a že podanými námitkami se nezabývá, nevypořádává se s nimi. Proto nabývá dojmu, že je ani nečte, stejně jako stavebník. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími se správnosti a zákonnosti postupu Stavebního úřadu Šternberk se zabýval výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání všech těchto námitek.

Dne 31. 5. 2022 Odbor SR KÚOK obdržel podání Lidmily Šlízkové, v zastoupení advokátky Mgr. Dominiky Kovařikové, nazvané Doplnění odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru stavebního o umístění dočasné stavby a o vydání stavebního povolení na dočasnou stavbu „Větrný park Jívová (5x2MW)“. Odbor SR KÚOK toto podání vyhodnotil jako vyjádření do řízení.

Odvolatelka ve svém podání uvádí, že je spoluvlastnicí mj. pozemků parc.č. 1908/27 a 1908/28 v k.ú. Jívová, mezi nimiž probíhá část pozemku parc.č. 1908/7, v níž má být uloženo zemní kabelové vedení VN35 kV pro propojení jednotlivých VTE, a to kabely 35-AXEKVCEY 1 x 70/25 a 35-AXWKVCEY 1 x 50/16 a nspecifikovaný komunikační kabel. Dále uvádí, že šířka vklíněné části pozemku parc.č. 1908/7 má v nejužším místě rozměr 1,80 m. Jelikož kolem těchto zemních kabelů je zřizováno ochranné pásmo o šíři 1 m po obou stranách krajního kabelu (viz § 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb.), je zřejmé, že toto ochranné pásmo zasahuje i na pozemky parc.č. 1908/27 a 1908/28 či alespoň jednoho z nich v jejím spoluvlastnictví. Uvádí, že uložením zemních kabelů v daném místě by došlo k jednostrannému zatížení pozemků v jejím spoluvlastnictví zákonnou služebností a bude zásadně ovlivňovat možnost jejich užívání.

Dále uvádí, že je tak umístěním kabelu v pozemku p.č. 1908/7 přímo dotčena na svém vlastnickém právu, neboť právní mocí územního rozhodnutí vznikne na nejméně jednom jejím pozemku ochranné pásmo tohoto vedení a cituje ust. § 46 odst. 8 a 10 zákona č. 458/2000 Sb. o činnostech v ochranném pásmu podzemního vedení. Dále uvádí, že jako spoluvlastnice pozemků jednoznačně dotčených ochranným pásmem vyjadřuje svůj kategorický nesouhlas s uložením kabelu v sousedním pozemku parc.č. 1908/7 v k.ú. Jívová a s tím spojeným vznikem ochranného pásma, které zasáhne do jejích pozemků (nebo nejméně do jednoho z nich). Vznikem ochranného pásma bude bez jakékoliv náhrady dotčena na svém vlastnickém právu, s čímž nesouhlasí.

K námitkám týkajícím se dotčení vlastnického práva Odbor SR KÚOK uvádí následující. Důležitou součástí okruhu otázek posuzovaných ve správním řízení je požadavek, že musí být chráněna práva a právem chráněné zájmy účastníků řízení. Tyto zájmy musí hájit v řízení správní orgán z úřední povinnosti, a to i v případech, kdy jejich případné porušení nebo ohrožení účastník řízení sám nenamítá. Správní orgán musí proto při hodnocení záměru z hledisek stanovených příslušnými ustanoveními vždy z úřední povinnosti také posuzovat, zda realizací záměru nedojde k nepřiměřenému ohrožení nebo porušení práv a právem chráněných zájmů zejména všech potenciálně „dotčených subjektů“ (účastníků řízení). Správní orgán proto musí v řízení hledat vždy takové řešení (a posléze jej promítnout do rozhodnutí), aby žadatel, jehož záměr splňuje všechna stanovená kritéria pro svoji realizaci, mohl svůj záměr na daném pozemku v požadovaném rozsahu uskutečnit, ale aby realizace záměru zároveň znamenala jen minimální možné dotčení okolí, tj. aby míra zhoršení životního prostředí

v území vlivem realizace záměru byla nejmenší možná, pokud k takovému zhoršení nevyhnutelně dojde.

K uvedené skutečnosti týkající se přímého dotčení vlastnického práva odvolatelky k uvedeným pozemkům Odbor SR KÚOK uvádí, že právě tato skutečnost je důvodem účastenství odvolatelky v předmětném řízení, jak bylo již výše v rozhodnutí popsáno. Právě proto, že odvolatelka může být na svých vlastnických právech přímo dotčena ochranným pásmem zemního kabelu VN35 kV, resp. její vlastnické právo k pozemkům může být rozhodnutím přímo dotčeno, náleží jí postavení účastníka řízení.

Přímým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různé imise (§ 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Imisemi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva (viz shora citované ustanovení občanského zákoníku podle kterého: „Vlastník se zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.“). Předně se rozdělují imise na přímé a nepřímé. Přímé imise jsou takové imise, ke kterým dochází v důsledku počínání vlastníka, tj. záměrně vháněné na sousední nemovitost (např. svádění dešťové vody trativodem na sousední pozemek). Nepřímé imise vznikají při výkonu vlastnického práva k pozemku nebo v důsledku přirozené povahy věci, podmíněný přírodními vlivy (např. zalétávání včel, kouř z ohně vlivem větru, šíření hluku). Přímé imise jsou výslovně zakázány, a to bez ohledu na míru obtěžování tím způsobenou, ledaže je k tomu zvláštní právní důvod. *Aby byla nepřímá imise zakázána, nestačí jen to, aby byla překročena míra přiměřená místním poměrům, ale navíc musí tyto imise podstatně omezovat obvyklé užívání pozemku.* Přímým dotčením sousedních nemovitostí tedy může být i namítané ochranné pásmo zemního kabelu, které je podle výše uvedeného imisí nepřímou, avšak pokud bude v míře nepřiměřené místním poměrům. V každé projednávané věci je nutno vždy zvážit, kteří z vlastníků sousedních pozemků a staveb na nich mohou být vydaným rozhodnutím přímo dotčeni na svých vlastnických či jiných právech. Přičemž účastenství bylo a je ve správním řízení založeno na pouhé možnosti, že by posuzovaná stavba mohla ohrozit či omezit vlastníka sousední stavby nebo pozemku na jeho vlastnickém právu, resp. podstatně ho omezit na obvyklém užívání těchto pozemků a staveb.

Jak již bylo výše uvedeno, Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci přisvědčil závěrům Odboru SR KÚOK učiněným v rozhodnutí č.j. KUOK 112441/2021, ze dne 10. 11. 2021, v tom, že vlastnické právo Lidmily Šlížkové k pozemkům a stavbám na nich nemůže být samotnými VTE přímo dotčeno, resp. odvolatelka nemůže být přímo dotčena na právu své nemovitosti běžně užívat a nakládat s nimi. Tedy její vlastnická práva k výše uvedeným pozemkům a stavbám nemohou být přímo dotčena umístěním jednotlivých VTE, jejich prováděním a současně ani jejich následným užíváním, včetně namítaného hluku a odletování námrazy z lopatek VTE, jak v napadeném rozhodnutí Odbor SR KÚOK vyhodnotil a popsal. Odbor SR KÚOK v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, tedy dále posuzuje možné přímé dotčení vlastnických práv odvolatelky k pozemkům parc. č. 1908/27 a 1908/28 v k. ú. Jívová předmětným ochranným pásmem zemního kabelového vedení VN 35 kV.

Prostudováním předloženého správního spisu Odbor SR KÚOK zjistil následující. Ve společném územním a stavebním řízení o umístění a povolení výše uvedené dočasné stavby „Větrný park Jívová (5x2MW)“ na pozemcích v katastrálním území Jívová se jedná o vybudování pěti větrných elektráren (VTE) typu Vestas V100 o jmenovitém výkonu 2,0 MW, o celkové výšce stavby 145,0 m (v horní úvrati listu) a průměru rotoru 100,0 m, které budou sloužit pro výrobu elektrické energie získané proměnou energie rychlosti větru na energii elektrickou, a které budou propojeny zemním kabelovým vedením 35 kV a optickým kabelem pro signalizaci a řízení větrného parku.

Zemní kabelové vedení VN 35 kV pro propojení jednotlivých VTE je navrženo kabely 35-AXEKVCEY 1 x 70/25 a 35-AXEKVCEY 1 x 50/16, na koncích opatřených vnitřní kabelovou koncovkou a přes „T-adaptér“ zaústěny do rozvaděče R35kV ve VTE. Kabely budou taženy v trojsvazku po každých 1,5 m vyvázaných a uložených volně v pískovém loži min. 1,0 m pod terénem, nad kterým bude uložen zemnič Cu. Celková délka kabelů je 4496 m. Vedle kabelu nebo nad kabelem ve vzdálenosti 200 mm bude veden optický kabel uložený v celé délce v chráničce HDPE 40/32. Zemní kabelové vedení VN 35 kV pro propojení větrných elektráren včetně optického kabelu se zemnicím lankem bude umístěno na pozemcích parc.č. 1470/6 (orná půda), 1470/1 (orná půda), 1470/7 (orná půda), 1470/8 (orná půda), 1470/2 (orná půda), 1470/11 (orná půda), 1470/13 (orná půda), 1470/25 (orná půda), 1501/1, 1501/3, 1908/14 (trvalý travní porost), 1908/20 (orná půda), 1908/19 (orná půda), 1908/21 (orná půda), 1908/22 (orná půda), 1908/8 (orná půda), 1908/7 (orná půda), 1910/11 (orná půda), 1910/13 (orná půda), 2369 (ostatní plocha), 1420/7 (orná půda), 1420/8 (orná půda), 1420/6 (orná půda), 2355/5 (ostatní plocha), 2423/1 (ostatní plocha), 1390/11 (lesní pozemek), 1390/10 (orná půda), 1390/38 (orná půda), 1390/12 (orná půda), 1390/13 (orná půda), 1390/59 (orná půda), 1390/17 (orná půda), 1390/61 (orná půda), 1380/2 (trvalý travní porost), 1380/4 (trvalý travní porost), 2012/24 (orná půda), 2012/11 (orná půda), 2012/22 (orná půda), 2012/13 (orná půda), 2012/1 (orná půda), 2444/1 (vodní plocha), 2352/1 (ostatní plocha), 1320/1 (orná půda), 1320/4 (trvalý travní porost), 1320/2 (ostatní plocha), 1320/7 (ostatní plocha), 1320/8 (orná půda) v k. ú. Jívová.

Jak nahlédnutím do katastru nemovitostí prostřednictvím veřejně přístupné aplikace Nahlížení do katastru nemovitostí na webové stránce <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>, Odbor SR KÚOK zjistil, Lidmila Šlízková je mj. spoluvlastníkem pozemků parc. č. 1908/27 a 1908/28 (oba orná půda) v kat. území Jívová. Tyto pozemky se nachází v území, které bylo v předložené hlukové studii vymezeno jako území s očekávanou ekvivalentní hladinou akustického tlaku ve stavu 2 + 5 VTE, tedy výsledné izofonové pole hluku ze dvou stávajících VTE, včetně pěti VTE navrhovaných, nad hladinou 35 dB. Hygienické limity hluku jsou dány nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, tedy jsou dány, jak napovídá sám název nařízení vlády, k ochraně zdraví obyvatel. Potenciální dotčení hlukovou zátěží ve fázi provozu VTE je tudíž třeba zkoumat výhradně ve vztahu k obytné zástavbě a také pozemkům, na nichž je tato obytná zástavba umístěna. Současně také ve vztahu k pozemkům, které jsou v platné územně plánovací dokumentaci obce Jívová určeny k obytné zástavbě. S ohledem na reálné využití výše uvedených pozemků, kdy se jedná o pozemky užívané k zemědělským účelům, které se dle Územního plánu obce Jívová nachází v plochách „Pi - produkční krajinná zóna intenzivní – plochy pro hospodaření na ZPF (orná půda, louky)“, sloužící produkci zemědělských plodin, Odbor SR KÚOK z tohoto pohledu možné dotčení těchto pozemků nehodnotí.

Jak je z katastrální mapy zřejmé, mezi pozemky parc.č. 1908/27 a parc.č. 1908/28 v k.ú. Jívová, je „vklíněna“ část pozemku parc.č. 1908/7 v k.ú. Jívová, ve které má být

uloženo zemní kabelové vedení VN35 kV pro propojení jednotlivých VTE a optický kabel. Jak odvolatelka uvádí, šířka vklíněné části pozemku parc.č. 1908/7 má ve svém nejužším místě rozměr 1,8 m, a jelikož je kolem zemních kabelů zřizováno ochranné pásmo o šíři 1 m po obou stranách od krajního kabelu, zasahuje i na pozemky parc.č. 1908/27 a 1908/28 či alespoň jednoho z nich v jejím spoluvlastnictví. Zmiňovaná část pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová, resp. pruh tohoto pozemku nacházející se mezi pozemky ve vlastnictví odvolatelky, jak si Odbor SR KÚOK ověřil měřením v mapě prostřednictvím veřejně přístupné aplikace Nahlížení do katastru nemovitostí na webové stránce <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/>, je ve svém nejužším místě šířky cca 1,82 m. Tato šířka pozemku je v místě styku pozemků parc.č. 1908/7, 1908/26 a 1908/28 v k. ú. Jívová. Tento pruh pozemku se pak dále postupně rozšiřuje, kdy ve vzdálenosti cca 7 m od uvedeného styku pozemků má šířku cca 2 m, ve vzdálenosti cca 10 m od uvedeného styku pozemků pak šířku cca 2,11 m a dále se rozšiřuje až na cca 2,6 m a poté se směrem k pozemku parc.č. 2369, resp. ke styku pozemků parc.č. 1908/7, 1908/27 a 2369 v k. ú. Jívová postupně zužuje, kdy šířka u styku uvedených pozemků je cca 2,11 m.

Na pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová je tedy umísťováno zemní kabelové vedení a komunikační vedení (optický kabel). Podle ust. § 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu. Podle odst. 8 tohoto ustanovení v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice je zakázáno a) zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umísťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky; b) provádět bez souhlasu jeho vlastníka zemní práce; c) provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob; d) provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením. Podle odst. 10 tohoto ustanovení je dále v ochranném pásmu podzemního vedení zakázáno vysazovat trvalé porosty a vedení bez ochranných prvků přejíždět mechanizmy o celkové hmotnosti nad 6 t. Podle ust. § 102 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ochranné pásmo podzemního komunikačního vedení činí 0,5 m po stranách krajního vedení.

Jak je z projektové dokumentace zřejmé, zemní kabelové vedení VN35 kV a optický kabel jsou umístěny uprostřed pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová a v daném místě jsou uloženy „pod sebou“. Toto vyplývá zejména z Koordinačního situačního výkresu v měřítku 1:10000, ve kterém je v místě umístění zemního kabelu v posuzované části uložení kabelu označeno písmesem „E“ a v legendě v části Uložení kabelu u písmene „E“ uvedeno, citace: „rostlý terén (kabely pod sebou)“. Toto je současně zřejmé také z výkresu „Kabelová trasa VP Jívová – situace“, listu „Detail VTE03“. Konkrétní uložení kabelů je pak zřejmé z výkresu „Řezy uložení kabelů“, listu „Uložení ve volném terénu - pod sebou“. Jak je z výkresu zřejmé, trojsvazek kabelů bude uložen v uspořádání „do trojúhelníku“ do pískového lože. Nad tímto svazkem kabelů bude uložen zemnič Cu a optický kabel, a to 20 cm nad kabely VN 35kV a ve vzájemné vzdálenosti 10 cm.

Jak bylo výše uvedeno, ochranné pásmo komunikačního kabelu činí 0,5 m od krajního kabelu. S ohledem k jeho uložení a šířce daného pozemku je zřejmé, že výše uvedené pozemky ve vlastnictví odvolatelky nebudou tímto ochranným pásmem nijak dotčeny.

Pokud jde o možné dotčení pozemků ve vlastnictví odvolatelky ochranným pásmem zemního kabelu, toto ochranné pásmo činí 1 m po obou stranách krajního kabelu. Jak dále vyplývá z výkresu řezu, uložení kabelového vedení v uspořádání do trojúhelníku, tzn. dva kabely vedle sebe a jeden uprostřed nad nimi, a s ohledem na vnější průměr zemních kabelů cca 45 mm, zaujímá šíři cca 10 cm. Celková šíře ochranného pásma, tj. šíře ochranného pásma a šíře kabelů dosahuje velikosti 2,1 m (1 m + 0,1 m + 1 m).

Jak je z výše uvedeného zřejmé, v místě, kde pozemek dosahuje šířky pouze 1,82 m (měřeno v mapě v katastru nemovitostí) lze předpokládat, že v uvedeném místě dojde k přesahu tohoto ochranného pásma i do pozemků parc.č. 1908/27 a parc.č. 1908/28 v k. ú. Jívová ve vlastnictví odvolatelky. Přičemž s ohledem na uložení kabelu, jak je navrženo a zakresleno v projektové dokumentaci stavby, tj. uprostřed pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová, a také s ohledem na výše uvedené postupné rozšiřování tohoto pozemku, je zřejmé, že k přesahu ochranného pásma na pozemky odvolatelky dojde pouze v nepatrném rozsahu, a to pouze v řádu centimetrů. V nejužším místě pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová, lze předpokládat přesah max. cca 14 cm do každého pozemku s tím, že tento přesah se bude postupně zmenšovat, až vymizí. Jinak řečeno, přesah ochranného pásma do těchto pozemků odvolatelky bude ve tvaru trojúhelníku, který bude mít jednu odvěsnu o délce cca 10 m a druhou cca 14 cm, tj. plochu 0,7 m².

Jak bylo již uvedeno, ochranné pásmo zemního kabelu je imisí nepřímou, a také, aby byla nepřímá imise zakázána, nestačí jen to, aby byla překročena míra přiměřená místním poměrům, ale navíc musí tyto imise podstatně omezovat obvyklé užívání pozemku. Odbor SR KÚOK se tedy dále zabýval tím, k jakému účelu jsou využívány pozemky ve vlastnictví odvolatelky, a v souvislosti také tím, zda umístěním zemního kabelového vedení na sousedním pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová a zmíněným ochranným pásmem, resp. částí přesahující na pozemky ve vlastnictví odvolatelky, bude odvolatelka podstatně omezena na obvyklém užívání těchto pozemků.

Při posuzování vzal Odbor SR KÚOK v potaz především tu skutečnost, že předmětné pozemky parc. č. 1908/27 a 1908/28 v kat. území Jívová jsou v katastru nemovitostí vedeny jako orná půda a jsou tak rovněž v současné době i užívány, když podle údajů v evidenci veřejného registru půdy LPIS jsou užívány k zemědělským účelům (veřejný registr půdy LPIS na adrese <http://eagri.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/>). Jak již bylo uvedeno výše, podle platného Územního plánu obce Jívová se tyto pozemky nachází v plochách „Pi - produkční krajinná zóna intenzivní – plochy pro hospodaření na ZPF (orná půda, louky)“, sloužící produkci zemědělských plodin, ve kterých je přípustné umísťovat liniové stavby, komunikace, účelové stavby zemědělské výroby, změny kultur pokud nedojde ke snížení ekologické stability a krajinného rázu území. Pozemky jsou součástí ploch neurbanizovaného území, a to zemědělského půdního fondu, které nejsou dle Územního plánu obce Jívová určeny k zastavění, s výjimkou případů uvedených v územním plánu. V daném případě Územní plán obce Jívová se zastavěním uvedených pozemků, resp. dotčených části nepočítá, naopak zachovává stávající zemědělské plochy k hospodářskému využití. Uvedené skutečnosti vedou Odbor SR KÚOK k jednoznačnému závěru, že vznikem ochranného pásma zemního kabelového vedení, a to v tak minimálním rozsahu, jak bylo již výše popsáno (celkem 1,4 m²), nebude tomuto účelu užívání předmětných pozemků nijak do budoucna bránit, Současně nedojde k žádnému omezení využívání pozemků k zemědělským účelům.

Dále se Odbor SR KÚOK zabýval možným dotčením vlastnického práva k uvedeným pozemkům samotným prováděním stavby zemního kabelového vedení, přičemž s ohledem na velikost pozemku, na němž má být kabelové vedení umístěno, resp. jeho

šířku 1,82 - 2,6 m, vyhodnotil, že zde lze připustit určité dotčení vlastnického práva. Nicméně takového krátkodobé dotčení vlastníků sousedních nemovitostí při provádění staveb je zcela běžné, nikoliv výjimečné.

Odbor SR KÚOK na základě výše uvedeného, pokud se jedná o namítané dotčení pozemků ochranným pásmem zemního kabelového vedení, na rozdíl od odvolatelky, dospěl po posouzení daného záměru k závěru, že byt' může dojít k určitému dotčení uvedených pozemků ochranným pásmem i prováděním stavby, nedojde k zásahu v takovém rozsahu, kterým by mohla být odvolatelka na svém právu předmětné pozemky užívat či jinak nakládat jakkoliv omezena. Navrhovanou stavbou „Větrný park Jívová (5x2MW)“, konkrétně umístěním zemního kabelového vedení VN 35kV na sousedním pozemku parc.č. 1908/7 v k. ú. Jívová, tak nelze hovořit o podstatném omezení obvyklého užívání těchto pozemků, z čehož vyplývá, že uvedená námitka je neopodstatněná a nedůvodná. Pokud se však odvolatelka přesto domnívá, že vlivem umístění zemního kabelového vedení došlo k dotčení vlastnického práva v míře nepřiměřené místním poměrům, má možnost obránit se na příslušný soud.

Jak již bylo výše uvedeno, k podkladům rozhodnutí se vyjádřil Spolek Nízký Jeseník, a to vyjádřením doručeným Odboru SR KÚOK dne 25. 10. 2022.

V tomto vyjádření Spolek Nízký Jeseník uvádí, že trvá na všech svých předchozích vyjádřeních v rámci odvolacího řízení, včetně upozornění na nezákonná přerušování řízení (viz příložené odvolání proti usnesení o přerušení). Dále uvádí, že z vyrozumění i předchozího přerušení vyplývá, že důvodem pro přerušení byl neplatný územní plán obce Jívová, který se dostal do kolize se ZÚR OK po Aktualizaci 2a a jakási snaha územní plán Jívová učinit znovu platným Aktualizací č. 5 ZÚR OK. Dále poukazuje na nelegalitu procesu provedení této aktualizace (viz příložené námitky k jejímu návrhu), což dále rozvádí s tím, že Aktualizace č. 5 ZÚR OK nemůže být platná i z toho důvodu, že nebylo možné vydat rozhodnutí o námitkách, protože dle § 54 odst. 6 stavebního zákona nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. Dále, že středobodem Aktualizace č. 5 je Územní plán Jívová, který je právě v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem.

Dále pak uvádí, že zákonný postup Odboru SR KÚOK za situace, kdy se daný záměr dostal do kolize se ZÚR OK, bylo rozhodnutí zrušit a vrátit stavebnímu úřadu k dalšímu řízení, a že v rámci prvostupňového řízení je pak možné řízení přerušovat na žádost žadatele a řešit otázky územního plánu, tak aby se k nim účastníci řízení mohli vyjadřovat. Tím, že jsou tyto věci řešeny poprvé až v rámci odvolacího řízení, je účastníkům řízení odírána možnost přezkumu rozhodnutí v rámci odvolacího řízení.

Dále uvádí, že postup orgánů veřejné moci, včetně krajského úřadu, odpovídá porušování zákona ve smyslu § 324 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Dále uvádí, že orgány veřejné moci zneužívaly a zneužívají svého postavení k úmyslnému (vědomému) poškozování ústavního řízení demokratického právního státu, neuznávají rovná práva v občanském životě i v úřadě, odmítají se řídit zákony a narušují vzájemný poměr státní správy a samosprávy, resp. samosprávy vyššího územně správního celku a samosprávy obce. Proto žádá krajský úřad, aby respektoval právní řád ČR, provedl přezkum a zrušení nezákonné Aktualizace č. 5 ZÚR OK, a aby rozhodnutí ve věci stavby Větrný park Jívová zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu k dalšímu jednání.

Z obsahu tohoto vyjádření vyplývá, že Spolek Nízký Jeseník v něm zejména napadá postup při pořizování Aktualizace č. 5 ZÚR OK jako nelegální a tudíž provedenou aktualizaci za nezákonnou, a žádá Odbor SR KÚOK o její přezkoumání a zrušení.

K tomuto však Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že Odbor SR KÚOK, ani stavební úřad, není příslušný k posouzení správnosti postupu při pořizování opatření obecné povahy, ani zákonnosti tohoto opatření. Jak již bylo výše uvedeno, Stavební úřad Šternberk ani Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán nejsou příslušní k posuzování a hodnocení správnosti postupu při projednávání ZÚR OK a jeho případných změn, a jak také sám odvolatel uvádí, stavební úřady jsou povinny ZÚR OK respektovat.

K tomu, že Odboru SR KÚOK měl za situace, kdy záměr byl v rozporu se ZÚR OK, rozhodnutí zrušit a vrátit stavebnímu úřadu k dalšímu řízení, a že teprve až v rámci prvostupňového řízení je pak možné řízení přerušovat na žádost žadatele a řešit otázky územního plánu, tak aby se k nim účastníci řízení mohli vyjadřovat, a jelikož jsou tyto věci řešeny až v rámci odvolacího řízení, je účastníkům odpírána možnost přezkumu rozhodnutí v odvolacím řízení, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Podle ust. § 64 odst. 2 správního řádu v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele. Přičemž platí, že podle tohoto ustanovení správní orgán řízení přerušit musí, neboť důvod zde obsažený je projevem dispoziční zásady, tedy volnosti žadatele disponovat s předmětem řízení, a to i v odvolacím řízení (viz níže), s výjimkou doby od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení (viz ust. § 45 odst. 4 správního řádu). Podle ust. § 93 odst. 1 správního řádu platí, není-li v této hlavě (hlava VIII) stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části (část druhá). Ust. § 64 správního řádu je obsaženo v hlavě VI části druhé správního řádu. Podle § 93 odst. 1 správního řádu se proto ust. § 64 správního řádu použije obdobně i pro odvolací řízení (viz čl. 41 odst. 1 usnesení vlády ČR č. 188/1998 ze dne 18. 3. 1998, o Legislativních pravidlech vlády, ve znění účinném od 1. 1. 2013, kde se vyjadřuje slovo „*obdobně*“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy *v plném rozsahu*). Z uvedeného je tak zcela zřejmé, že přerušování odvolacího řízení na žádost žadatele je tak zcela zákonný postup.

K tomu, že pokud byly otázky souladu záměru s územním plánem řešeny až v rámci odvolacího řízení, je účastníkům odpírána možnost přezkumu rozhodnutí v odvolacím řízení, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací orgán rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu dokonce i změnit, pokud tím žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nebude hrozit újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Současně Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné poukázat na to, že správní orgány jsou povinny vždy postupovat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, mimo jiné se zásadou zakotvenou v ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu, dle které správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.

Odbor SR KÚOK při posuzování vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí a všech podkladů předložených k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby, přičemž aktualizace ZÚR OK (č. 2a a č. 5), které byly schváleny v průběhu odvolacího řízení, nepožadují žádnou úpravu nebo doplnění projektové dokumentace stavby. Tímto ani nedojde k dotčení účastníků řízení či porušení jejich procesních práv, když měli v průběhu odvolacího řízení možnost se se všemi poklady pro rozhodnutí, včetně provedených aktualizací ZÚR OK řádně seznámit a byla jim dána možnost se k nim vyjádřit, což někteří také učinili.

Dále k tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že pokud by postupoval tak, jak odvolatel uvádí, tedy žádosti žadatelky o přerušování řízení by nevyhověl a řízení nepřerušil a rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk zrušil z důvodu rozporu daného záměru se ZÚR OK ve

znění Aktualizace č. 2a, a to s vědomím, že projednávání Aktualizace č. 5 ZÚR OK je již ve fázi vyhodnocování výsledků veřejného projednání návrhu této aktualizace, tedy téměř před ukončením projednání, a výsledek tohoto projednání může mít podstatný vliv na posouzení daného záměru, takový postup by byl zjevně v rozporu se zákonem. Odbor SR KÚOK také dodává, že pokud by napadené rozhodnutí z uvedených důvodů zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu Šternberk k novému projednání, Stavební úřad Šternberk by v novém projednání věci, po vydání Aktualizace č. 5 ZÚR OK, prakticky pouze provedl shodné posouzení záměru dle ZÚR OK ve znění Aktualizace č. 5, jak to učinil Odbor SR KÚOK, což by však nemělo žádný vliv na výsledek vedeného řízení. Podle Odboru SR KÚOK by tímto právě odvolatelem uváděným postupem došlo ke zcela zbytečnému protahování správního řízení ve věci předmětné stavby „Větrný park Jívová (5x2MW)“ a k nadbytečnému zatěžování účastníků řízení, což by bylo v rozporu se zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

Po provedeném přezkoumání předloženého správního spisu dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk vydané pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 154937/2019, ze dne 11. 11. 2019, ve znění opravného rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk vydané pod Sp.Zn: OS 564/2016 zah, č.j.: MEST 159436/2019, ze dne 20. 11. 2019, bylo vydáno v souladu se správním řádem, stavebním zákonem a předpisy souvisejícími, a proto byla podaná odvolání jako nedůvodná zamítnuta a rozhodnutí Stavebního úřadu Šternberk potvrzeno.

P o u č e n í ú č a s t n í k ů

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat.

Obdrží:

Účastník řízení dle ust. § 85 odst. 1 a) a § 109 písm. a) stavebního zákona, kterému se doručuje do vlastních rukou:

1. SYNERGION Jívová, s.r.o., Antala Staška 1076/33a, 140 00 Praha 4 - Krč

Účastník řízení dle ust. § 85 odst. 1 a) a § 109 písm. a) stavebního zákona, kterému se doručuje do vlastních rukou:

2. Obec Jívová, Jívová 69, 783 16 Jívová

Ostatním účastníkům řízení, uvedeným v ust. § 85 odst. 2 a v ust. § 109 písm. b) až g) stavebního zákona, popřípadě jejich zplnomocněným zástupcům, a také osobám, jejichž pobyt není znám a osobám, které nejsou známy, a které jsou podle těchto ustanovení účastníky řízení, a také veřejnosti, se toto rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou, podle ustanovení § 94a odst. 2 stavebního zákona, ve vazbě na ustanovení § 25 odst. 1 a ustanovení § 144 správního řádu. Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí též na úřední desce Městského úřadu Šternberk a Obecního úřadu Jívová.

Rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových

stránkách Olomouckého kraje <https://www.olkraj.cz/index.php>, Městského úřadu Šternberk <https://www.sternberk.eu/> a obce Jívová <http://www.obecjivova.cz/>.

Účastníci řízení dle ust. § 85 odst. 2 a) a ust. § 109 písm. c) a d) stavebního zákona, kterým se dle ust. 94a odst. 2 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

Obec Jívová, Jívová 69, 783 16 Dolany u Olomouce
Olomoucký kraj pověřený zastupováním Správou silnic Olomouckého kraje,
příspěvková organizace, Lipenská 753/120, 779 00 Olomouc – Hodolany
Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Olomoucký kraj, Husinecká
1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov
Lesy České republiky, s.p., Správa toků - oblast povodí Moravy, pracoviště Šumperk,
Potoční 61, 787 01 Šumperk
ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2
CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 19000 Praha (dříve společnost Česká
telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3 - Žižkov)
MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., Tovární 41, 779 00 Olomouc
Pavel Škrabal, Příkazy 174, 783 33 Příkazy
Anna Barvířová, Jívová 23, 783 16 Dolany u Olomouce
Veronika Šolc, Jívová 244, 783 16 Dolany u Olomouce
Kamil Šesták, Jívová 249, 783 16 Dolany u Olomouce
Jana Šestáková, Jívová 249, 783 16 Dolany u Olomouce
František Mazáč, Jívová 46, 783 16 Dolany u Olomouce
Ing. Jiří Gavenda, Olomoucká 395, 747 57 Slavkov u Opavy
Vít Kalhous, Hraničné Petrovice 31, 783 06 Domašov nad Bystřicí
Oldřich Dostál, Horní Loděnice 96, 783 05 Horní Loděnice
Milada Malíková, Jívová 267, 783 16 Dolany u Olomouce

Účastníci řízení dle ust. § 85 odst. 2 b) a ust. § 109 písm. e) a f) stavebního zákona, kterým se dle ust. 94a odst. 2 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům,
identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí:
pozemky v katastrálním území Jívová:

parc.č. st.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 22, 23, 24, 34, 37, 39/1, 39/2, 40, 41,
42, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 61, 62, 63, 64, 65/1, 65/3, 65/4, 65/5, 66, 67, 69, 70,
71/2, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 80/1, 80/2, 80/3, 80/4, 82, 94, 102, 105, 107, 112, 113,
114, 119, 122/1, 125, 173/1, 174, 175/1, 175/2, 177, 178, 181, 182, 184/1, 184/2, 185,
186, 187, 190, 191/1, 191/2, 192, 193, 194/1, 194/2, 195, 196, 197/1, 197/2, 198/2,
198/3, 203/2, 204, 207, 208, 209/1, 209/2, 214, 215, 216, 218, 220, 221, 227, 230,
231, 233, 234, 244/1, 244/2, 245, 246, 247, 249, 250, 251, 252, 253, 255, 256, 259/1,
260, 261, 262, 266/1, 266/2, 267, 269, 272, 275, 279, 280/1, 280/2, 280/3, 280/5, 281,
283, 289, 292, 294, 298, 299, 300, 301, 302, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 312, 313,
314, 315, 316, 317, 318, 320, 321, 322, 326, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335,
336, 339, 341, 342, 344, 345, 346, 349, 350, 351, 352, 354, 359, 361, 362, 363, 374,
387, 388, 389, 391, 392, 393, 399, 400, 401, 402, 403, 412, 413, 415, 417, 418, 424,
425, 427, 428, 429, 432, 433, 447, 450, 451, 452, 453, 463, 465, 466, 467, 468, 470,
480, 472, 473, 481, 80/3, 492, 496/2, 496/1, 502, 505, 513, 517, 530, 544 a pozemky
parc.č.: 1/1, 1/2, 1/3, 1/4, 1/5, 4/1, 4/2, 5/1, 5/4, 5/5, 5/6, 5/7, 7/1, 8, 9, 10/1, 10/2, 11/1,
11/2, 12, 13, 14/1, 15, 17, 20, 21, 22/1, 22/2, 22/3, 22/4, 22/5, 25/1, 25/6, 27/1, 27/2,
28/1, 31/1, 32/1, 32/2, 34, 35/1, 35/2, 35/3, 36/1, 36/3, 37/2, 37/3, 38, 39, 42, 46, 47,

49, 50, 52, 61/1, 62, 75, 77/1, 77/2, 78, 80/1, 80/2, 81/1, 82/1, 83, 84/1, 84/2, 86, 88, 90, 92/2, 92/3, 93, 94, 95/1, 95/2, 96/1, 96/2, 96/3, 97/2, 98/1, 99, 100/1, 100/2, 104/2, 106/1, 106/2, 106/3, 107, 108/1, 108/3, 109/1, 109/3, 110, 111/1, 111/2, 111/3, 111/5, 111/6, 111/12, 111/13, 111/14, 111/15, 111/16, 111/18, 111/19, 111/20, 111/21, 111/22, 111/23, 111/24, 112/1, 112/2, 112/3, 112/4, 112/5, 112/6, 112/7, 114, 115, 117/2, 118/1, 120/1, 120/2, 121, 123, 124, 125/1, 125/2, 125/3, 127, 128/1, 128/2, 129, 130/1, 130/2, 131, 132, 133/1, 133/2, 135, 136, 137/1, 138/1, 139/1, 470, 514/1, 514/6, 605/1, 605/2, 605/3, 640/1, 640/7, 640/14, 640/15, 640/16, 640/17, 640/18, 640/19, 640/20, 640/21, 665/4, 929, 934/1, 934/2, 934/4, 934/5, 934/6, 934/7, 938, 941/1, 942/1, 944, 946/2, 947/1, 947/2, 949/1, 950/1, 950/2, 952, 953, 954/1, 954/2, 955, 958, 959, 960/1, 960/2, 961/1, 961/2, 961/3, 961/4, 961/5, 977/2, 1002, 1055/1, 1055/2, 1055/3, 1060/1, 1060/4, 1060/5, 1060/6, 1060/7, 1060/8, 1060/9, 1060/10, 1060/11, 1060/12, 1060/14, 1060/15, 1060/18, 1060/19, 1060/21, 1060/22, 1060/23, 1060/25, 1060/26, 1060/27, 1060/28, 1060/29, 1060/30, 1060/31, 1060/32, 1060/33, 1060/34, 1060/35, 1060/36, 1065, 1067/1, 1067/2, 1067/3, 1067/4, 1067/6, 1067/7, 1067/8, 1067/9, 1067/13, 1067/14, 1067/15, 1067/16, 1067/17, 1068/1, 1068/2, 1080, 1082/1, 1083, 1085/1, 1085/2, 1085/3, 1086, 1101/1, 1101/2, 1101/4, 1102/1, 1102/3, 1102/4, 1102/5, 1102/6, 1102/7, 1103/1, 1103/2, 1103/3, 1103/4, 1104/1, 1104/2, 1104/3, 1104/4, 1104/5, 1109/2, 1109/3, 1109/4, 1109/5, 1109/6, 1109/7, 1110/1, 1111, 1112/5, 1112/6, 1112/7, 1112/8, 1112/9, 1113/3, 1113/4, 1113/5, 1113/6, 1120/1, 1120/2, 1120/3, 1133/1, 1133/2, 1133/3, 1133/4, 1133/5, 1145/1, 1145/3, 1145/4, 1146/1, 1146/2, 1146/3, 1146/5, 1146/6, 1146/7, 1146/8, 1146/9, 1190/1, 1190/3, 1190/4, 1190/5, 1190/6, 1190/7, 1190/8, 1190/9, 1190/10, 1190/11, 1190/12, 1210/1, 1210/2, 1210/3, 1210/4, 1210/5, 1211/1, 1211/2, 1211/3, 1211/4, 1215, 1216, 1217/1, 1217/2, 1217/3, 1217/4, 1218, 1219, 1220, 1223, 1224, 1230, 1231, 1232, 1240, 1241, 1247, 1263/2, 1264, 1265/1, 1265/2, 1267/3, 1267/4, 1268/1, 1268/3, 1270, 1273, 1276, 1281/1, 1281/2, 1281/3, 1281/4, 1281/5, 1284/1, 1284/3, 1286/1, 1287/1, 1287/2, 1288/1, 1288/2, 1288/3, 1289/1, 1289/2, 1320/1, 1320/2, 1320/3, 1320/4, 1320/5, 1320/6, 1320/7, 1320/8, 1320/9, 1320/10, 1320/11, 1320/12, 1320/13, 1320/14, 1320/15, 1320/16, 1320/17, 1320/19, 1326/1, 1326/2, 1326/3, 1377/1, 1377/2, 1377/3, 1377/4, 1377/5, 1377/6, 1377/7, 1380/2, 1380/3, 1380/4, 1380/5, 1380/6, 1380/7, 1380/8, 1380/29, 1380/30, 1385/1, 1385/2, 1385/3, 1385/4, 1385/5, 1385/6, 1385/7, 1385/8, 1385/9, 1385/10, 1385/11, 1385/12, 1385/13, 1385/14, 1385/15, 1385/16, 1385/17, 1385/18, 1385/19, 1385/20, 1385/21, 1385/22, 1385/23, 1385/24, 1385/27, 1390/1, 1390/2, 1390/8, 1390/9, 1390/10, 1390/11, 1390/12, 1390/13, 1390/14, 1390/15, 1390/16, 1390/17, 1390/18, 1390/19, 1390/20, 1390/21, 1390/22, 1390/23, 1390/24, 1390/25, 1390/26, 1390/27, 1390/28, 1390/29, 1390/30, 1390/31, 1390/32, 1390/33, 1390/34, 1390/35, 1390/38, 1390/39, 1390/40, 1390/41, 1390/43, 1390/44, 1410/2, 1410/3, 1410/4, 1410/5, 1410/6, 1410/7, 1420/1, 1420/2, 1420/3, 1420/4, 1420/5, 1420/6, 1420/7, 1420/8, 1420/10, 1420/12, 1420/13, 1420/14, 1420/15, 1420/16, 1420/17, 1420/18, 1420/19, 1420/20, 1470/1, 1470/2, 1470/3, 1470/4, 1470/5, 1470/6, 1470/7, 1470/8, 1470/9, 1470/10, 1470/11, 1470/12, 1470/13, 1470/14, 1470/15, 1470/16, 1470/17, 1470/18, 1470/19, 1470/20, 1470/21, 1470/22, 1470/25, 1496/1, 1496/2, 1496/3, 1496/4, 1496/5, 1496/6, 1496/7, 1496/8, 1496/9, 1496/10, 1496/11, 1496/12, 1496/13, 1496/14, 1496/16, 1496/17, 1496/18, 1496/19, 1496/20, 1496/21, 1496/22, 1496/23, 1496/24, 1501/1, 1501/2, 1501/3, 1501/4, 1501/5, 1510/1, 1510/2, 1510/3, 1510/4, 1510/5, 1510/6, 1510/7, 1510/8, 1510/9, 1510/10, 1510/11, 1510/12, 1510/13, 1510/14, 1510/16, 1510/17, 1510/18, 1510/19, 1510/20, 1510/21, 1510/22, 1526/1, 1526/2, 1526/3, 1526/4, 1526/5, 1526/6, 1526/7, 1526/8, 1526/9, 1526/10, 1526/11, 1526/12, 1526/13, 1526/14, 1526/16, 1531/2,

1532/1, 1532/2, 1533, 1534, 1535/2, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550/1, 1550/2, 1551/1, 1551/2, 1552, 1553, 1563/2, 1564, 1565, 1566, 1567, 1569, 1570/1, 1570/2, 1571/1, 1571/2, 1571/5, 1574/3, 1575, 1577, 1578, 1579, 1580/2, 1581/2, 1582, 1584, 1587, 1588, 1589/2, 1590/2, 1591, 1592, 1594/1, 1594/2, 1595, 1596, 1597/1, 1597/2, 1598, 1599/2, 1600/2, 1601, 1602, 1603, 1605, 1606, 1609, 1610, 1613, 1617, 1620, 1621, 1623, 1624/1, 1624/2, 1625, 1626, 1627/1, 1627/2, 1628, 1629, 1632, 1633/1, 1633/2, 1634, 1635/1, 1635/2, 1636, 1637, 1638, 1639/1, 1639/2, 1640/1, 1640/2, 1641/1, 1641/2, 1642, 1648/2, 1648/3, 1648/4, 1648/8, 1649, 1651/1, 1652/2, 1653/1, 1653/2, 1654/1, 1654/2, 1655/1, 1657/2, 1657/3, 1658, 1659, 1660/1, 1661/2, 1662, 1663, 1664, 1665/1, 1666/2, 1667, 1668, 1670/2, 1671/2, 1672, 1673, 1674/1, 1675/1, 1675/2, 1675/3, 1675/4, 1676, 1677/1, 1677/2, 1678, 1679, 1680, 1681, 1683, 1686, 1687, 1688, 1689/1, 1689/2, 1691, 1692/1, 1692/2, 1693, 1694/1, 1694/2, 1696/1, 1696/2, 1697/1, 1697/2, 1698, 1701, 1709/1, 1710/1, 1713/2, 1714/2, 1715/1, 1718/1, 1718/2, 1720/2, 1720/3, 1721/1, 1725/2, 1725/3, 1738, 1742/1, 1742/2, 1742/3, 1742/4, 1742/5, 1742/6, 1743, 1745/2, 1747/2, 1747/3, 1750/1, 1750/2, 1750/3, 1787/2, 1790/1, 1790/2, 1790/3, 1800/1, 1800/2, 1800/3, 1800/4, 1800/6, 1800/7, 1800/8, 1800/9, 1800/10, 1800/11, 1800/12, 1855/1, 1855/2, 1855/4, 1855/5, 1855/6, 1855/7, 1855/8, 1855/9, 1855/10, 1855/11, 1908/1, 1908/2, 1908/3, 1908/5, 1908/6, 1908/7, 1908/8, 1908/9, 1908/10, 1908/11, 1908/12, 1908/13, 1908/14, 1908/15, 1908/16, 1908/17, 1908/18, 1908/19, 1908/20, 1908/21, 1908/22, 1908/23, 1908/24, 1908/25, 1908/26, 1908/27, 1908/28, 1910/1, 1910/2, 1910/3, 1910/4, 1910/5, 1910/6, 1910/7, 1910/8, 1910/9, 1910/10, 1910/11, 1910/12, 1910/13, 1910/14, 1910/15, 1910/16, 1910/17, 1910/20, 1910/21, 1910/22, 1910/23, 1910/24, 1910/25, 1910/26, 1910/27, 1910/28, 1910/29, 1951/2, 1954/3, 1970/2, 1970/3, 1970/4, 1970/5, 1971/1, 1971/2, 1971/4, 1971/7, 1972/1, 1973/4, 1973/5, 1973/7, 1973/10, 1973/11, 1982/2, 1982/3, 1982/4, 1982/5, 1982/6, 1983/2, 1983/3, 2012/1, 2012/3, 2012/4, 2012/5, 2012/6, 2012/7, 2012/8, 2012/9, 2012/10, 2012/11, 2012/12, 2012/13, 2012/14, 2012/15, 2012/16, 2012/17, 2012/18, 2012/19, 2029/6, 2029/7, 2029/8, 2074/1, 2075/1, 2082/2, 2082/3, 2083/1, 2083/2, 2083/3, 2083/4, 2083/5, 2083/6, 2084/1, 2084/4, 2084/5, 2084/6, 2084/7, 2084/8, 2084/9, 2085/1, 2085/2, 2085/3, 2085/4, 2085/5, 2085/6, 2098/1, 2098/2, 2098/3, 2098/4, 2099/1, 2099/2, 2110/2, 2110/3, 2110/4, 2110/5, 2110/6, 2110/7, 2110/8, 2110/9, 2145/1, 2145/2, 2145/3, 2145/4, 2145/5, 2145/6, 2145/7, 2145/8, 2145/9, 2146, 2147/1, 2151/2, 2151/3, 2152, 2171/2, 2173, 2174/1, 2174/2, 2174/3, 2175, 2176, 2177, 2178, 2180, 2194/1, 2194/2, 2201/4, 2303/1, 2303/2, 2330/7, 2340, 2342/1, 2343, 2345, 2346, 2347, 2348/1, 2348/2, 2348/3, 2349, 2350, 2352/1, 2352/2, 2353/2, 2354/1, 2355/1, 2355/2, 2355/3, 2355/5, 2355/8, 2355/10, 2355/11, 2355/12, 2364/1, 2364/2, 2364/3, 2364/4, 2364/5, 2365, 2369, 2374/2, 2376/1, 2376/2, 2377/1, 2377/2, 2377/3, 2377/4, 2377/5, 2379, 2380/1, 2380/2, 2381/1, 2381/2, 2388, 2396, 2407, 2408, 2409/1, 2409/2, 2410/1, 2410/2, 2411/1, 2411/2, 2411/3, 2411/7, 2411/9, 2411/10, 2411/11, 2411/12, 2411/13, 2411/14, 2411/15, 2411/17, 2411/18, 2411/21, 2411/22, 2411/23, 2411/24, 2411/30, 2411/31, 2411/33, 2411/34, 2411/36, 2411/37, 2411/39, 2411/40, 2411/41, 2411/42, 2411/43, 2411/44, 2411/45, 2411/46, 2411/47, 2411/48, 2411/50, 2411/51, 2411/54, 2411/55, 2411/56, 2411/59, 2411/61, 2411/63, 2411/64, 2411/66, 2411/67, 2411/68, 2411/69, 2411/70, 2411/72, 2411/74, 2411/75, 2411/76, 2411/77, 2411/80, 2414/2, 2414/3, 2414/4, 2414/5, 2414/6, 2415/1, 2415/2, 2415/3, 2419, 2420/3, 2420/4, 2423/1, 2423/3, 2426, 2427, 2431, 2435, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441/1, 2441/2, 2441/3, 2441/4, 2441/5, 2442/1, 2442/2, 2443, 2444/1, 2444/2, 2444/3, 2446, 2447/1, 2447/2, 2449/1, 2449/2, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2456, 2476, 2477, 2479,

112/8, 2465, 1390/46, 1390/47, 1390/48, 1390/49, 1390/50, 1390/51, 1390/52, 1390/53, 1390/54, 1390/55, 1390/56, 1390/57, 1390/58, 1390/59, 1390/60, 1390/61, 1390/62, 1390/63, 1390/64, 1390/65, 1390/66, 1190/14, 1146/10, 1146/11, 1146/12, 934/11, 934/12, 2012/21, 2012/22, 2012/23, 2012/24, 2012/25, 2012/26, 2012/27, 2012/28, 2012/29, 2012/30, 2012/31, 2012/32, 2012/33, 2012/20, 1060/37, 1060/38, 1060/39, 1060/40, 1060/41, 1060/42, 1060/43, 1060/44, 1060/45, 1060/46, 1060/47, 1060/48, 1060/49, 1060/50, 1060/51, 1060/52, 1060/53, 1060/54, 1060/55, 2466, 126/1, 126/2, 2355/13, 100/3, 2471, 2411/82, 1109/8, 1109/9, 1109/10, 1109/11, 1910/32, 2382/1, 2382/2, 1288/4, 2411/83, 111/30, 1742/7, 2411/89, 2411/87, 5/9, 2474, 1102/8, 1390/67, 1390/68, 1390/69, 2411/97, 2475, 2411/100, 36/4, 35/4, 4/3, 1265/3, 1102/9,

pozemky v katastrálním území Hraničné Petrovice:

parc.č.: 1454, 1117, 1120, 1125, 1129, 1131, 1152, 1154, 1158, 1159, 1162, 1163, 1167, 1194, 1199, 1287, 1288, 1297, 1328, 1337, 1338, 1340, 1342, 1344, 1346, 1379, 1387, 1388, 1394, 1395, 1402, 1448, 1454, 1519, 1524, 1526, 1530, 1602, 1603, 1607, 1617, 1625, 109/1, 1105/1, 1133/4, 1134/1, 1170/1, 1170/2, 1170/3, 1196/2, 1196/3, 1196/4, 1245/1, 1245/11, 1245/12, 1245/13, 1245/14, 1245/2, 1245/3, 1245/4, 1245/7, 1245/8, 1245/9, 1291/1, 1291/2, 1292/1, 1296/1, 1296/2, 1296/3, 1296/4, 1296/5, 1298/1, 1298/10, 1298/2, 1298/3, 1298/7, 1298/8, 1298/9, 1299/2, 1300/1, 1315/1, 1315/2, 1315/5, 1315/6, 1315/9, 1330/1, 1330/2, 1330/3, 1346, 1330/4, 1331/1, 1334/2, 1339/2, 1339/3, 1339/5, 1353/11, 1354/1, 1354/10, 1354/11, 1354/2, 1354/3, 1354/4, 1354/5, 1354/6, 1354/7, 1354/8, 1354/9, 1366/1, 1369/1, 1371/1, 1371/2, 1371/3, 1372/1, 1372/2, 1380/10, 1380/11, 1380/2, 1380/3, 1380/4, 1380/5, 1380/6, 1380/7, 1380/8, 1380/9, 1389/2, 1474/1, 1480/1, 1509/1, 1527/1, 1527/2, 1538/1, 1596/10, 1596/11, 1596/12, 1596/13, 1596/2, 1596/3, 1596/4, 1596/5, 1596/6, 1596/7, 1596/8, 1596/9, 1598/7, 1600/1, 1600/2, 1600/5, 1600/6, 1600/7,

pozemky v katastrálním území Domašov nad Bystřicí:

parc.č.: 1215, 1217, 1221, 1226, 1224/1, 1225/1, 1225/2, 1227/1, 1227/3, 1227/4, 1227/5, 1227/6, 1616/1, 1616/2, 1616/3,

a účastníci řízení, kteří se přihlásili do řízení:

pozemky v katastrálním území Jívová parc.č.: st. 156/1, 135, 303/1, 303/2 a parc.č. 174/5, 176/6,

pozemky v katastrálním území Hraničné Petrovice parc.č.: st. 69/1,

Účastníci řízení dle ust. § 85 odst. 2 c) a ust. § 109 písm. g) stavebního zákona, kterým se dle ust. 94a odst. 2 stavebního zákona doručuje veřejnou vyhláškou:

Spolek Nízký Jeseník, Těšíkov 41, 785 01 Šternberk 1.

Otisk úředního razítka.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží na vědomí:

3. Krajský úřad Olomouckého kraje - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí)
4. Městský úřad Šternberk, Odbor vnitřních věcí, Horní náměstí č.p. 78/16, 785 01 Šternberk - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
5. Obecní úřad Jívová, Jívová č.p. 69, 783 16 Dolany u Olomouce - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) – pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
6. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 1191/40a, 779 11 Olomouc
7. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územní pracoviště Olomouc, Wolkerova 74/6, 779 11 Olomouc - Nová Ulice
8. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Olomouc, Schweitzerova 524/91, 772 11 Olomouc - Povel
9. Úřad pro civilní letectví, Sekce provozní, Odbor letišť a leteckých staveb, Oddělení letišť, Letiště Ruzyně 160 08 Praha 6
10. Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Olomoucký kraj, tř. Míru 273/99, 779 00 Olomouc
11. Státní úřad inspekce práce, Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, Živičná 2, 772 00 Ostrava 2
12. Ministerstvo obrany ČR, sekce ekonomická a majetková MO, Oddělení ochrany územních zájmů Brno, Svatoplukova 2687/84, 662 10 Brno
13. Obecní úřad Jívová, Jívová 69, 783 16 Dolany u Olomouce
14. Městský úřad Šternberk, Odbor dopravy a silničního hospodářství, Horní náměstí č. p. 78/16, 785 01 Šternberk 1
15. Městský úřad Šternberk, Odbor životního prostředí, Horní náměstí č. p. 78/16, 785 01 Šternberk 1
16. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Správa chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví a Krajské středisko Olomouc, Husova 906/5a, 784 01 Litovel
17. Spis KÚOK/57816/2020/OSR/7515
330 - V/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis